

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**DOMÁCÍ NÁSILÍ A ROLE POLICIE ČESKÉ
REPUBLIKY V OKRESE KARVINÁ: EFEKTIVITA
VYUŽITÍ INSTITUTU VYKÁZÁNÍ**

Autor práce: Petr Michálek, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2025

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 1632/5b, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Petr Michálek, DiS.

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Domácí násilí a role Policie České republiky v okrese Karviná: Efektivita využití institutu vykazání

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: Domestic Violence and the Role of the Police of the Czech Republic in the Karvina District: Efficiency of the Use of the Reporting Institute

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, včetně titulů): doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.

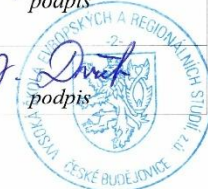
Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): říjen 2024

Cíl bakalářské práce: Hlavním cílem bakalářské práce bude zhodnotit úroveň vzdělání policistů služebně zařazených na obvodních odděleních policie a odděleních obecné kriminality okresu Karviná v problematice domácího násilí a jejich zkušenosti s využitím institutu vykazání v praxi. Vedlejším cílem bakalářské práce bude na základě výsledků provedeného dotazníkového šetření identifikovat socio-legislativní problémy spojené s využitím institutu vykazání a navrhnout jejich účinné řešení pro policejní praxi.

Student: Petr Michálek, DiS.	29.10.2024 datum	 podpis
Vedoucí práce: doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.	29.10.2024 datum	 podpis

Schvaluji zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	2.12.2024 datum	 podpis
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	9.12.2024 datum	 podpis
Rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	10.12.2024 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucího a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce doc. JUDr. PhDr. Jiřímu Bílému, CSc. za pozornost, kterou věnoval mé práci a za jeho odborné rady a ochotu při jejím vypracování. Poděkování patří také mé rodině za jejich podporu, trpělivost a psychickou oporu během celého studia i při zpracování této práce.

ABSTRAKT

MICHÁLEK, P. *Domácí násilí a role Policie České republiky v okrese Karviná: Efektivita využití institutu vykázání*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2025. 90 s. Vedoucí bakalářské práce: doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.

Klíčová slova: domácí násilí, násilník, oběť, Policie České republiky, socio-legislativní problémy, vzdělávání policistů, vykázání

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou domácího násilí a rolí Policie České republiky při jeho řešení, s důrazem na institut vykázání. Teoretická část se věnuje vymezení domácího násilí, jeho formám, znakům, fázím a příčinám vzniku. Popisuje také účastníky domácího násilí a funkce Policie České republiky v oblasti prevence, ochrany a postihu pachatelů. Součástí práce je rovněž popis postupu policistů při řešení případů domácího násilí a význam vzdělávání jako předpokladu pro efektivní policejní zásah.

Praktická část vychází z dotazníkového šetření mezi policisty v okrese Karviná a zkoumá jejich přípravu i zkušenosti s řešením domácího násilí. Identifikuje rovněž socio-legislativní překážky spojené s uplatňováním vykázání a nabízí návrhy na zlepšení. Výzkum doplňují kazuistiky ilustrující policejní praxi.

ABSTRACT

MICHÁLEK, P. *Domestic Violence and the Role of the Police of the Czech Republic in the Karvina District: Efficiency of the Use of the Reporting Institute*. České Budějovice: The College of European and Regional Studies, 2025. 90 pgs. Supervisor: doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.

Keywords: domestic violence, abuser, victim, Police of the Czech Republic, social and legislative problems, education of police officers, eviction

This bachelor thesis deals with the issue of domestic violence and the role of the Police of the Czech Republic in dealing with it, with emphasis on the institution of eviction. The theoretical part is devoted to the definition of domestic violence, its forms, features, phases and causes. It also describes the participants in domestic violence and the functions of the Police of the Czech Republic in the area of prevention, protection and punishment of perpetrators. The work also includes a description of the procedure of police officers in dealing with cases of domestic violence and the importance of education as a prerequisite for effective police intervention.

The practical part is based on a questionnaire survey among police officers in the Karviná district and examines their training and experience in dealing with domestic violence. It also identifies socio-legislative barriers associated with the use of eviction and offers suggestions for improvement. The research is complemented by case studies illustrating police practice.

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	10
2 Charakteristika domácího násilí.....	12
2.1 Definice domácího násilí.....	12
2.2 Formy domácího násilí.....	14
2.3 Znaky domácího násilí	15
2.4 Fáze domácího násilí.....	16
2.5 Příčiny vzniku domácího násilí.....	17
3 Účastníci domácího násilí	19
3.1 Násilná osoba	19
3.2 Ohrožená osoba.....	21
4 Funkce Policie ČR v ochraně před domácím násilím	23
4.1 Prevence a osvěta	23
4.2 Ochrana obětí domácího násilí.....	24
4.3 Postih pachatele domácího násilí	25
5 Postup Policie ČR při řešení případů domácího násilí.....	27
5.1 Vzdělávání jako předpoklad efektivního zásahu Policie ČR	27
5.2 Průběh policejního zásahu.....	28
6 Výzkumné šetření.....	33
6.1 Dotazníkové šetření.....	34
6.2 Vyhodnocení stanovených hypotéz	68
6.2.1 Shrnutí ověřování hypotéz	71
6.3 Kazuistiky	71
6.3.1 Kazuistika č. 1	71
6.3.2 Kazuistika č. 2.....	72
6.3.3 Kazuistika č. 3	74
6.3.4 Shrnutí kazuistik	75

Závěr	76
Seznam použitých zdrojů	79
Seznam zkratk	83
Seznam tabulek a grafů	84
Seznam příloh.....	86
Přílohy	87

Úvod

Bakalářská práce se věnuje domácímu násilí, které představuje závažný společenský problém ovlivňující životy mnoha lidí i práci těch, kteří se podílejí na jeho odhalování, řešení a prevenci. Nejčastěji se vyskytuje v partnerských a rodinných vztazích, kde kvůli své skryté povaze často uniká pozornosti okolí a komplikuje tak ochranu obětí. Účinnou pomoc obětem může představovat institut vykázání, který umožňuje Policii České republiky bezprostředně zakročit a předejít dalšímu násilí. Jeho efektivita však závisí na tom, zda policisté dokážou situaci správně vyhodnotit a včas zasáhnout. K tomu potřebují nejen teoretické znalosti, ale také praktické zkušenosti a schopnost jednat citlivě, zároveň však rozhodně.

Téma práce *„Domácí násilí a role Policie České republiky v okrese Karviná: Efektivita využití institutu vykázání“* bylo zvoleno na základě autorovy praxe u Policie České republiky (dále jen Policie ČR). Motivací ke zpracování tématu byla snaha lépe porozumět tomu, jak policisté řeší případy domácího násilí, jak využívají institut vykázání a s jakými problémy se při tom setkávají. Práce vznikla v době probíhajících legislativních změn, které se týkají právní úpravy ochrany před domácím násilím, a proto zohledňuje nejen stav platný ke dni jejího zpracování, ale i novelu, jejíž účinnost je stanovena na 1. července 2025.

Teoretická část práce se zaměřuje na charakteristiku domácího násilí, jeho formy, fáze a příčiny, které přispívají k jeho vzniku. Podrobněji popisuje roli oběti a násilníka, jejich typické znaky a postavení v dynamice násilného vztahu. Dále přibližuje funkce Policie ČR v oblasti prevence, ochrany obětí a postihu pachatelů, a také konkrétní postupy při řešení případů domácího násilí, včetně využití institutu vykázání. Zvláštní pozornost je věnována i vzdělávání policistů jako důležitému předpokladu pro kvalitní zásah.

Praktická část vychází z dotazníkového šetření mezi policisty sloužícími na obvodních odděleních a odděleních obecné kriminality v okrese Karviná. Výzkum se zaměřuje na naplnění stanovených cílů a ověření hypotéz na základě získaných dat. Závěr doplňují vybrané kazuistiky z policejní praxe.

Hlavním přínosem práce je propojení teoretických poznatků s praktickými zkušenostmi policistů. Výsledky výzkumu mohou přispět ke zlepšení vzdělávání policistů, posílení metodické podpory a efektivnějšímu využívání institutu vykázání.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Cílem bakalářské práce je posoudit, jak jsou policisté sloužící na obvodních odděleních a odděleních obecné kriminality v okrese Karviná odborně připraveni na řešení případů domácího násilí a jaké mají zkušenosti s využíváním institutu vykázání v praxi. Zároveň se práce zaměřuje na identifikaci socio-legislativních problémů, které mohou při využívání tohoto institutu v praxi vznikat, a navrhuje možnosti jejich řešení v rámci policejní činnosti.

Teoretická část práce vymezuje problematiku domácího násilí a slouží jako východisko pro praktickou část. Ta využívá kvantitativní výzkum založený na anonymním dotazníkovém šetření a doplňuje jej vybranými kazuistikami z policejní praxe. Práce tyto případy dále analyzuje z pohledu konkrétních postupů Policie ČR při zásahu.

Pro naplnění hlavního cíle bakalářské práce byly stanoveny následující hlavní výzkumné otázky:

- 1) Jaké vzdělání a přípravu mají policisté služebně zařazení na obvodních odděleních policie a odděleních obecné kriminality v okrese Karviná v problematice domácího násilí?*
- 2) Jaké jsou zkušenosti policistů v okrese Karviná s aplikací institutu vykázání?*

Dále byly stanoveny tyto doplňkové výzkumné otázky:

- 3) Jaké socio-legislativní problémy identifikují policisté v okrese Karviná v souvislosti s využitím institutu vykázání?*
- 4) Jaké návrhy na zlepšení efektivity institutu vykázání poskytují policisté v okrese Karviná na základě svých zkušeností?*

Na základě stanovených výzkumných otázek byly formulovány následující hypotézy:

Hypotéza č. 1: *Většina policistů služebně zařazených na obvodních odděleních policie a odděleních obecné kriminality v okrese Karviná považuje své vzdělání a přípravu v problematice domácího násilí za nedostatečné.*

Hypotéza č. 2: *Policisté v okrese Karviná mají převážně pozitivní zkušenosti s aplikací institutu vykázání při řešení případů domácího násilí.*

Hypotéza č. 3: *Většina policistů považuje časové omezení institutu vykázání na 10 dnů za nedostatečné.*

Hypotéza č. 4: *Policisté považují obavy oběti o zachování rodiny za nejčastější důvod její nespolupráce při aplikaci institutu vykázání.*

Hypotéza č. 5: *Policisté považují za klíčová zlepšení institutu vykázání prodloužení jeho doby a zavedení kvalitnějšího školení s důrazem na praktické dovednosti při řešení případů domácího násilí.*

Pro sběr dat autor zvolil kvantitativní výzkumnou metodu ve formě anonymního dotazníkového šetření. Tento přístup umožnil oslovit větší počet respondentů během krátkého časového období a získat přehled o jejich zkušenostech a názorech. Dotazník obsahoval uzavřené otázky vhodné pro statistické zpracování i otázky otevřené, které nabídly prostor pro podrobnější vyjádření respondentů.

Autor získaná data analyzuje s cílem zodpovědět stanovené výzkumné otázky. Výsledky následně využívá k ověření hypotéz a k posouzení, zda institut vykázání funguje efektivně, nebo zda obsahuje nedostatky, které snižují jeho účinnost.

2 Charakteristika domácího násilí

Domov. Místo, kde lidé tráví velkou část svého života, sdílejí radostné okamžiky se svými blízkými a budují si vzpomínky spojené s pocitem bezpečí. Pro mnoho z nás je to útočiště, kam se rádi vracíme. Ne všichni však takovou zkušenost mají. U některých se domov mění v prostředí plné strachu, nejistoty a bolesti. Právě tam, za zavřenými dveřmi a mimo oči veřejnosti, dochází k domácímu násilí. Jeho typickým rysem je skutečnost, že násilí nepřichází od cizího člověka, ale od někoho, komu oběť důvěrovala, koho měla ráda a k němuž zůstává často citově vázaná, i když jí opakovaně ubližuje.¹ Právě tato citová závislost a skutečnost, že se násilí odehrává v soukromí, výrazně ztěžují jeho rozpoznání. Situaci také komplikuje přetrvávající stereotyp, podle něhož se domácí násilí týká výhradně rodin z nižších sociálních vrstev.² Ve skutečnosti však nemá žádné hranice a může zasáhnout jakoukoli domácnost, včetně společensky uznávaných a ekonomicky stabilních rodin, které navenek působí bezproblémově.³

K tomu, aby mohly pomáhající profese i veřejnost obětem domácího násilí skutečně poskytnout účinnou podporu, musí nejprve dobře porozumět samotné povaze tohoto jevu. To zahrnuje znalost jeho vymezení, základních forem, charakteristických znaků, jednotlivých fází průběhu a příčin vzniku. Jen důkladné porozumění těmto aspektům umožní vytvořit efektivní strategie zásahu a prevence, které pomohou obětem najít cestu z násilného prostředí a přispějí k omezení tohoto závažného společenského problému. Tato kapitola proto poskytuje souhrnný pohled na problematiku domácího násilí, který je nezbytný jak pro odborníky, kteří se s ní setkávají v praxi, tak pro ty, kteří chtějí lépe porozumět její podstatě.

2.1 Definice domácího násilí

Výklad pojmu domácí násilí se dosud lišil podle autorů odborné literatury, organizací pomáhajících obětem i institucí zapojených do jeho řešení a prevence.

¹ SUCHANOVÁ, P. *Domov by měl být bezpečným místem*. In: *ROSA centrum pro ženy* [online]. © 2025, 5. 5. 2020 [cit. 2025-05-28]. Dostupné z WWW: <<https://www.rosacentrum.cz/domov-by-mel-byt-bezpecnym-mistem/>>.

² DORNÁKOVÁ, T. „Žena partnera vyprovokuje.“ *Domácí násilí v Česku je skryté za stereotypy*. In: *Seznam Zprávy* [online]. Copyright © Seznam.cz, a.s., 15. 12. 2021 [cit. 2025-05-30]. Dostupné z WWW: <<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/fakta-zena-partnera-vyprovokuje-domaci-nasili-v-cesku-je-skryte-za-stereotypy-183380>>.

³ BUSKOTTE, A., VANÍČKOVÁ HORNÍKOVÁ, L., ed. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*. Brno: Computer Press, 2008. s. 8. ISBN 978-80-251-1786-6.

Každý z těchto subjektů nahlíží na tento jev z jiného úhlu, což často vedlo k nejednotnému vymezení a absenci jasné definice. Tato neshoda by se však měla změnit od 1. července 2025, kdy nabude účinnosti zákon č. 78/2025 Sb., kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník a další právní předpisy v souvislosti s potíráním domácího násilí. Ten zavádí první jednotnou definici tohoto jevu v českém právním řádu.⁴

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen občanský zákoník), v němž se tato definice objeví, nově stanoví, že: „*Domácím násilím se rozumí násilné jednání vůči oběti v jakékoli formě, při kterém zpravidla dochází ke zneužívání moci nebo nerovného postavení*“. Definice dále uvádí, že takové jednání neoprávněně zasahuje nebo má zasahovat do tělesné či duševní integrity oběti, svobody, důstojnosti, vážnosti, cti nebo soukromí, případně ohrožuje schopnost oběti nebo členů společné domácnosti uspokojovat základní životní potřeby.⁵

Nová definice domácího násilí si klade za cíl zlepšit orientaci všech zúčastněných osob, organizací i institucí, podpořit jejich vzájemnou spolupráci a zajistit jednotný postup při řešení konkrétních případů. Zároveň má napomoci přesnějšímu určení, jaké formy násilí lze považovat za domácí násilí.⁶ Zda nová definice skutečně naplní uvedené cíle, ukáže až praxe. Její účinnost totiž bude záviset především na tom, zda policisté dokážou včas a správně identifikovat jednotlivé formy domácího násilí, včetně těch méně nápadných. Tento jev totiž často nezanechává jen viditelná zranění, ale způsobuje i vážné psychické problémy, které ovlivňují každodenní život, sebevědomí a vztahy oběti.⁷ Proto je důležité, aby ti, kdo s oběťmi přicházejí do styku, měli nejen potřebné znalosti, ale také jednali s citlivým přístupem, který v oběti může posílit pocit bezpečí a důvěry.

⁴ VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY. *Senát dnes schválil zákon o domácím násilí i zřízení ochrany práv dětí* [online]. Praha: Vláda České republiky, 26. 2. 2025 [cit. 2025-03-22]. Dostupné z WWW: <<https://vlada.gov.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/aktuality/senat-dnes-schvalil-zakon-o-domacim-nasili-i-zrizeni-ochrany-prav-deti--218496/>>.

⁵ VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY. *TZ: Vláda schválila návrh zákona o domácím násilí. Povede k větší ochraně obětí* [online]. Praha: Vláda České republiky, 29. 5. 2024 [cit. 2024-11-27]. Dostupné z WWW: <<https://vlada.gov.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/aktuality/tz-vlada-schvalila-navrh-zakona-o-domacim-nasili--povede-k-vetsi-ochrane-obeti--213733/>>.

⁶ ČESKO. Důvodová zpráva ze dne 29. 5. 2024 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další zákony v souvislosti s potíráním domácího násilí. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2025 [cit. 2025-05-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-78/souvislosti>>.

⁷ ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Praha: Portál, 2011. s. 47-51. ISBN 978-80-7367-690-2.

2.2 Formy domácího násilí

Formy domácího násilí představují různé způsoby, jimiž si násilník vynucuje moc a kontrolu nad obětí. Liší se svým projevem, motivací, dopadem na oběť, ale také intenzitou a nápadností, přičemž se často vzájemně kombinují.⁸ Pro policisty je schopnost rozeznat jednotlivé formy násilného chování a jejich dopady klíčová, protože právě podle toho mohou zvolit vhodný postup při zásahu a následně zajistit potřebnou odbornou pomoc pro oběť – například přivolat lékaře, kontaktovat sociálního pracovníka, krizového intervenanta nebo psychologa.

Pojetí forem domácího násilí se u jednotlivých autorů liší. Ševčík D. a Špatenková N. uvádějí tyto základní formy:

- **Fyzické násilí** – zahrnuje údery, škracení, kopání nebo jiná tělesná napadení, která mohou oběti způsobit viditelná poranění nebo ohrozit její život.
- **Psychické násilí** – jedná se o slovní útoky, ponižování, výhrůžky, zastrašování či manipulace, které mohou dlouhodobě narušit psychické zdraví oběti.
- **Sexuální násilí** – představuje vynucené sexuální aktivity bez souhlasu oběti, často doprovázené zastrašováním nebo psychickým nátlakem.
- **Ekonomické násilí** – spočívá v kontrole nad financemi, odpírání přístupu k penězům či majetku, bránění oběti ve výkonu zaměstnání.
- **Sociální násilí** – oběť je záměrně izolována od rodiny a přátel, čímž dochází k narušení jejích sociálních vazeb.⁹

Kombinace těchto forem násilí výrazně omezuje svobodu oběti, zhoršuje její celkový stav a prohlubuje její závislost na násilníkovi. Často vede k tomu, že oběť ztrácí schopnost bránit se a vyhledat pomoc.¹⁰ Proto je důležité vnímat domácí násilí jako komplexní jev, nikoli jen jako soubor jednotlivých událostí. Policisté a další osoby přicházející do kontaktu s oběťmi musí věnovat pozornost i nenápadným varovným signálům, které na první pohled nemusí být patrné, ale mohou často naznačovat

⁸ STŘÍLKOVÁ, P., FRYŠTÁK, M. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Ostrava: Key Publishing, 2009. s. 15. ISBN 978-80-7418-020-0.

⁹ ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Praha: Portál, 2011. s. 47-51. ISBN 978-80-7367-690-2.

¹⁰ COPYRIGHT BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ, Z. S. *Domácí násilí: Příručka pro všechny, kteří jsou ohroženi domácím násilím* [online]. 2014 [cit. 2024-12-03]. Dostupné z WWW: <https://www.domacinasil.cz/wp-content/uploads/archiv/files/files/ic_brozura.pdf>.

nepříznivou a ohrožující situaci. Mezi tyto projevy patří například známky strachu, uzavřenosti či snaha zlehčovat násilné chování.¹¹ Právě tyto projevy často odpovídají znakům domácího násilí.

2.3 Znaky domácího násilí

Znalost základních znaků domácího násilí je pro policisty zásadní při posuzování, zda konkrétní případ skutečně odpovídá podstatě tohoto jevu. Pokud některý ze znaků chybí, může jít o jiný problém ve vztahu, který vyžaduje odlišný přístup.¹²

Střílková P. a Fryšták M. ve své publikaci uvádějí tyto znaky domácího násilí:

- **Opakovanost a dlouhodobost**

Domácí násilí nepředstavuje jednorázový incident. Násilné chování se opakuje a trvá delší dobu, i když není přesně stanoveno, jak dlouho.

- **Eskalace**

Intenzita a závažnost násilí se postupně zvyšuje. Obvykle začíná psychickým nátlakem a postupně přechází k fyzickým útokům.

- **Vzájemná blízkost osob**

Domácí násilí se odehrává mezi osobami, které jsou si blízké – nejčastěji mezi partnery, rodinnými příslušníky nebo členy společné domácnosti.

- **Uplatnění moci a kontroly**

Násilník usiluje o nadvládu nad obětí. Využívá výrazné nerovnováhy sil, systematicky ji ovládá a manipuluje s ní.

- **Složitý, ambivalentní postoj oběti k násilníkovi**

Oběť často zažívá protichůdné emoce. Přestože trpí, s odchodem váhá kvůli citové vazbě, strachu nebo naději na zlepšení.

- **Páchání násilí v soukromí**

Domácí násilí probíhá zpravidla bez svědků a mimo pozornost okolí.¹³

¹¹ PETROVIČOVÁ, M. *Metodika identifikace obětí trestných činů* [online]. Policie ČR, 2021. Dostupné z WWW: <<https://mv.gov.cz/soubor/priloha-k-bodu-3-metodika-identifikace-obeti-trestneho-cinu-rvppk-24-6-2021-pdf.aspx>>.

¹² ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Praha: Portál, 2011. s. 37. ISBN 978-80-7367-690-2.

¹³ STRÍLKOVÁ, P., FRYŠTÁK, M. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Ostrava: Key Publishing, 2009. s. 14-15. ISBN 978-80-7418-020-0.

Současně je důležité si uvědomit, že i jednorázový násilný incident může signalizovat vážný problém ve vztahu. Na tuto skutečnost upozorňuje také Vitoušová P., která považuje i takové situace za možné počátky vážnějšího násilného chování. Přestože v těchto případech nejsou naplněny znaky opakování a dlouhodobosti, a formálně tak nejde o domácí násilí, odborná praxe doporučuje tyto situace nepodceňovat.¹⁴ I ojedinělý incident totiž může časem přerůst v domácí násilí, které se často rozvíjí postupně a podle určitého vzorce.

2.4 Fáze domácího násilí

Domácí násilí často probíhá v bludném kruhu, který nebývá přerušeno, dokud sama oběť nevyhledá pomoc nebo nezasáhne její okolí či příslušné instituce. Tento opakující se průběh ovlivňuje vývoj vztahu mezi násilníkem a obětí. Obvykle zahrnuje tři fáze, a to fázi narůstajícího napětí, týrání a usmiřování.¹⁵

1 Fáze narůstajícího napětí

V první fázi dochází k postupnému nárůstu napětí mezi násilníkem a obětí. Násilník bývá podrážděný, kontrolující nebo výbušný, zatímco oběť se snaží situaci zklidnit a předejít konfliktu ustupováním či vstřícným chováním.

2 Fáze týrání

Když napětí dosáhne vrcholu, násilník přistupuje k různým formám násilí, které u oběti vyvolávají strach, bolest, bezmoc či pocity ponížení.

3 Fáze usmiřování

Po násilném incidentu přichází fáze relativního klidu. Násilník projevuje lítost, omlouvá se a slibuje, že se situace nebude opakovat. Oběť často těmto slibům uvěří a doufá ve změnu. Tato fáze je však zpravidla jen dočasná – postupně se zkracuje, zatímco fáze napětí a týrání se prodlužují a zesilují.¹⁶

Při řešení případů domácího násilí musí policisté zohlednit, v jaké fázi se násilný vztah nachází, protože každá z nich ovlivňuje chování oběti i násilníka, a tím i způsob, jakým s nimi komunikovat. Ve fázi narůstajícího napětí bývá oběť často úzkostná a snaží

¹⁴ ČÍRTKOVÁ, L., VITOUŠOVÁ, P. et al. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů: příručka pro pomáhající profese*. Praha: Grada, 2007. s. 108. ISBN 978-80-247-2014-2.

¹⁵ STOČESOVÁ, V., ČÁP, D. *Psychoterapeutická práce s původci domácího násilí: zvládání vzteku, agrese a násilných projevů*. Praha: Portál, 2020. s. 28-29. ISBN 978-80-262-1655-1.

¹⁶ MATOUŠKOVÁ, I. *Aplikovaná forenzní psychologie*. Praha: Grada, 2013. s. 25. ISBN 978-80-247-4580-0.

se konfliktu vyhnout, proto je vhodné postupovat klidně a ujišťovat ji, že má podporu. Ve fázi týrání bývá oběť vystrašená a rozrušená, komunikace by tedy měla být co nejjednodušší, s důrazem na bezpečí a srozumitelnost. V usmiřovací fázi může oběť násilí zlehčovat nebo se násilníka zastávat, a proto je důležité s ní mluvit trpělivě, bez nátlaku a s respektem k jejím pocitům. Zároveň je třeba být obezřetný i vůči chování násilníka, které může přecházet od agresivity k lítosti a snaze vše bagatelizovat.¹⁷ Dobře zvolená komunikace pomáhá navázat důvěru a pochopit situaci. Zároveň je důležité vnímat i možné příčiny násilí, které často ovlivňují jeho průběh a míru opakování.

2.5 Příčiny vzniku domácího násilí

Domácí násilí zpravidla nevzniká náhodně, ale jako důsledek propojených osobnostních, sociálních, ekonomických a kulturních vlivů. Propojení těchto vlivů může vytvářet prostředí podporující násilné chování.¹⁸ Nezáleží tedy jen na osobnosti člověka, ale i na tom, v jakém prostředí žije a jaké okolnosti na něj působí.

Užitečný pohled na tuto problematiku nabízí model D. G. Duttona, který rozděluje příčiny domácího násilí do čtyř základních úrovní:

- **Makrosystémová úroveň** se týká celé společnosti – jejích hodnot, norem a pravidel. Pokud například převládá přesvědčení, že má muž v rodině vůči ženě nadřazené postavení, může být domácí násilí vnímáno jako něco běžného a tolerovaného.
- **Exosystémová úroveň** zahrnuje vlivy, které člověk obvykle nemůže přímo ovlivnit, jako je například stres z nezaměstnanosti, špatné pracovní podmínky, nedostatek peněz nebo omezený přístup k sociální pomoci.
- **Mikrosystém** představuje nejbližší okolí člověka. V rodinách s napjatými vztahy, kde se lidé dobře znají a vědí, jak si ublížit, může snadno dojít ke konfliktům a postupnému stupňování násilí.

¹⁷ ČÍRTKOVÁ, L. *Policejní psychologie*. 4. vydání, V nakladatelství Portál 2. rozšířené vydání. Praha: Portál, 2004. s. 206-208. ISBN 80-7178-931-3.

¹⁸ PROCHÁZKOVÁ, L. *Domácí násilí* [online]. Praha: Asociace pro mezinárodní otázky, © AMO 2020. Dostupné z WWW: <<https://www.studentsummit.cz/wp-content/uploads/2020/11/Dom%C3%A1c%C3%AD-n%C3%A1sil%C3%AD.pdf>>.

- **Ontogenetické faktory** souvisejí s individuálními vlastnostmi člověka a jeho životními zkušenostmi. Příčinou domácího násilí tak mohou být negativní zážitky z dětství, osobnostní rysy nebo nízká schopnost zvládat stres a emoce.¹⁹

Různorodost příčin domácího násilí ukazuje, že každý případ je jedinečný. Policisté proto nemohou přistupovat ke všem případům stejně, ale musí brát v úvahu konkrétní okolnosti a přizpůsobit jim svůj postup. Porozumění tomu, co násilí vyvolalo, napomáhá přesnějšímu vyhodnocení rizik a volbě vhodných opatření. Důležitou roli při tom sehrává způsob komunikace. Klidný, profesionální rozhovor často umožní zjistit podstatné informace o příčinách násilí a vytvořit základ pro další práci s obětí i násilníkem.²⁰ Takový přístup zároveň pomáhá předcházet dalším incidentům.

¹⁹ VOŇKOVÁ, J., HUŇKOVÁ, M. et al. *Domácí násilí v českém právu z pohledu žen*. Praha: ProFem, 2004. s. 57. ISBN 80-239-2106-1.

²⁰ ČÍRTKOVÁ, L. *Policejní psychologie*. 4. vydání, V nakladatelství Portál 2. rozšířené vydání. Praha: Portál, 2004. s. 185. ISBN 80-7178-931-3.

3 Účastníci domácího násilí

Domácí násilí se dotýká nejen jeho obětí, ale i těch, kdo ho páchají. Porozumění vztahu mezi násilníkem a obětí je zásadní pro pochopení podstaty tohoto jevu i pro volbu účinných opatření.²¹ Tato kapitola se proto zaměřuje na obě tyto role. Okrajově jsou zmíněny také děti, na které může mít domácí násilí vážné a trvalé dopady, i když samy nemusí být jeho přímými oběťmi. Děti byly do této kapitoly zařazeny, neboť patří mezi nejcitlivější a nejzranitelnější oběti, které si následky násilí často nesou po celý život. Autor je přesvědčen, že o domácím násilí páchaném na dětech je třeba mluvit opakovaně a s maximální péčí, aby těmto obětem byla věnována pozornost a podpora, kterou si nepochybně zaslouží.

3.1 Násilná osoba

Násilná osoba, označovaná také jako násilník či agresor, představuje ústřední postavu v případech domácího násilí. Takový člověk svým jednáním ubližuje lidem, s nimiž sdílí společnou domácnost nebo s nimi udržuje blízký vztah. Veřejnost si násilníka často představuje jako tzv. násilného primitiva – muže zapáchajícího alkoholem, ve špinavém oblečení a s hrubým vystupováním. Tato představa však neodpovídá skutečnosti. Násilníkem může být i navenek klidný a společensky úspěšný muž s vysokoškolským vzděláním, který odchází do práce v čistém obleku, působí slušně a přitom v soukromí systematicky týrá někoho ze svých nejbližších.²²

Bez ohledu na to, jak násilník působí navenek, jeho jednání často vychází z agrese jako prostředku prosazení své vůle. Z psychologického pohledu je agrese běžnou součástí lidské povahy. Sama o osobě není dobrá ani špatná, její význam závisí na způsobu, jakým se projevuje a k jakému účelu je použita.²³ V domácím násilí je však agrese vždy škodlivá. Násilník ji využívá k ovládnutí, manipulaci a ubližování. Na rozdíl od situací, kdy může sloužit k obraně, v tomto případě narušuje důvěru, bezpečí a zdravé vztahy v rodině, stává se nástrojem dominance a kontroly.

Příčiny agresivního chování mohou být různé. Významný vliv má osobnost jedince, která je utvářena jak dědičností, tak vlivem prostředí a výchovy v dětství.

²¹ STOČESOVÁ, V., ČÁP, D. *Psychoterapeutická práce s původci domácího násilí: zvládání vzteku, agrese a násilných projevů*. Praha: Portál, 2020. s. 37. ISBN 978-80-262-1655-1.

²² SOUKUPOVÁ, T. *Slušný násilník vyprovokovaný slušnou ženou* [online]. Praha: Psychiatrie pro praxi, 2009. Dostupné z WWW: <<https://psychiatriepropraxi.cz/pdfs/psy/2009/01/09.pdf>>.

²³ PONĚŠICKÝ, J. *Agrese, násilí a psychologie moci*. Praha: Triton, 2005. s. 22. ISBN 80-7254-593-0.

V některých případech může agresivitu ovlivňovat i drobné poškození mozku, které snižuje schopnost sebekontroly nebo uvědomění si vlastního chování. Roli ale často hraje i samotný vztah, kdy se agresivní chování rozvíjí v důsledku častých hádek a emoční provokace mezi partnery. Taková dynamika mezi násilníkem a obětí může vést k bludnému kruhu, ve kterém se násilí stále prohlubuje.²⁴ Voňková J. a Spoustová I. ve své publikaci uvádějí, že osoby páchající domácí násilí často vykazují určité společné rysy, jako je nízké sebevědomí, potíže s ovládáním emocí, přehnaná žárlivost nebo tendence užívat sílu a sex jako nástroj k potvrzení vlastní dominance. Často také zastávají stereotypní názory, podle nichž má žena bezvýhradně muže poslouchat.²⁵ Přestože se tyto rysy nemusí zpočátku výrazně projevovat, mohou se postupně odhalovat prostřednictvím varovných signálů, které je důležité nepodceňovat. Mezi takové signály patří přehnané naléhání na vážné závazky, podceňování žen, kontrolující chování, izolace od blízkých, nadměrné užívání alkoholu či drog a obdiv k síle a moci.²⁶

Je však důležité si uvědomit, že násilné chování není omezeno pouze na jedno pohlaví. Ačkoli většina případů domácího násilí je spojena s muži jako pachateli, ani ženy nejsou výjimkou.²⁷ Bez ohledu na pohlaví nebo společenské postavení je nutné vnímat domácí násilí jako závažný problém, který si vyžaduje aktivní a cílené řešení zaměřené nejen na ochranu obětí, ale i na práci s násilníky. U některých z nich může cílená intervence pomoci zvládat agresi, zvýšit sebereflexi a změnit vzorce chování.²⁸ Práce s násilníky vyžaduje od zasahujících policistů specifické dovednosti a porozumění jejich chování. V této souvislosti je klíčové, aby policisté a další profesionálové, kteří přicházejí do kontaktu s násilníky, měli k dispozici odpovídající školení a metodickou podporu. Kvalitní vzdělávání jim umožní lépe rozpoznat různé podoby násilného chování, zvládat náročné situace a účinně zasahovat tak, aby se minimalizovalo riziko pro oběť i je samotné. Naopak nedostatek školení může vést k přehlédnutí varovných signálů nebo neadekvátnímu postupu, který může situaci dále zkomplikovat.

²⁴ STRÍLKOVÁ, P., FRYŠTÁK, M. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Ostrava: Key Publishing, 2009. s. 18. ISBN 978-80-7418-020-0.

²⁵ VOŇKOVÁ, J., SPOUSTOVÁ, I. *Domácí násilí z pohledu žen a dětí: Právní stav k 1. 1. 2016*. 3. přepracované vydání. Praha: ProFem, 2016. s. 38-39. ISBN 978-80-904564-5-7.

²⁶ BEDNÁŘOVÁ, Z. Z. et al. *Domácí násilí: zkušenosti z poskytování sociální a terapeutické pomoci ohroženým osobám*. Praha: Acorus, 2009. s. 22-23. ISBN 978-80-254-5422-0.

²⁷ BUSKOTTE, A., VANÍČKOVÁ HORNÍKOVÁ, L., ed. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*. Brno: Computer Press, 2008. s. 18-19. ISBN 978-80-251-1786-6.

²⁸ ADVOKÁTNÍ ONLINE DENÍK. *S pachateli násilí je třeba pracovat, pouhý trest obětí bezpečí nezajistí* [online]. 8. 11. 2023 [cit. 2025-05-21]. Dostupné z WWW: <<https://advokatnidenik.cz/2023/11/08/s-pachateli-nasili-je-treba-pracovat-pouhy-trest-obetem-bezpeci-nezajisti/>>.

Přestože hlavním cílem zůstává ochrana obětí, prevence recidivy by měla být nedílnou součástí činnosti zakročujících institucí, včetně Policie ČR.

3.2 Ohrožená osoba

Ohroženou osobou se rozumí člověk, který se ocitá v roli oběti domácího násilí. Stejně jako násilníkem, i obětí se může stát prakticky kdokoli bez ohledu na věk, pohlaví, vzdělání nebo společenské postavení. Zatímco u násilníků lze často vystopovat určité společné rysy, u obětí žádný předem daný profil neexistuje. Spojuje je až následné prožívání strachu, nejistoty a studu, které jim často brání situaci řešit a vyhledat pomoc.²⁹ Tyto pocity mnohdy umocňuje i vnější pohled společnosti. Část veřejnosti stále přisuzuje oběti určitou míru viny, například kvůli tomu, že údajně partnera provokovala, neplnila své povinnosti v domácnosti nebo narušila jeho autoritu. Někteří lidé navíc vnímají násilí jako důsledek stresu, který dopadá na muže v roli živitele rodiny, čímž nepřímou snižují závažnost jeho chování.³⁰

Tyto předsudky, které v obětech často posilovaly pocit viny a zpochybňovaly oprávněnost jejich utrpení, spolu s absencí jasného právního vymezení pojmu oběti domácího násilí vedly k tomu, že byla do občanského zákoníku nově zavedena její zákonná definice. Ta, stejně jako definice samotného domácího násilí, nabude účinnosti 1. července 2025. Nové vymezení reaguje na situace, kdy dosud nebylo zřejmé, koho lze za oběť považovat, zejména pokud násilné chování přetrvávalo po ukončení soužití nebo se odehrávalo mimo společnou domácnost. Obětí již není pouze ten, kdo žije nebo žil s násilníkem ve společné domácnosti, ale také osoba, která s ním nežije, avšak zůstává s ním v určitém vztahu. Může se jednat například o rodiče společného dítěte nebo o osobu, která s násilníkem sdílí rodičovskou odpovědnost. Toto širší pojetí vychází ze skutečnosti, že násilné chování často pokračuje i po rozchodu, zejména pokud mezi lidmi nadále existuje vazba, například kvůli péči o dítě nebo přetrvávající citové blízkosti. Právě proto je důležité, aby právní ochrana zahrnovala i tyto osoby, které mohou nadále čelit riziku násilí.³¹

²⁹ VOŇKOVÁ, J., SPOUSTOVÁ, I. *Domácí násilí z pohledu žen a dětí: Právní stav k 1. 1. 2016*. 3. přepracované vydání. Praha: ProFem, 2016. s. 54. ISBN 978-80-904564-5-7.

³⁰ DORŇÁKOVÁ, T. „Žena partnera vyprovokuje.“ *Domácí násilí v Česku je skryté za stereotypy*. In: *Seznam Zprávy* [online]. Copyright © Seznam.cz, a.s., 15. 12. 2021 [cit. 2025-05-30]. Dostupné z WWW: <<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/fakta-zena-partnera-vyprovokuje-domaci-nasili-v-cesku-je-skryte-za-stereotypy-183380>>.

³¹ ČESKO. Důvodová zpráva ze dne 29. 5. 2024 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další zákony v souvislosti s potíráním domácího násilí. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2025 [cit. 2025-05-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-78/souvislosti>>.

Domácí násilí mezi partnery navíc často nezasahuje pouze je samotné, ale i děti, které s nimi žijí. Ty mohou být nejen svědky, ale i jeho přímými oběťmi. Dospělí si mnohdy neuvědomují, že děti vyrůstající v prostředí plném napětí, agrese nebo manipulace zažívají traumatické situace, které negativně ovlivňují jejich vývoj a mohou jim do budoucna narušit schopnost navazovat zdravé mezilidské vztahy.³² Dlouhodobé působení takového prostředí může vést až k rozvoji syndromu týraného a zanedbávaného dítěte, jenž se projevuje poruchami chování, nízkým sebevědomím nebo úzkostmi.³³ Na vysokou četnost výskytu dětí v případech domácího násilí poukazuje výzkum s názvem *Zlepšení praxe při prevenci, identifikaci a eliminaci domácího násilí prostřednictvím specializace*, který realizovala organizace SocioFactor v letech 2015 a 2016. Podle jeho závěrů bylo v 50,7 % případů přítomno dítě.³⁴

V případě, že se v domácnosti, kde dochází k domácímu násilí, nachází dítě, jsou policisté povinni o této skutečnosti informovat orgán sociálněprávní ochrany dětí (dále jen OSPOD). Dítě je v takovém případě vždy považováno za ohroženou osobu, a to i tehdy, pokud vůči němu násilník přímo nejedná.³⁵ Z dlouhodobého hlediska je proto klíčové zaměřit se nejen na ochranu dospělých obětí, ale i na systematickou pomoc dětem, které domácí násilí přímo či nepřímo zažívají. Samotná přítomnost dítěte v násilném prostředí je tak považována za závažnou situaci vyžadující nejen okamžitý odborný zásah, ale také dlouhodobou podporu a péči. Ta by dítěti měla pomoci znovu získat pocit bezpečí, vyrovnat se s prožitým traumatem a zabránit přenosu vzorců násilí do budoucích vztahů. Takový přístup předpokládá nejen vhodný legislativní rámec, ale i citlivost, odborné znalosti a trvalou pozornost celé společnosti.

³² HRONOVÁ, M. *Tátové a mámy, chraňte své děti před násilím!.* Praha: Rosa, 2007. s. 7.

³³ VANÍČKOVÁ, E. *Interpersonální násilí na dětech.* Praha: Úřad vlády ČR, 2009. s. 8-16. ISBN 978-80-7440-001-8.

³⁴ TOPINKA, D., ed. *Domácí násilí z perspektivy aplikovaného výzkumu: základní fakta a výsledky.* Ostrava: SocioFactor, 2016. s. 162. ISBN 978-80-906615-0-9. Dostupné také z WWW: <<http://www.domaci-nasili.cz/wp-content/uploads/Dom%C3%A1c%C3%AD-n%C3%A1sil%C3%AD-z-perspektivy-aplikovan%C3%A9ho-v%C3%BDzkumu.-SocioFactor-2016..pdf>>.

³⁵ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky (zákon o Policii České republiky). In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-26]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>>.

4 Funkce Policie ČR v ochraně před domácím násilím

Funkci Policie ČR v oblasti domácího násilí výstižně charakterizuje její motto „*Pomáhat a chránit*“, které v tomto kontextu nabývá hlubšího významu. Pomoc nespočívá pouze v neodkladném zásahu při akutním ohrožení, ale zahrnuje i následnou podporu oběti. To znamená schopnost naslouchat, citlivě komunikovat, rozpoznat potřeby oběti a poskytnout jí potřebné informace i jistotu, že v tíživé situaci není sama. Ochrana pak neznamená pouze fyzické zajištění bezpečí nebo vykázaní násilníka, ale také aktivní prevenci a úzkou spolupráci s dalšími institucemi, které se podílejí na pomoci obětem.

Tato kapitola se věnuje třem hlavním oblastem, v nichž Policie ČR sehrává klíčovou roli v souvislosti s domácím násilím – prevenci, ochraně obětí a postihu pachatele. Tyto funkce se navzájem doplňují a tvoří ucelený systém, jehož cílem je nejen zastavit násilí v konkrétní situaci, ale i dlouhodobě snižovat jeho výskyt a důsledky.

4.1 Prevence a osvěta

Jedním ze základních úkolů Policie ČR je předcházet tomu, aby k násilí vůbec nedocházelo. Prevence tak tvoří podstatnou část policejní činnosti. V oblasti domácího násilí se zaměřuje zejména na včasné rozpoznání rizik, informování veřejnosti a vytváření prostředí, které násilí ve vztazích netoleruje. Tyto aktivity usilují o boření předsudků, posilování právního povědomí a motivaci obětí k vyhledání pomoci. Součástí preventivních kampaní je distribuce informačních letáků a brožur na veřejných místech, vysílání vzdělávacích spotů v médiích, a pořádání přednášek či akcí ve spolupráci s neziskovými organizacemi a školami. Nedílnou součástí účinné prevence je i práce s násilníky. Policie ČR proto podporuje rozvoj specializovaných pracovišť zaměřených na systematickou práci s těmito osobami, jejichž cílem je snížit riziko opakovaného násilného chování.³⁶ Významný preventivní účinek má rovněž samotná činnost policistů v terénu. Jejich včasná a rozhodná reakce při řešení případů domácího násilí může nejen přerušit bludný kruh násilí, ale také vyslat jasný signál, že násilí v jakékoli formě nezůstane bez odezvy.

Pro účinné řešení případů domácího násilí a jeho prevenci je nezbytná také interdisciplinární spolupráce řady institucí a organizací. Policie ČR, OSPOD,

³⁶ POLICIE ČR. *Specifické programy prevence kriminality* [online]. © 2025 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://mv.gov.cz/clanek/specificke-programy-prevence-kriminality.aspx>>.

zdravotnická zařízení, soudy, neziskové organizace, intervenční a krizová centra společně tvoří síť, která umožňuje komplexní ochranu obětí, práci s násilníky i realizaci preventivních opatření. V této síti Policie ČR plní i důležitou koordinační a informační roli. Jako první intervenční složka zasahující přímo na místě, často navazuje kontakt s dalšími příslušnými subjekty, předává jim klíčové informace a tím napomáhá rychlé a efektivní pomoci.³⁷

Účinná prevence tak představuje výchozí pilíř v boji proti domácímu násilí, avšak v okamžiku, kdy již k násilí dojde, přebírá hlavní roli okamžitá a cílená ochrana obětí.

4.2 Ochrana obětí domácího násilí

V případech, kdy Policie ČR o domácím násilí získá informaci, je jejím zásadním úkolem zajistit rychlou a účinnou ochranu oběti. Klíčovým nástrojem v této oblasti je institut vykázání podle § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen zákon o Policii ČR), který umožňuje policistovi rozhodnout o dočasném vykázání násilníka ze společného obydlí a jeho bezprostředního okolí. Tento krok je nezbytný zejména tehdy, pokud existují oprávněné obavy, že by se pachatel mohl dopustit nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě, případně zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti.³⁸

Institut vykázání má preventivní a ochranný charakter, nikoli trestní. Jeho účelem je bezprostřední zásah v situaci ohrožení, kdy je nutné oddělit oběť od násilníka a zabránit pokračování násilí. Policie ČR může vykázání nařídit i bez souhlasu oběti, což je zvláště důležité ve fázi narůstajícího napětí nebo usmiřování. V těchto fázích má totiž oběť tendenci násilí zlehčovat, omlouvat násilníka nebo ho dokonce aktivně bránit. Vykázání tedy umožňuje přerušit bludný kruh násilí a zároveň poskytuje oběti čas a prostor k tomu, aby mohla zvážit další kroky k ochraně svého bezpečí.³⁹ Mezi ně patří například podání návrhu na vydání předběžného opatření, které může soud vydat jak v civilním, tak v trestním řízení. Nejčastěji se jedná o zákaz styku s obětí nebo zákaz vstupu

³⁷ STŘÍLKOVÁ, P., FRYŠTÁK, M. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Ostrava: Key Publishing, 2009. s. 44-45. ISBN 978-80-7418-020-0.

³⁸ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky (zákon o Policii České republiky). In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-26]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>>.

³⁹ POLICIE ČR. *Policie České republiky – KŘP Královéhradeckého kraje: Domácí násilí* [online]. © 2025 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/sprava-clanky-domaci-nasili.aspx>>.

do společného obydlí, včetně jeho bezprostředního okolí.⁴⁰ Obě tato řešení výrazně zvyšují bezpečnost oběti a snižují riziko opakování násilí.

Předběžná opatření tak navazují na institut vykázání, které je časově omezené a v současnosti trvá deset dnů, přičemž jeho zkrácení není možné ani se souhlasem oběti. Novela zákona o Policii ČR, která nabude účinnosti 1. července 2025, prodlužuje tuto lhůtu na čtrnáct dnů a zároveň ukládá Policii ČR povinnost odebrat vykázané osobě zbraň.⁴¹ Tento krok reflektuje mezinárodní poznatky o souvislosti mezi domácím násilím a dostupností zbraní. Například zpráva hnutí Everytown for Gun Safety z roku 2017 ukázala, že 54 % masových střelb v Americe zahrnovalo domácí nebo rodinné násilí.⁴² Ve studii pro svou knihu „*Why Do They Kill*“ David Adams zjistil, že většina oslovených mužů odsouzených za vraždu intimního partnera by svůj čin nespáchalo, kdyby neměli přístup ke zbraní.⁴³ V českém kontextu, kde držení střelných zbraní není výjimečné, představuje nově zavedená povinnost odebrat zbraň násilníkovi významný preventivní nástroj. Může výrazně snížit riziko závažných násilných útoků a zachránit lidské životy. Prodloužení doby vykázání zároveň poskytuje obětem více času na zajištění bezpečí a na vyhledání potřebné pomoci.

V případech, kdy jednání násilníka naplňuje znaky trestného činu nebo přestupku, navazují na ochranná opatření i právní kroky vedoucí k jeho postihu.

4.3 Postih pachatele domácího násilí

V případech domácího násilí nespočívá úloha Policie ČR pouze v prevenci, okamžitém zásahu a ochraně oběti, ale zahrnuje rovněž důkladné a odpovědné posouzení protiprávního jednání násilníka. Policisté pečlivě zjišťují, co se vlastně stalo, shromažďují důkazy a vyslyšají všechny zúčastněné osoby. Snaží se posoudit, jak vážná situace je, jak často se násilí opakuje a jaký má dopad na oběť.⁴⁴ Pokud zjistí, že jednání násilníka

⁴⁰ ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád). In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-30]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>>.

⁴¹ VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY. TZ: *Vláda schválila návrh zákona o domácím násilí. Povede k větší ochraně obětí* [online]. Praha: Vláda České republiky, 29. 5. 2024 [cit. 2024-11-27]. Dostupné z WWW: <<https://vlada.gov.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/aktuality/tz-vlada-schvalila-navrh-zakona-o-domacim-nasilii--povede-k-vetsi-ochrane-obeti--213733/>>.

⁴² SNYDER, R. L. *No Visible Bruises: What We Don't Know About Domestic Violence Can Kill Us*. USA: Scribe, 2020. s. 7. ISBN 978-1-912854-85-1.

⁴³ SNYDER, R. L. *No Visible Bruises: What We Don't Know About Domestic Violence Can Kill Us*. USA: Scribe, 2020. s. 272. ISBN 978-1-912854-85-1.

⁴⁴ POLICIE ČR. *Metodická příručka č. 1 ze dne 31. ledna 2022 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci pokynu policejního prezidenta č. 181/2020 o postupu při řešení incidentů se znaky domácího násilí, a k provádění vykázání*. 2022.

naplňuje skutkovou podstatu trestného činu, zahájí úkony trestního řízení podle zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád. Domácí násilí může mít různé podoby a může jít o různé trestné činy. Nejčastějším bývá týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen trestní zákoník). Dále může jít například o těžké ublížení na zdraví podle § 145 trestního zákoníku, ublížení na zdraví podle § 146 trestního zákoníku, zbavení osobní svobody podle § 170 trestního zákoníku, vydírání podle § 175 trestního zákoníku, znásilnění podle § 185 trestního zákoníku, týrání svěřené osoby podle § 198 trestního zákoníku či ohrožování výchovy dítěte podle § 201 trestního zákoníku.⁴⁵ Tento výčet ukazuje, že domácí násilí je složitý jev, protože ho pachatel může páchat různými způsoby a dopouštět se přitom i více trestných činů najednou.

Na druhou stranu, ne každé násilné chování je trestným činem. Méně závažné projevy, jako jsou drobné fyzické útoky, urážky nebo vyhrožování, mohou být řešeny jako přestupky uvedené v zákoně č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích. V takových případech policista na místě provede základní úkony, zajistí potřebné důkazy a následně věc oznámí příslušnému správnímu orgánu, který může uložit pokutu nebo ochranná opatření. Například zákaz styku s obětí nebo povinnost podrobit se programům na zvládání agrese.⁴⁶ Přestupkové řízení tak doplňuje trestněprávní rovinu a umožňuje reagovat i na méně závažné formy násilí.

V případě, že Policie ČR rozhodne o vykázání násilníka a ten poruší uložené povinnosti, například se vrátí domů dříve, než má, nebo se zdržuje v okolí, které bylo vymezeno jako zakázané, provádí policisté šetření. Na základě jeho výsledků, zejména okolností porušení, míry narušení ochranného opatření a dopadů na oběť, posoudí, zda se jedná o přestupek, nebo o trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 trestního zákoníku. Opakované porušování může vést k přísnějším ochranným opatřením, případně až k omezení osobní svobody násilníka. Policie ČR také průběžně kontroluje, zda jsou stanovená omezení dodržována, aby ochránila oběť co nejlépe.⁴⁷

⁴⁵ ČESKO. Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-29]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.

⁴⁶ ČESKO. Zákon č. 251 ze dne 15. června 2016 o některých přestupcích. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-30]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2016-251?text=251%2F2016>>.

⁴⁷ POLICIE ČR. *Metodická příručka č. 1 ze dne 31. ledna 2022 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci pokynu policejního prezidenta č. 181/2020 o postupu při řešení incidentů se znaky domácího násilí, a k provádění vykázání*. 2022.

5 Postup Policie ČR při řešení případů domácího násilí

Úspěšné řešení případů domácího násilí závisí nejen na rychlém a rozhodném zásahu, ale také na odborné připravenosti policistů a jejich schopnosti jednat citlivě a důsledně. Policista při zásahu zastává klíčovou roli v ochraně oběti, proto je nezbytné, aby situaci správně vyhodnotil, postupoval v souladu se zákonem a využil všechny dostupné prostředky.

Tato kapitola se zaměřuje na dvě hlavní oblasti: vzdělávání policistů v problematice domácího násilí a samotný postup při řešení těchto případů. Vzdělávání je zde zařazeno jako nezbytný předpoklad pro účinný policejní zásah. Kapitulu doplňují statistické údaje, které poskytují přehled o rozsahu problému a přijatých opatřeních v posledních třech letech, a pomáhají tak čtenáři lépe porozumět dané problematice.

5.1 Vzdělávání jako předpoklad efektivního zásahu Policie ČR

Řešení problematiky domácího násilí vyžaduje od policistů nejen základní znalosti, ale především vysokou odbornou způsobilost. Policie ČR si je této skutečnosti vědoma a klade velký důraz na systematické a dlouhodobé vzdělávání svých příslušníků v této oblasti po celou dobu jejich služebního poměru.

Už v rámci základní odborné přípravy jsou noví policisté vedeni k tomu, aby dokázali rozpoznat znaky domácího násilí a správně identifikovali osoby ohrožené. Součástí jejich výcviku je také zvládnutí praktických nástrojů, jako je institut vykázání či aplikace diagnostické metody SARA DN.⁴⁸ Tato metoda umožňuje policistům komplexně posoudit riziko opakování násilí tím, že zohledňuje předchozí násilné chování pachatele, jeho osobnostní a sociální faktory, ale také situaci a možnosti oběti vyhledat pomoc nebo ze vztahu odejít. Díky tomu mohou policisté lépe odhadnout, zda hrozí další eskalace násilí a jakým způsobem je třeba zasáhnout.⁴⁹

Vzdělávání však nekončí po absolvování základní odborné přípravy. Policisté si získané znalosti a dovednosti prohlubují i v dalších fázích služebního poměru, a to prostřednictvím kurzů, na které jsou v průběhu služby vysíláni. Tyto kurzy se týkají

⁴⁸ POLICIE ČR. *Nový preventivní projekt „Mluvme o domácím násilí“* [online]. 28. 11. 2023 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/novy-preventivni-projekt-mluvme-o-domacim-nasili.aspx>>.

⁴⁹ VOŇKOVÁ, J., SPOUSTOVÁ, I. *Domácí násilí z pohledu žen a dětí: Právní stav k 1. 1. 2016*. 3. přepracované vydání. Praha: ProFem, 2016. s. 62-63. ISBN 978-80-904564-5-7.

různých oblastí policejní činnosti, včetně problematiky domácího násilí. Policisté mají také možnost využít edukačního policejního on-line systému (dále jen E-POLIS), který představuje oficiální e-learningovou platformu Policie ČR. Systém E-POLIS nabízí flexibilní formu vzdělávání, která je prakticky dostupná kdykoli, což je zvláště důležité v situacích, kdy není možné absolvovat prezenční školení. Další možností rozvoje jsou studijní programy na středních, vyšších odborných nebo vysokých školách, které často zahrnují témata související s bezpečností, právem či sociální prací. Policisté mohou na základě žádosti čerpat studijní volno, pokud jejich obor přímo souvisí s výkonem služby. Kromě toho Policejní akademie České republiky v Praze nabízí kurzy celoživotního vzdělávání vedené zkušenými interními i externími odborníky.⁵⁰ Účast na těchto kurzech je dobrovolná a závisí na osobní iniciativě, což zdůrazňuje, že skutečná odbornost vychází z vnitřní motivace a zájmu o danou problematiku. Požadavek na prohlubování odbornosti policistů ostatně výslovně stanovuje i zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, který jim ukládá povinnost soustavně prohlubovat svou odbornost.⁵¹ To zahrnuje nejen účast na organizovaných formách vzdělávání, ale také samostatné studium aktuálních právních předpisů, interních metodik a nových přístupů v oblasti domácího násilí.

Celkově tedy Policie ČR nabízí svým příslušníkům široké spektrum vzdělávacích nástrojů, které jim umožňují být připraveni na náročné situace spojené s domácím násilím. Jak efektivně tyto možnosti využijí, závisí především na jejich osobním přístupu a ochotě věnovat čas a energii vlastnímu profesnímu růstu. Pouze tak mohou policisté zajistit kvalitní, citlivý a efektivní přístup k obětem domácího násilí a zároveň přispět k prevenci a minimalizaci tohoto závažného společenského problému.

5.2 Průběh policejního zásahu

Při řešení případů domácího násilí a při rozhodování o vykazání postupuje policista nejen podle zákona o Policii ČR, ale také podle vnitřních předpisů a metodických pokynů. Ty upravují konkrétní postupy při řešení případů se znaky domácího násilí.⁵²

⁵⁰ POLICIE ČR. *Profesní vzdělávání příslušníků Policie České republiky* [online]. 30. 3. 2023 [cit. 2025-06-08]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/profesni-vzdelavani-prislusniku-policie-ceske-republiky.aspx>>.

⁵¹ ČESKO. Zákon č. 361 ze dne 23. září 2003 o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2025 [cit. 2025-06-08]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2003-361>>.

⁵² POLICIE ČR. *Zveřejněné informace 2024: Domácí násilí* [online]. 13. 02. 2024 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/domaci-nasili-871594.aspx>>.

Po přijetí oznámení, které naznačuje možnost domácího násilí, je zásadní pečlivá příprava před samotným zásahem na místě. Ta je důležitá nejen pro bezpečnost policistů, ale také pro správné vyhodnocení situace a volbu vhodného postupu. Každý případ je jedinečný a nelze předem přesně odhadnout, co policisty na místě čeká. Proto je nutné získat co nejvíce informací ještě před příjezdem, domluvit si rozdělení rolí a připravit se na koordinovaný zásah. Policisté zjišťují například, zda už v minulosti řešili podobný případ, jestli bylo nařízeno vykázání nebo zda některá z osob nevlastní zbraň.⁵³ Tyto informace pomáhají zvolit nejbezpečnější a nejúčinnější postup. Během přesunu na místo si policisté rozdělují role – kdo povede komunikaci, kdo bude zasahovat a kdo zajistí krytí a monitoring. Důležité je také naplánovat izolaci násilníka od oběti, aby se zabránilo další eskalaci násilí.⁵⁴

Po příjezdu na místo policista nejprve zajišťuje bezpečnost všech zúčastněných osob. Poté vede rozhovor s ohroženou osobou, přičemž využívá klidnou verbální i neverbální komunikaci, udržuje zrakový kontakt a aktivně naslouchá, aby získal co nejpresnější obraz situace a posoudil aktuální míru nebezpečí. Zjišťuje průběh posledního konfliktu, předchozí incidenty, přítomnost alkoholu, drog či zbraní a hodnotí i známky sociální izolace nebo ponižování oběti. Následuje rozhovor s násilníkem, při němž policista uplatňuje otevřené otázky a rovněž techniky aktivního naslouchání.⁵⁵ Všechny zjištěné skutečnosti zaznamenává do úředního záznamu o incidentu se znaky domácího násilí⁵⁶, který mu slouží jako podklad pro posouzení, zda se skutečně jedná o domácí násilí. Pro komplexní posouzení rizika opakování násilí využívá metodu SARA DN, v rámci níž vyplňuje formulář Otázky SARA DN⁵⁷, který napomáhá rozhodnout, zda je nutné přistoupit k vykázání násilníka ze společného obydlí. O tomto opatření rozhoduje zasahující policista na základě konkrétních a ověřitelných skutečností, jako jsou svědecké výpovědi, zranění oběti nebo údaje z policejních evidencí.⁵⁸ Celý tento postup od prvotního zásahu až po vyhodnocení rizik umožňuje

⁵³ POLICIE ČR. *Metodická příručka č. 1 ze dne 31. ledna 2022 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci pokynu policejního prezidenta č. 181/2020 o postupu při řešení incidentů se znaky domácího násilí, a k provádění vykázání*. 2022.

⁵⁴ STRÍLKOVÁ, P., FRYŠTÁK, M. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Ostrava: Key Publishing, 2009. s. 49. ISBN 978-80-7418-020-0.

⁵⁵ ČIRTKOVÁ, L. *Policejní psychologie*. 4. vydání, V nakladatelství Portál 2. rozšířené vydání. Praha: Portál, 2004. s. 206-208. ISBN 80-7178-931-3.

⁵⁶ Příloha I: Úřední záznam o incidentu se znaky domácího násilí. Zdroj: Policie České republiky.

⁵⁷ Příloha II: Otázky SARA DN. Zdroj: Policie České republiky.

⁵⁸ POLICIE ČR. *Metodická příručka č. 1 ze dne 31. ledna 2022 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci pokynu policejního prezidenta č. 181/2020 o postupu při řešení incidentů se znaky domácího násilí, a k provádění vykázání*. 2022.

policistům účinně chránit oběť a rozhodovat o vykázání na základě jasně podložených skutečností. Pokud policista nerozhodne o vykázání, měl by z místa odjíždět s naprostou jistotou, že jeho rozhodnutí bylo správné a odpovědné. Jakékoli pochybnosti o jeho postupu mohou znamenat podcenění rizika a vést k vážným důsledkům. Objeví-li se byt' jen náznak nejistoty, měl by své rozhodnutí přehodnotit a znovu zvážit možnost vykázání. Právě v takové chvíli se totiž rozhoduje o tom, zda oběť dostane příležitost znovu žít v bezpečí, nebo bude i nadále vystavena násilí.

Pokud naopak policista na základě vyhodnocení situace dospěje k závěru, že je oběť vystavena nebezpečí, může rozhodnout o vykázání násilníka i v jeho nepřítomnosti.⁵⁹ Taková situace není výjimečná, neboť násilník po incidentu často z místa odejde ještě před příjezdem policistů. Právní úprava, která umožňuje vykázání i bez jeho fyzické přítomnosti, tak zajišťuje účinnou ochranu oběti již od okamžiku rozhodnutí. Zároveň však vyvstává riziko, že se násilník do společného obydlí vrátí, protože o vykázání neví. Policisté proto musí přijmout odpovídající bezpečnostní opatření a zajistit, aby po jeho návratu nedošlo k dalšímu ohrožení oběti. V případě, že se násilník na místě nachází, je povinen neprodleně opustit daný prostor, odevzdat klíče od obydlí a za přítomnosti policistů si může vyzvednout osobní věci nezbytné pro běžné fungování. Oběma stranám je předáno písemné poučení o jejich právech a povinnostech, včetně potvrzení o vykázání. Pokud vykázaná osoba s rozhodnutím nesouhlasí, může do tří dnů podat námitky k příslušnému krajskému ředitelství policie.⁶⁰

Po provedení vykázání policista do 24 hodin zasílá kopii úředního záznamu o vykázání příslušnému intervenčnímu centru a soudu. Od 1. července 2025, kdy nabude účinnosti novela zákona o Policii ČR, bude tato kopie nově zasílána také příslušnému státnímu zastupitelství. Cílem této změny je posílit vzájemnou koordinaci mezi institucemi a vytvořit podmínky pro účinnější sledování případů domácího násilí.⁶¹ Do tří dnů od vykázání policista provádí kontrolu, zda vykázaná osoba respektuje uložený zákaz vstupu, a o jejím výsledku vyhotovuje podrobný úřední záznam. Pokud oběť podá návrh

⁵⁹ ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky (zákon o Policii České republiky). In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-26]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>>.

⁶⁰ POLICIE ČR. *Metodická příručka č. 1 ze dne 31. ledna 2022 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci pokynu policejního prezidenta č. 181/2020 o postupu při řešení incidentů se znaky domácího násilí, a k provádění vykázání*. 2022.

⁶¹ ČESKO. Důvodová zpráva ze dne 29. 5. 2024 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další zákony v souvislosti s potíráním domácího násilí. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2025 [cit. 2025-05-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-78/souvislosti>>.

na vydání předběžného opatření k soudu ve lhůtě deseti dnů, tedy během trvání vykázání, jeho platnost se automaticky prodlužuje až do rozhodnutí soudu o tomto návrhu. V případě, že soud návrh zamítne ještě před uplynutím lhůty vykázání, zůstává vykázání v platnosti až do konce desetidenního období. Pokud soud návrhu vyhoví, je vykázání nahrazeno předběžným opatřením soudu. Předčasné ukončení vykázání je možné pouze tehdy, pokud se v rámci řízení o námitkách vykázané osoby prokáže, že bylo nařízeno neoprávněně.⁶²

Institut vykázání tak představuje konkrétní a právně zakotvený nástroj, který Policie ČR využívá k ochraně obětí před dalším násilím. Pro lepší porozumění tomu, jak často a v jakém rozsahu je tento nástroj v praxi uplatňován, následuje přehled vybraných statistických údajů. Ten zachycuje počet případů vykázání na úrovni jednotlivých krajů České republiky a dále podrobněji analyzuje situaci v okresech Moravskoslezského kraje, přičemž zvláštní pozornost je věnována okresu Karviná, který tvoří územní zaměření této práce.

Tabulka č. 1: Počet případů s vykázáním na území jednotlivých krajů (Zdroj: Policejní prezidium České republiky)

Krajské ředitelství policie	2022	2023	2024
hlavního města Prahy	160	138	173
Jihomoravského kraje	120	184	211
Jihočeského kraje	44	41	47
Pardubického kraje	42	53	50
Královéhradeckého kraje	69	78	109
kraje Vysočina	61	75	75
Karlovarského kraje	43	61	77
Libereckého kraje	61	81	58
Olomouckého kraje	83	88	116
Plzeňského kraje	31	36	83
Středočeského kraje	82	88	85
Moravskoslezského kraje	87	106	141
Ústeckého kraje	176	182	183
Zlínského kraje	48	70	87

⁶² KARTUSOVÁ, D. *Institut vykázání jako preventivní opatření* [online]. © EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo, 27. 10. 2023 [cit. 2025-03-16]. Dostupné z WWW: <<https://www.epravo.cz/top/clanky/institut-vykazani-jako-preventivni-opatreni-117036.html>>.

Z dostupných statistik Policie ČR vyplývá, že Moravskoslezský kraj dlouhodobě patří mezi regiony s nejvyšším počtem případů vykazání. Od roku 2022 do roku 2024 zde dochází k postupnému nárůstu těchto případů, přičemž v roce 2024 jich bylo evidováno celkem 141. Tento vývoj může souviset s intenzivnější činností Policie ČR, důslednějším využíváním oprávnění policistů, ale i s vyšší ochotou obětí domácí násilí oznámit, případně s větší důvěrou v systém ochrany. Nelze opomenout ani roli preventivních a osvětových aktivit, které mohou pozitivně ovlivnit vnímání veřejnosti a přispět ke včasnému rozpoznání násilného chování.

Tabulka č. 2: Počet případů s vykazáním za jednotlivé okresy Moravskoslezského kraje (Zdroj: Policejní prezidium České republiky)

Územní odbor KŘPT	2022	2023	2024
Bruntál	5	8	14
Frýdek-Místek	13	16	19
Karviná	19	11	26
Nový Jičín	4	15	27
Opava	16	9	16
MŘP Ostrava	30	47	39

Při podrobnějším pohledu na okresy Moravskoslezského kraje je zřejmé, že v okrese Karviná došlo mezi lety 2023 a 2024 k výraznému nárůstu případů vykazání, a to z 11 na 26. Podobný trend lze pozorovat i v jiných okresech, například v Novém Jičíně nebo Bruntále. V Karvině se tím potvrzuje důležitost institutu vykazání jako nástroje k ochraně obětí domácího násilí.

Z pohledu celého kraje zůstává nejzatíženější oblastí město Ostrava, kde byl opakovaně zaznamenán nejvyšší počet vykazání. Celkově statistiky ukazují, že institut vykazání si v Moravskoslezském kraji udržuje svou důležitou roli v systému ochrany obětí domácího násilí a že jeho využití má v praxi smysl.

6 Výzkumné šetření

Cílem bakalářské práce je zhodnotit úroveň vzdělání a zkušeností příslušníků obvodních oddělení policie a oddělení obecné kriminality v okrese Karviná v problematice domácího násilí, a to zejména s důrazem na využívání institutu vykázání. Práce dále analyzuje, zda tento institut funguje efektivně, nebo zda vykazuje nedostatky, které snižují jeho účinnost.

Pro dosažení uvedeného cíle byly stanoveny hlavní výzkumné otázky zaměřené na vzdělání, přípravu a praktické zkušenosti policistů s institutem vykázání. Současně reflektují i socio-legislativní aspekty a možné návrhy na jeho zlepšení. Pro ověření těchto oblastí bylo formulováno pět hypotéz:

Hypotéza č. 1: *Většina policistů služebně zařazených na obvodních odděleních policie a odděleních obecné kriminality v okrese Karviná považuje své vzdělání a přípravu v problematice domácího násilí za nedostatečné.*

Hypotéza č. 2: *Policisté v okrese Karviná mají převážně pozitivní zkušenosti s aplikací institutu vykázání při řešení případů domácího násilí.*

Hypotéza č. 3: *Většina policistů považuje časové omezení institutu vykázání na 10 dnů za nedostatečné.*

Hypotéza č. 4: *Policisté považují obavy oběti o zachování rodiny za nejčastější důvod její nespolupráce při aplikaci institutu vykázání.*

Hypotéza č. 5: *Policisté považují za klíčová zlepšení institutu vykázání prodloužení jeho doby a zavedení kvalitnějšího školení s důrazem na praktické dovednosti při řešení případů domácího násilí.*

Tato kapitola detailně analyzuje výsledky výzkumného šetření a doplňuje je kazuistikami z policejní praxe, které poskytují hlubší vhled do problematiky řešení domácího násilí.

Z pohledu autora, který se s touto problematikou setkává při výkonu služby, mohou právě kazuistiky významně přispět k lepšímu porozumění tomu, jak institut vykázání funguje v praxi, jaké faktory ovlivňují rozhodování policistů a jak na něj reagují samotné oběti.

6.1 Dotazníkové šetření

Jako metoda zjišťování přesných údajů na stanovené hypotézy bylo zvoleno kvantitativní anonymní dotazníkové šetření, které autor realizoval prostřednictvím webové stránky www.surveymonkey.com. Dotazník se skládal celkem z 28 otázek, rozdělených do čtyř částí. Část I. („Úvodní otázky“, otázky 1-5) byla zaměřena na získání základních sociodemografických údajů o respondentech. Část II. („Vzdělání a příprava v problematice domácího násilí“, otázky 6-13) se zabývala hodnocením vzdělání policistů v oblasti domácího násilí a jejich připravenosti na řešení této problematiky. Část III. („Zkušenosti s institutem vykázání“, otázky 14-20) zkoumala praktické zkušenosti policistů s aplikací institutu vykázání v reálných případech. Poslední, IV. část („Problémy a návrhy na zlepšení“, otázky 21-28) byla zaměřena na identifikaci socio-legislativních problémů spojených s využíváním institutu vykázání a na získání návrhů na jeho zlepšení z pohledu policistů.

V dotazníku byla použita logická návaznost otázek, což znamená, že respondenti byli na základě svých odpovědí automaticky přesměrováni na další relevantní otázky, zatímco nerelevantní otázky byly vynechány. Toto se týkalo konkrétně otázek č. 7, 11, 14, 15, 21 a 26. Podrobnosti o jednotlivých návaznostech jsou uvedeny vždy u vyhodnocení příslušné otázky.

Dotazník byl distribuován prostřednictvím aplikace WhatsApp do skupin příslušníků jednotlivých obvodních oddělení a oddělení obecné kriminality v okrese Karviná. Sběr dat probíhal v období od 30. ledna do 28. února 2025. Online dotazník navštívilo celkem 222 respondentů, z nichž jej kompletně vyplnilo 82 osob, což představuje návratnost 36,9 %.

Ačkoli návratnost nebyla vysoká, autor považuje získaný vzorek za reprezentativní a relevantní, neboť poskytuje náhled názorů a zkušeností policistů v okrese Karviná. Vzhledem k pracovnímu vytížení policistů a citlivosti tématu domácího násilí lze považovat tuto návratnost za odpovídající.

Z důvodu transparentnosti je zde uveden odkaz na online verzi dotazníku: <https://www.surveymonkey.com/survey/d/Q5Z0W2D9W2A8H2B6V>.

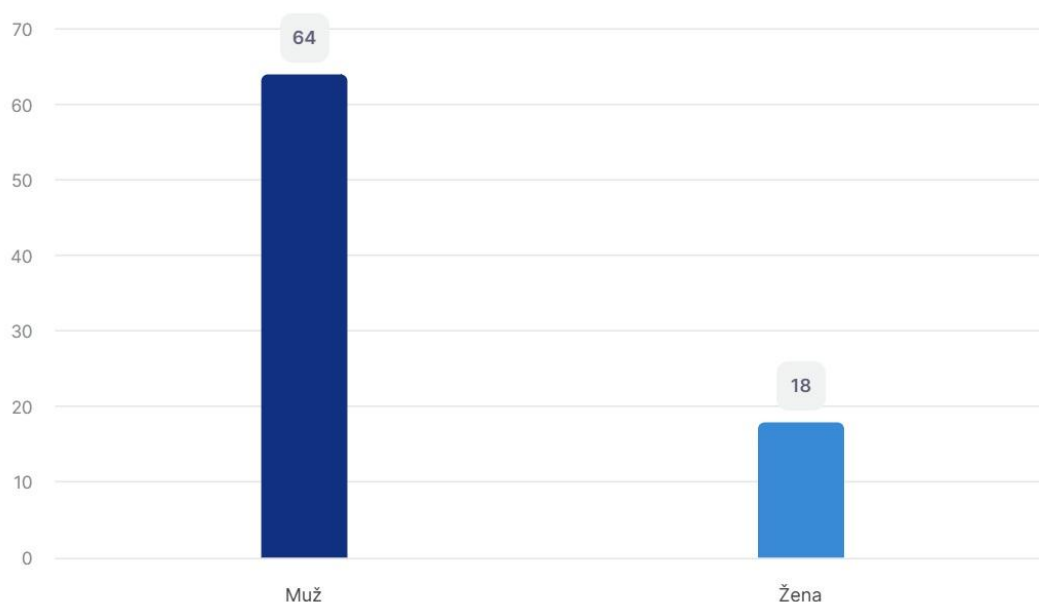
Otázka č. 1

Jaké je Vaše pohlaví?

Z celkového počtu 82 respondentů bylo 64 mužů, což činí přibližně 78 %. Žen se dotazníkového šetření účastnilo 18, tedy přibližně 22 %.

Z těchto výsledků lze konstatovat, že respondenti jsou převážně mužského pohlaví, což odpovídá obecnému genderovému rozložení příslušníků Policie ČR.

Graf č. 1: Zastoupení respondentů podle pohlaví (Zdroj: <https://www.survio.com>)

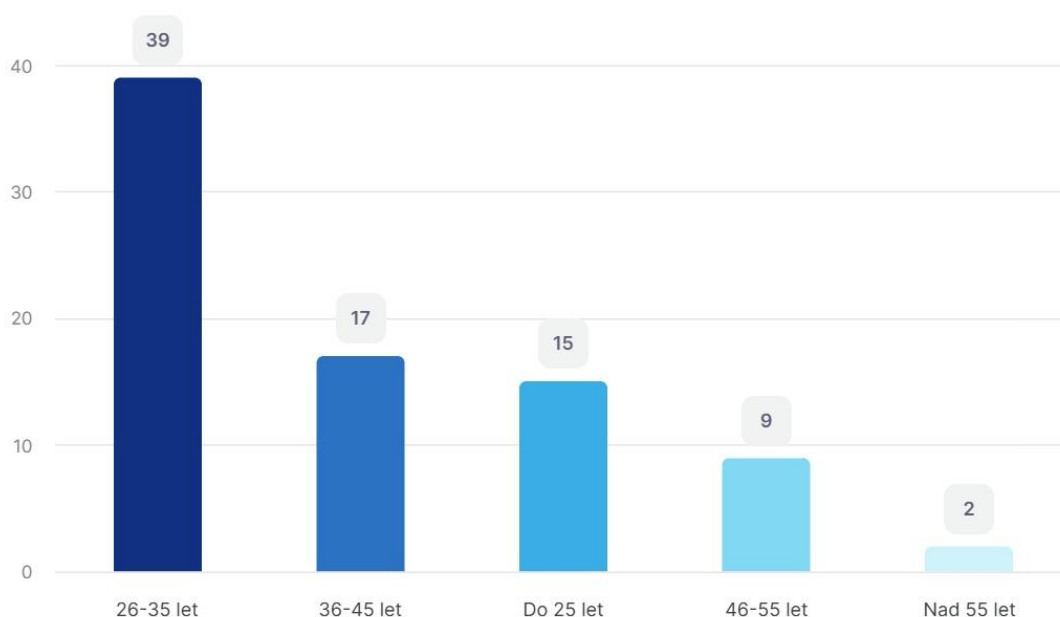
Otázka č. 2

Jaký je Váš věk?

Z výsledků vyplývá, že nejvíce zastoupenou věkovou skupinou byli respondenti ve věku 26 až 35 let, kterých bylo celkem 39, což představuje 47,6 % z celkového počtu. Následuje kategorie 36 až 45 let se 17 respondenty (20,7 %). Skupinu do 25 let tvořilo 15 respondentů (18,3 %) a ve věkovém rozmezí 46 až 55 let odpovědělo 9 respondentů (11,0 %). Nejnižší zastoupení měla skupina respondentů starších 55 let, ve které odpověděli pouze 2 respondenti (2,4 %).

Na základě uvedených odpovědí je možné konstatovat, že dotazník nejčastěji vyplnili respondenti mladších a středních věkových kategorií.

Graf č. 2: Věkové rozložení respondentů (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

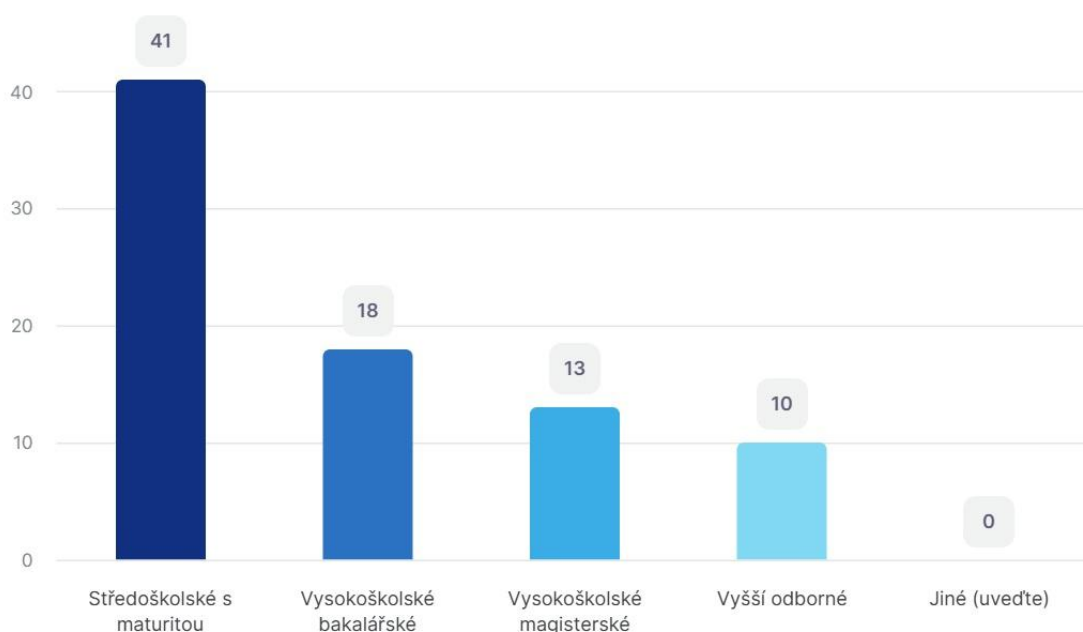

Otázka č. 3

Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

Z odpovědí vyplývá, že mezi respondenty převažovalo středoškolské vzdělání zakončené maturitou, které uvedlo 41 respondentů (50,0 %). Druhou nejčastější odpovědí bylo vysokoškolské bakalářské vzdělání, jež označilo 18 respondentů (22,0 %). Vysokoškolské magisterské vzdělání uvedlo 13 respondentů (15,9 %) a 10 respondentů (12,2 %) uvedlo jako nejvyšší dosažené vzdělání vyšší odborné. Možnost „jiné vzdělání“ nebyla zvolena žádným z účastníků šetření.

Graf č. 3: Nejvyšší dosažené vzdělání respondentů (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

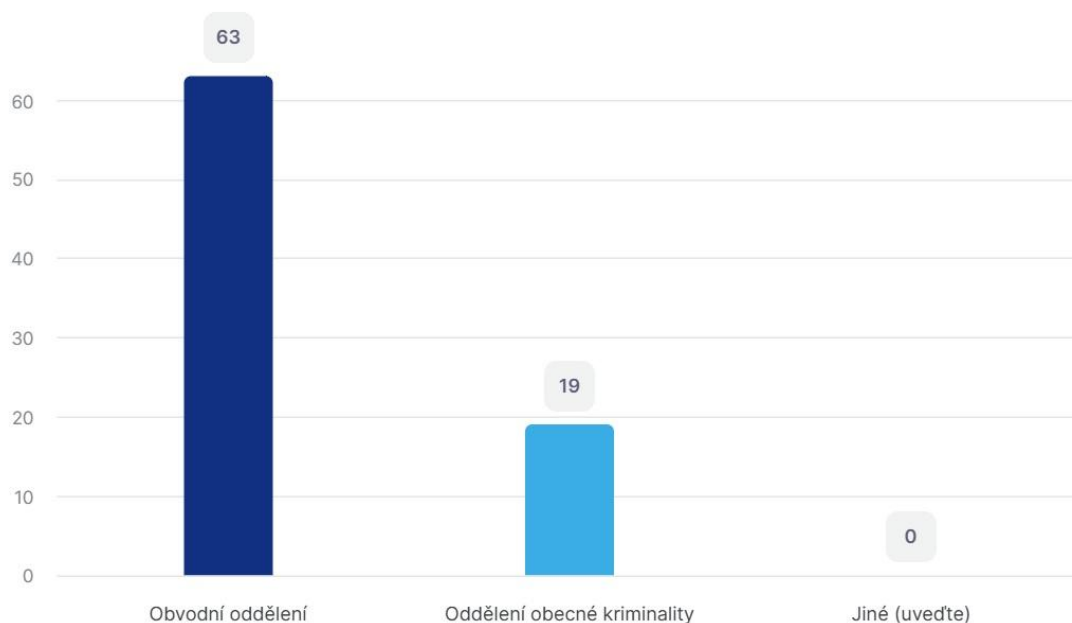

Otázka č. 4

Jaké je Vaše aktuální služební zařazení u Policie ČR?

V rámci dotazníkového šetření převažovali respondenti sloužící na obvodních odděleních, konkrétně 63 respondentů (76,8 %). Menší část tvořili policisté z oddělení obecné kriminality, kterých bylo 19 (23,2 %). Možnost jiného služebního zařazení nebyla uvedena, což odpovídá skutečnosti, že dotazník byl určen výhradně těmito dvěma skupinám.

Graf č. 4: Služební zařazení respondentů u Policie ČR (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

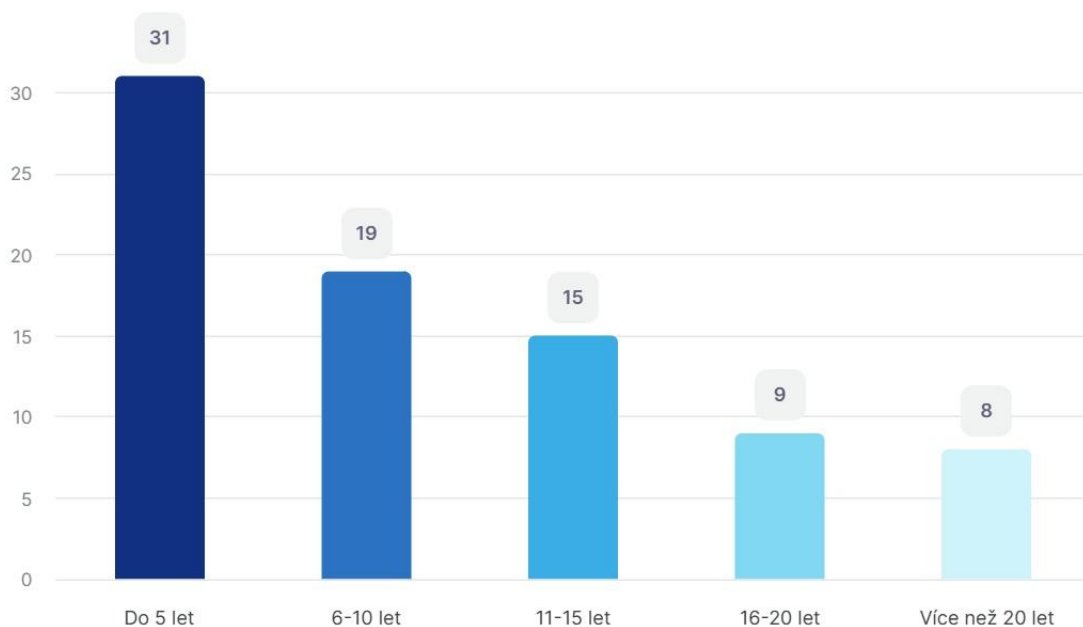

Otázka č. 5

Jak dlouho sloužíte u Policie ČR?

Z výsledků dotazníku vyplývá, že nejčastěji byli zastoupeni respondenti s délkou služby do 5 let – 31 respondentů (37,8 %). Druhou nejpočetnější skupinu tvořilo 19 respondentů (23,2 %) se služební praxí 6 až 10 let. Následovalo 15 respondentů (18,3 %) s délkou služby 11 až 15 let a 9 respondentů (11,0 %) uvedlo praxi v rozmezí 16 až 20 let. Nejmenší zastoupení měla skupina sloužící u Policie ČR více než 20 let, kterou označilo 8 respondentů (9,7 %).

Graf č. 5: Délka služby respondentů u Policie ČR (Zdroj: <https://www.survio.com>)

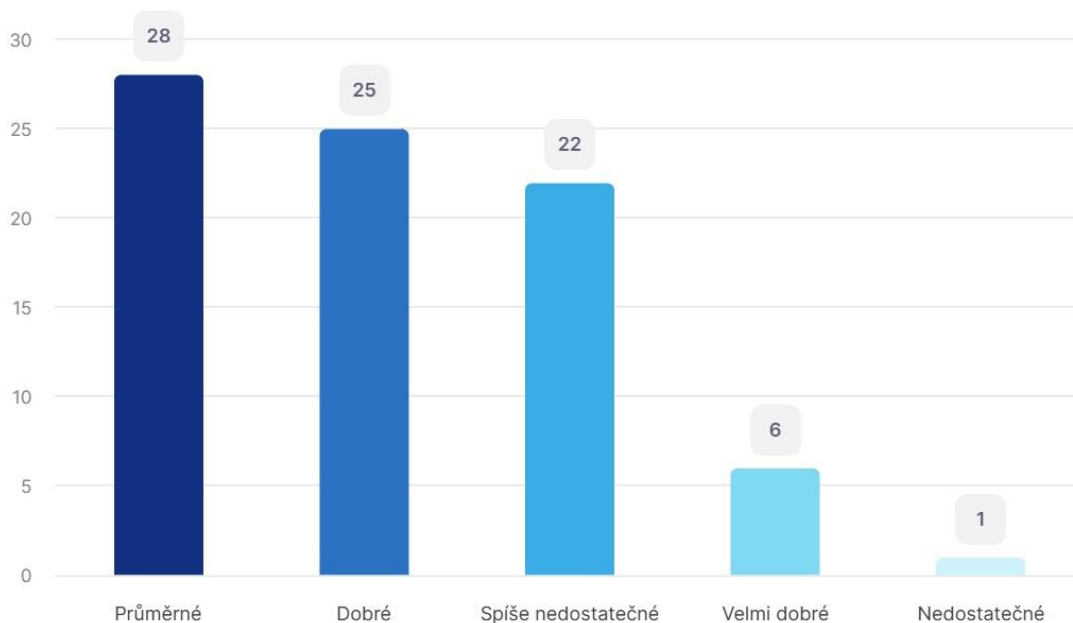
Otázka č. 6

Jak byste ohodnotil(a) své teoretické znalosti v problematice domácího násilí?

Respondenti nejčastěji hodnotili své teoretické znalosti v oblasti domácího násilí jako průměrné, což uvedlo 28 respondentů (34,1 %). Za dobré je označilo 25 respondentů (30,5 %) a 22 respondentů (26,8 %) uvedlo, že své znalosti vnímají spíše jako nedostatečné. Velmi dobré hodnocení uvedlo pouze 6 respondentů (7,3 %) a za zcela nedostatečné je označil 1 respondent (1,2 %).

Z těchto odpovědí je patrné, že úroveň teoretických znalostí respondentů v oblasti domácího násilí je většinou hodnocena jako průměrná nebo dobrá, avšak relativně vysoký počet respondentů ji vnímá jako spíše nedostatečnou. Tyto výsledky signalizují určité rezervy a prostor pro zlepšení.

Graf č. 6: Sebehodnocení teoretických znalostí respondentů v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

Otázka č. 7

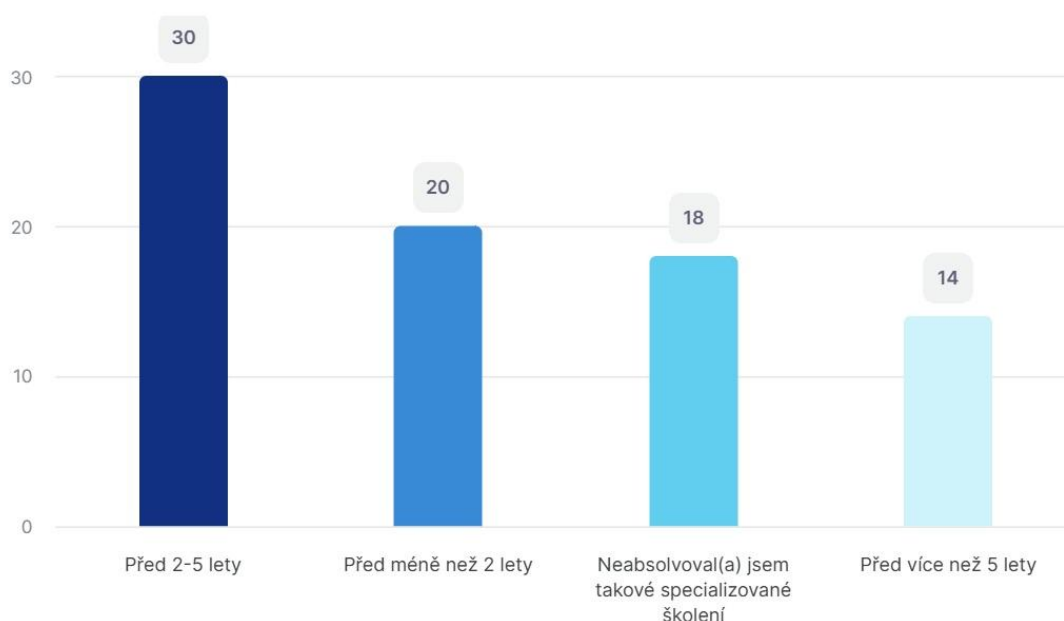
Kdy jste naposledy u Policie ČR absolvoval(a) školení zaměřené na problematiku domácího násilí?

Získané údaje ukazují, že největší část respondentů uvedla, že specializované školení zaměřené na problematiku domácího násilí naposledy absolvovala před 2 až 5 lety, a to 30 respondentů (36,6 %). Dalších 20 respondentů (24,4 %) prošlo školením před méně než 2 lety, zatímco 14 respondentů (17,1 %) absolvovalo školení před více než 5 lety. Celkem 18 respondentů (22,0 %) uvedlo, že specializované školení zaměřené na domácí násilí dosud neabsolvovalo vůbec.

Z uvedených odpovědí vyplývá, že přibližně třetina respondentů absolvovala poslední školení před 2 až 5 lety, zatímco více než pětina respondentů dosud žádné školení neabsolvovala.

Respondenti, kteří uvedli, že specializované školení dosud vůbec neabsolvovali, byli automaticky přesměrováni na otázku č. 10, zatímco ostatní respondenti pokračovali otázkou č. 8. Důvodem tohoto přesměrování bylo, že otázky č. 8 a č. 9 se týkaly hodnocení kvality a efektivity již absolvovaných školení, což by pro respondenty bez této zkušenosti nebylo relevantní.

Graf č. 7: Časové rozložení absolvovaných školení o domácím násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>)

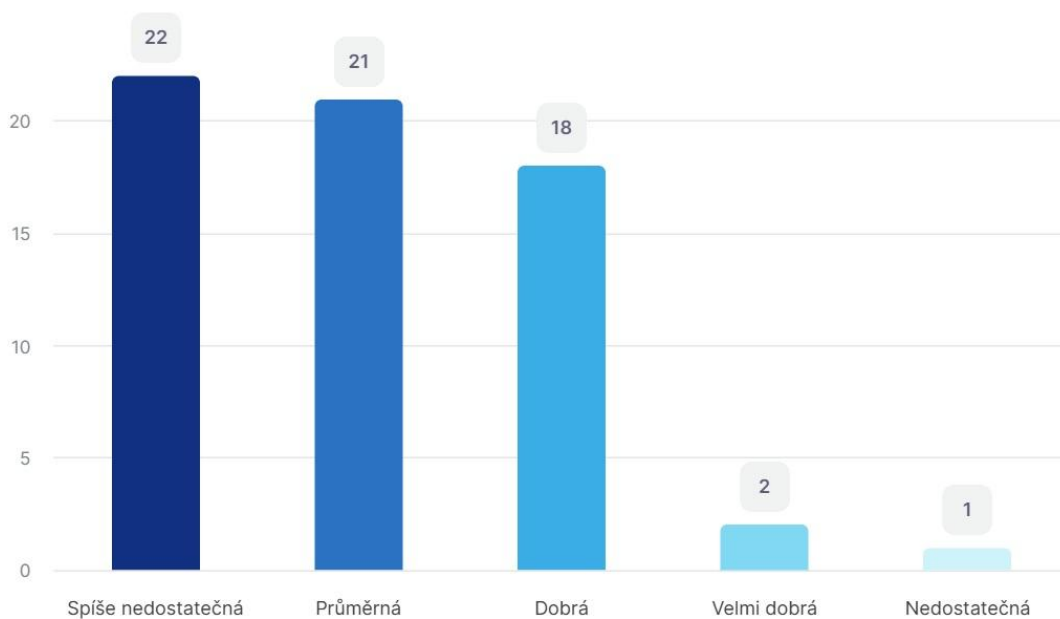
Otázka č. 8

Jak byste ohodnotil(a) kvalitu absolvovaných školení?

Z celkového počtu 82 respondentů na tuto otázku odpovědělo 64. Nejčastěji hodnotili kvalitu absolvovaných školení jako spíše nedostatečnou – tuto možnost uvedlo 22 respondentů (34,4 %). Průměrné hodnocení zvolilo 21 respondentů (32,8 %) a jako dobrá označila školení 18 respondentů (28,1 %). Velmi dobré hodnocení uvedli 2 respondenti (3,1 %) a pouze 1 respondent (1,6 %) označil školení za zcela nedostatečné.

Výsledky tedy naznačují, že většina respondentů vnímá absolvovaná školení spíše jako průměrná až nedostatečná, což ukazuje na rezervy v kvalitě současného vzdělávání.

Graf č. 8: Hodnocení kvality absolvovaných školení v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.surveo.com>)

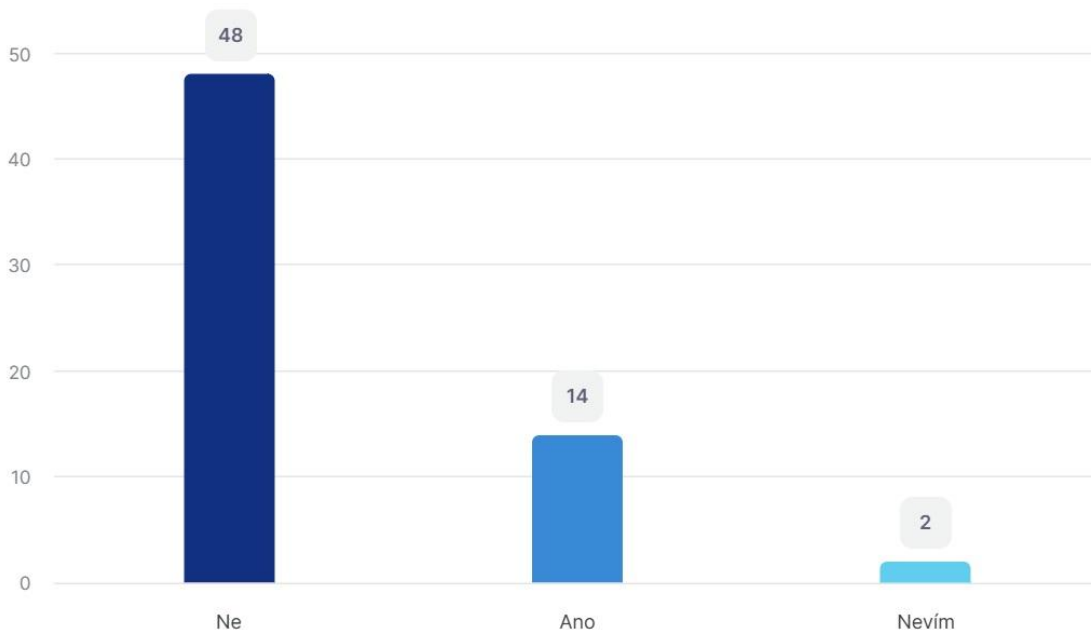
Otázka č. 9

Myslíte si, že školení poskytovaná Policií ČR dostatečně připravují policisty na praktické řešení případů domácího násilí?

Z celkového počtu 64 respondentů, kteří na tuto otázku odpověděli, uvedla největší část, 48 respondentů (75,0 %), že školení nedostatečně připravují policisty na praktické řešení případů domácího násilí. Opačný názor zastává 14 respondentů (21,9 %), kteří považují školení za dostatečně připravující. Zbývajících 2 respondenti (3,1 %) uvedli, že neví, zda jsou tato školení dostatečná.

Výsledky naznačují, že naprostá většina respondentů vnímá školení jako nedostatečná z hlediska praktické přípravy.

Graf č. 9: Hodnocení školení Policie ČR z hlediska praktické připravenosti respondentů (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

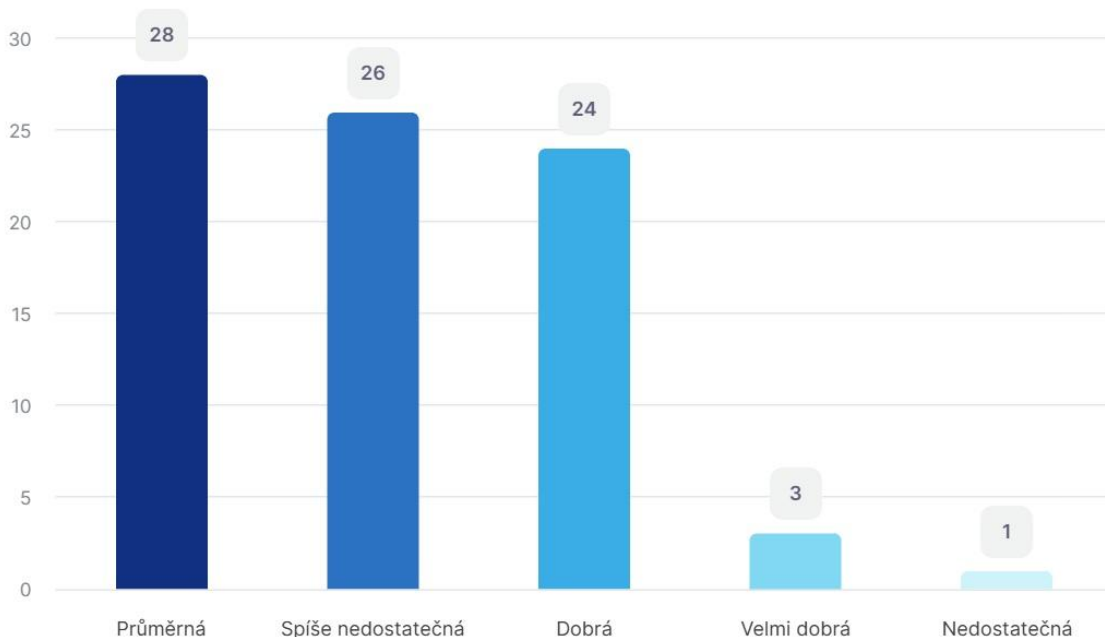
Otázka č. 10

Jak byste ohodnotil(a) svou praktickou připravenost na řešení případů domácího násilí?

Na tuto otázku odpovědělo všech 82 respondentů. Nejčastější odpovědí bylo hodnocení praktické připravenosti jako průměrné, které uvedlo 28 respondentů (34,1 %). Následovalo hodnocení jako spíše nedostatečné, které zvolilo 26 respondentů (31,7 %), a jako dobrou označilo svou připravenost 24 respondentů (29,3 %). Pouze 3 respondenti (3,7 %) ji hodnotili jako velmi dobrou a 1 respondent (1,2 %) ji vnímal jako nedostatečnou.

Výsledky ukazují, že většina respondentů považuje svou praktickou připravenost za průměrnou nebo spíše nedostatečnou. To naznačuje, že policisté vnímají nedostatky ve svých praktických dovednostech a možnost dalšího rozvoje v této oblasti.

Graf č. 10: Sebehodnocení praktické připravenosti respondentů na řešení případů domácího násilí (Zdroj: <https://www.surveo.com>)

Otázka č. 11

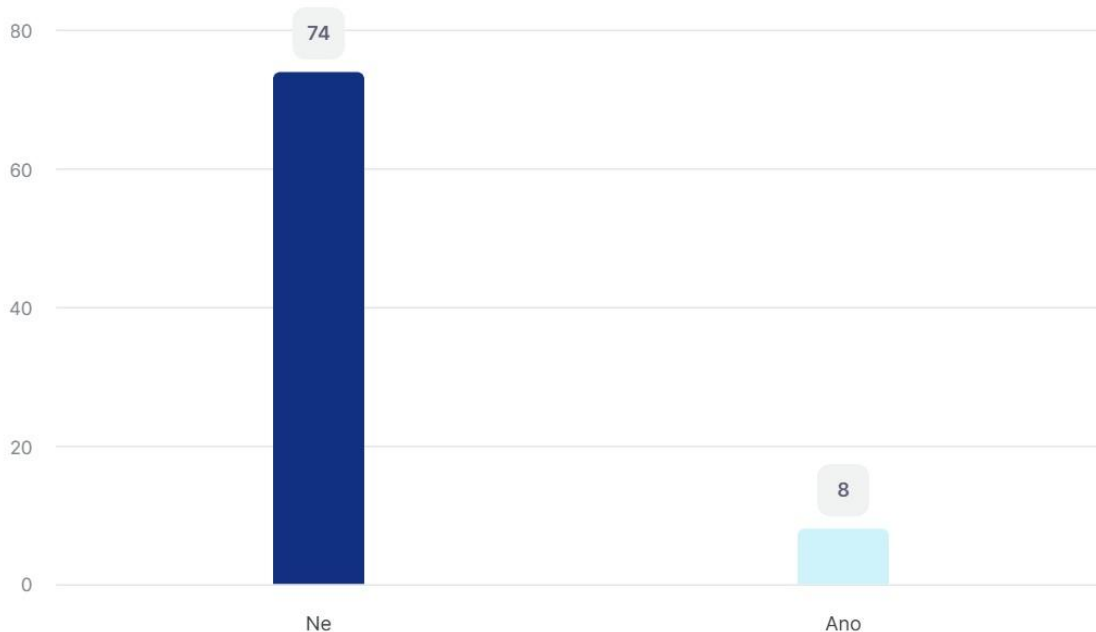
Vzděláváte se v problematice domácího násilí i jinak než prostřednictvím školení poskytovaných Policií ČR?

Drtivá většina respondentů, 74 osob (90,2 %), uvedla, že se v problematice domácího násilí nevzdělává jiným způsobem než prostřednictvím školení poskytovaných Policií ČR. Pouze 8 respondentů (9,8 %) uvedlo, že se dále vzdělává i jinými způsoby.

Výsledky ukazují, že většina policistů se v oblasti domácího násilí nevzdělává nad rámec školení poskytovaných Policií ČR. Vzhledem k tomu, že Policie ČR nabízí dostatek možností dalšího vzdělávání, lze za hlavní důvod této skutečnosti považovat nízký zájem o samostatné studium dané problematiky.

Respondenti, kteří odpověděli „ne“, byli automaticky přesměrováni na otázku č. 13, zatímco ti, kteří odpověděli „ano“, pokračovali rovnou otázkou č. 12, kde měli uvést, jakým způsobem se v problematice domácího násilí dále vzdělávají.

Graf č. 11: Samostatné vzdělávání respondentů v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

Otázka č. 12

Jakou jinou formou, než prostřednictvím školení poskytovaných Policií ČR se v problematice domácího násilí dále vzděláváte?

Tato otázka byla otevřená, což znamená, že respondenti mohli volně uvést své odpovědi. Z celkového počtu 82 respondentů na tuto otázku odpovídalo 8 osob, tedy pouze ti, kteří v předchozí otázce č. 11 uvedli, že se dále vzdělávají i jinými způsoby než prostřednictvím školení poskytovaných Policií ČR.

Odpovědi respondentů:

- Výzkumy a psychologické problematiky v tomto tématu na internetu.
- V praxi.
- Škola a školení garanta.
- Reaguji na vzniklé události a tyto konzultuji s kolegy.
- Pomocí internetu a odborné literatury.
- Odborné články na internetu.
- Odborná literatura, internet.
- Internet, knihy.

Z odpovědí vyplývá, že respondenti, kteří se vzdělávají i mimo školení Policie ČR, využívají především internet a odbornou literaturu. Jeden respondent uvedl, že své znalosti rozšiřuje konzultacemi s kolegy a podle aktuálních událostí, a další jeden respondent zmínil školu a školení garanta. Jeden respondent uvedl, že se vzdělává praxí.

Celkově se ukazuje, že další vzdělávání v této oblasti není mezi policisty příliš rozšířené a probíhá spíše neformálně, což naznačuje prostor pro podporu systematického vzdělávání.

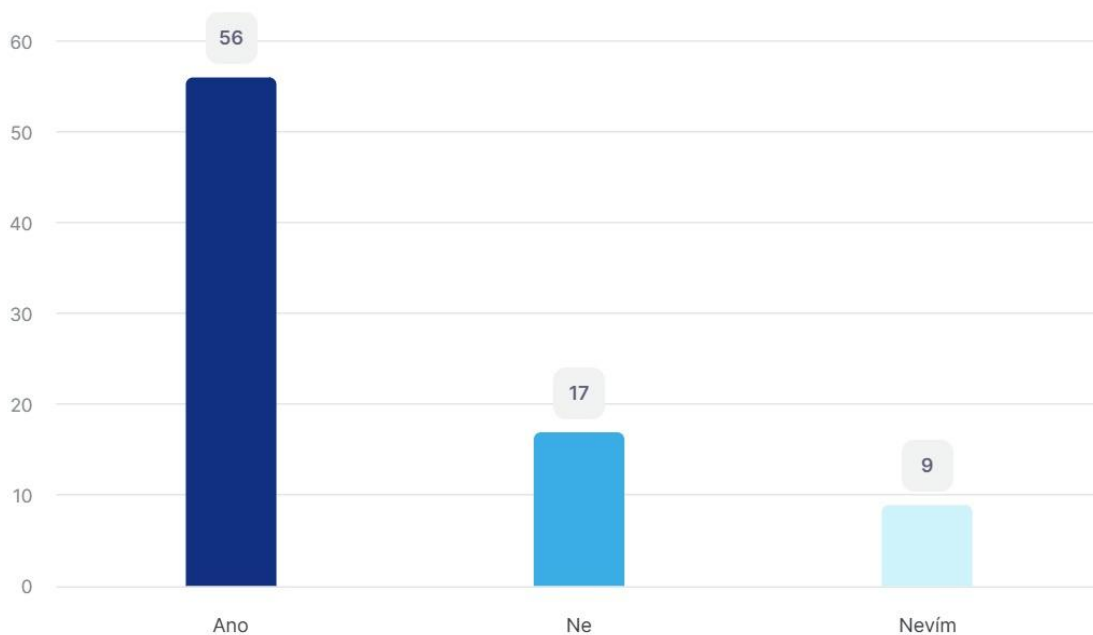
Otázka č. 13

Měl(a) byste zájem o větší počet školení pro policisty v problematice domácího násilí?

Na tuto otázku odpovídal celkový počet 82 respondentů. Většina z nich, 56 respondentů (68,3 %), uvedla, že by měla zájem o větší počet školení. Opačný názor zastávalo 17 respondentů (20,7 %), kteří by o více školení neměli zájem. Zbývajících 9 respondentů (11,0 %) odpovědělo, že neví, zda by o další školení měli zájem.

Výsledky naznačují, že většina policistů by uvítala rozšíření školení v oblasti domácího násilí, což může signalizovat vnímané nedostatky v současném vzdělávání.

Graf č. 12: Zájem respondentů o větší počet školení v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

Otázka č. 14

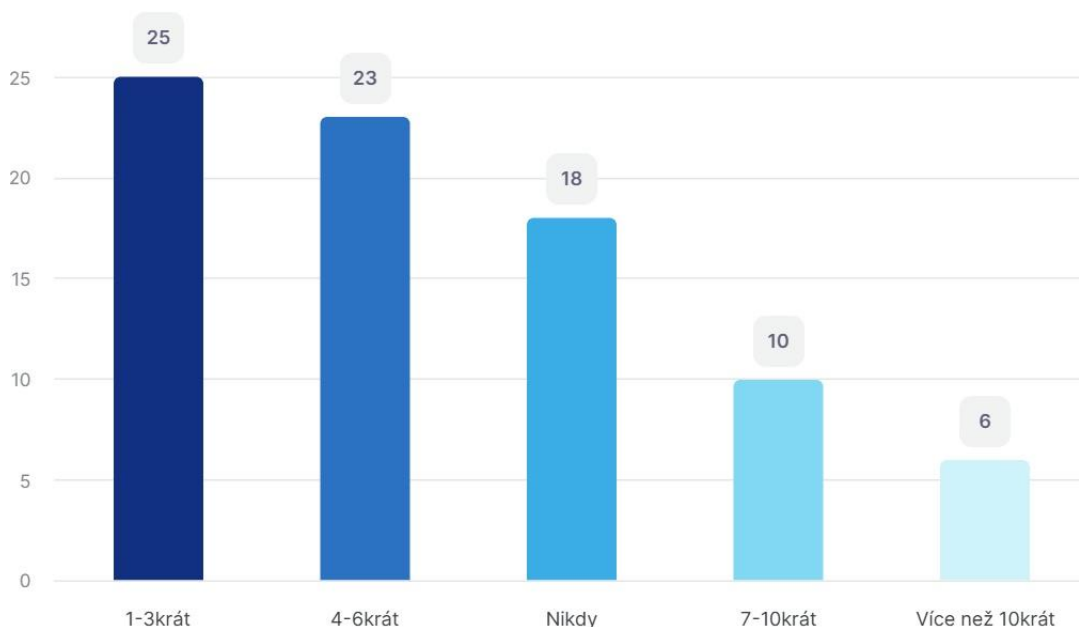
Kolikrát jste se za svou kariéru u Policie ČR setkal(a) s případem domácího násilí?

Nejčastěji respondenti uvedli, že se s případy domácího násilí setkali 1-3krát, což uvedlo 25 respondentů (30,5 %). Dalších 23 respondentů (28,0 %) uvedlo, že se s těmito případy setkali 4-6krát. Naopak 18 respondentů (22,0 %) uvedlo, že se s případem domácího násilí nesetkali nikdy. Dále 10 respondentů (12,2 %) uvedlo zkušenost se 7-10 případy a zbývajících 6 respondentů (7,3 %) se setkalo s domácím násilím více než 10krát.

Většina respondentů má zkušenost s případy domácího násilí, přičemž frekvence setkání se může lišit podle délky služby a konkrétní náplně práce.

Respondenti, kteří odpověděli, že se s případem domácího násilí nikdy nesetkali, byli automaticky přesměrováni na otázku č. 26, jelikož následující otázky se týkaly zkušeností s řešením případů domácího násilí a aplikace institutu vykázání. Ti, kteří se s případy domácího násilí setkali, pokračovali na otázku č. 15 a další související otázky.

Graf č. 13: Počet případů domácího násilí, se kterými se policisté setkali (Zdroj: <https://www.survio.com>)

Otázka č. 15

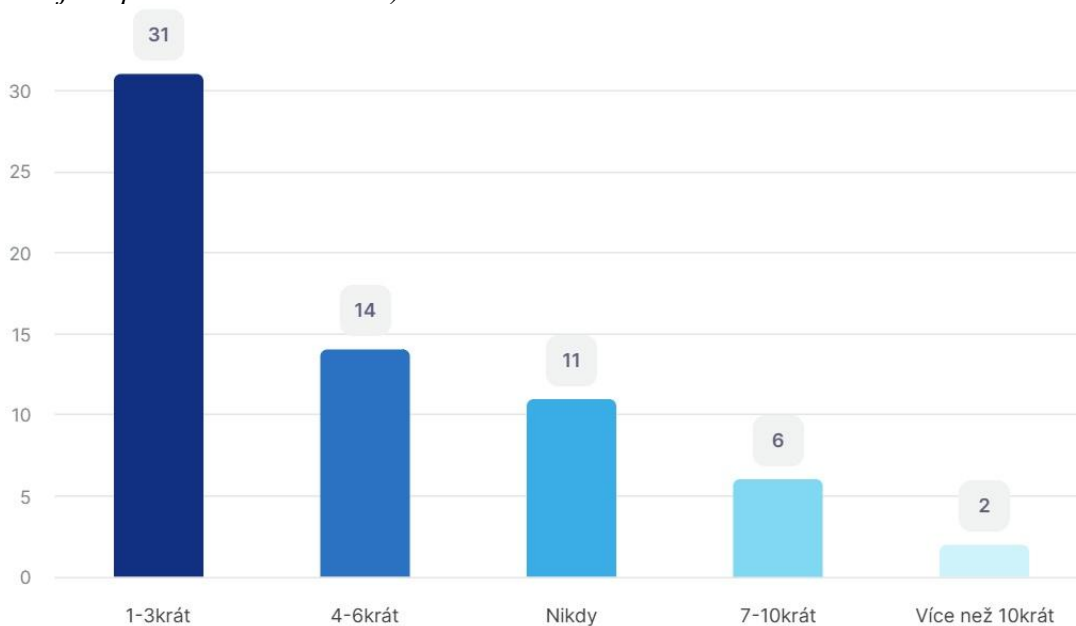
Kolikrát jste za svou kariéru u Policie ČR aplikoval(a) institut vykázání?

Na tuto otázku odpovídalo 64 respondentů, jelikož 18 respondentů v předchozí otázce uvedlo, že se s případem domácího násilí nikdy nesetkali, a proto byli automaticky přesměrováni na otázku č. 26. Nejčastěji respondenti uvedli, že institut vykázání aplikovali 1-3krát, což uvedlo 31 respondentů (48,4 %). Dalších 14 respondentů (21,9 %) uvedlo, že tento institut použili 4-6krát. Naopak 11 respondentů (17,2 %) uvedlo, že institut vykázání nikdy neaplikovali, i přesto, že se s případy domácího násilí setkali. Dále 6 respondentů (9,4 %) uvedlo, že institut vykázání využili 7-10krát, a zbývajících 2 respondenti (3,1 %) jej aplikovali více než 10krát.

Z výsledků vyplývá, že většina policistů institut vykázání využila alespoň jednou, přičemž četnost jeho použití se může lišit v závislosti na délce služebního poměru policistů, jejich konkrétní náplni práce a také na charakteru jednotlivých případů domácího násilí.

Respondenti, kteří institut vykázání nikdy neaplikovali, byli přesměrováni na otázku č. 26, protože další otázky se týkaly jeho praktického využití. Ostatní pokračovali otázkou č. 16 a navazujícími dotazy na jeho efektivitu a problémy při aplikaci.

Graf č. 14: Počet případů domácího násilí, kdy policisté využili institut vykázání (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

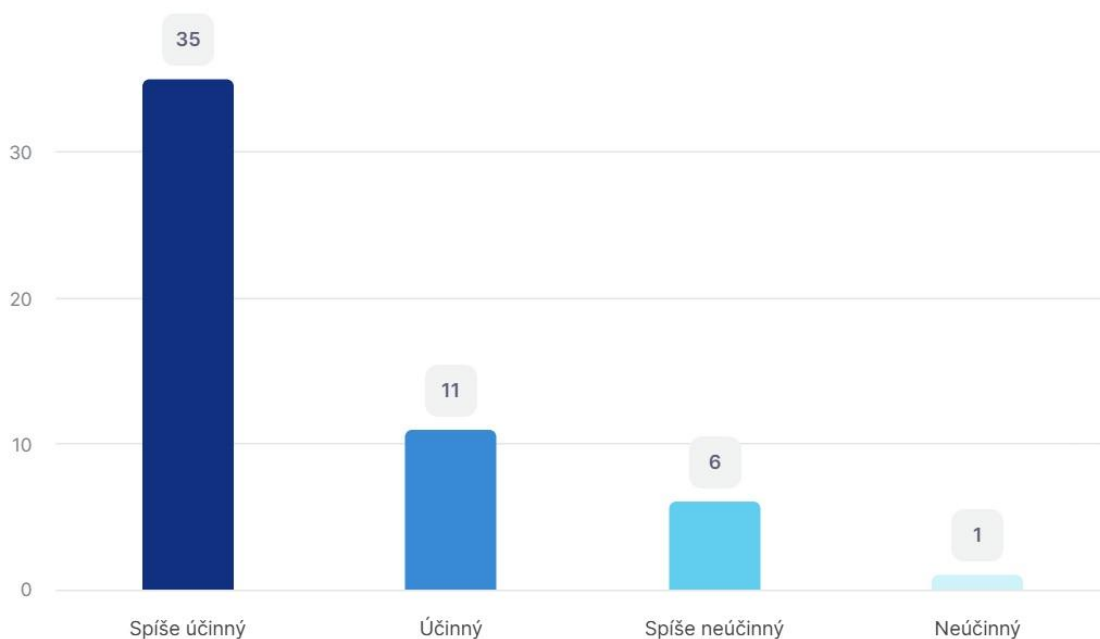
Otázka č. 16

Jak byste ohodnotil(a) účinnost institutu vykázání při řešení případů domácího násilí?

Na tuto otázku odpovídalo 53 respondentů, jelikož 11 respondentů v předchozí otázce uvedlo, že institut vykázání nikdy neaplikovali, a proto byli automaticky přesměrováni na otázku č. 26. Většina odpovídajících, konkrétně 35 respondentů (66,0 %), označila institut vykázání za spíše účinný. Dalších 11 respondentů (20,8 %) jej považovalo za účinný. Naopak 6 respondentů (11,3 %) uvedlo, že je spíše neúčinný, a 1 respondent (1,9 %) ho označil za zcela neúčinný.

Odpovědi naznačují, že institut vykázání je v praxi považován za relativně efektivní nástroj, byť s určitými limity.

Graf č. 15: Vnímání účinnosti institutu vykázání při řešení případů domácího násilí (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

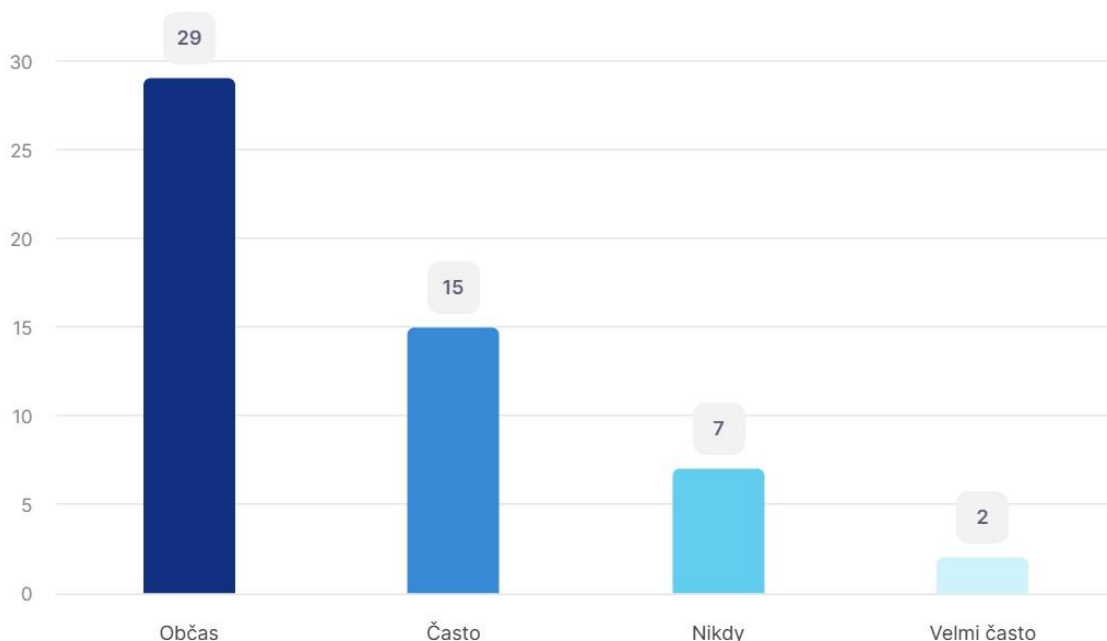
Otázka č. 17

Jak často se setkáváte s nespoluprací oběti při aplikaci institutu vykázání?

Největší část respondentů, konkrétně 29 osob (54,7 %), uvedla, že se s nespoluprací oběti při aplikaci institutu vykázání setkává občas. Dalších 15 respondentů (28,3 %) odpovědělo, že se s tímto problémem setkává často. Pouze 2 respondenti (3,8 %) uvedli, že se s nespoluprací oběti setkávají velmi často, zatímco 7 respondentů (13,2 %) uvedlo, že se s tímto problémem nesetkali vůbec.

Výsledky ukazují, že nespolupráce oběti je poměrně častým problémem, který může ovlivnit efektivitu aplikace institutu vykázání.

Graf č. 16: Frekvence nespolupráce oběti při aplikaci institutu vykázání (Zdroj: <https://www.survio.com>)

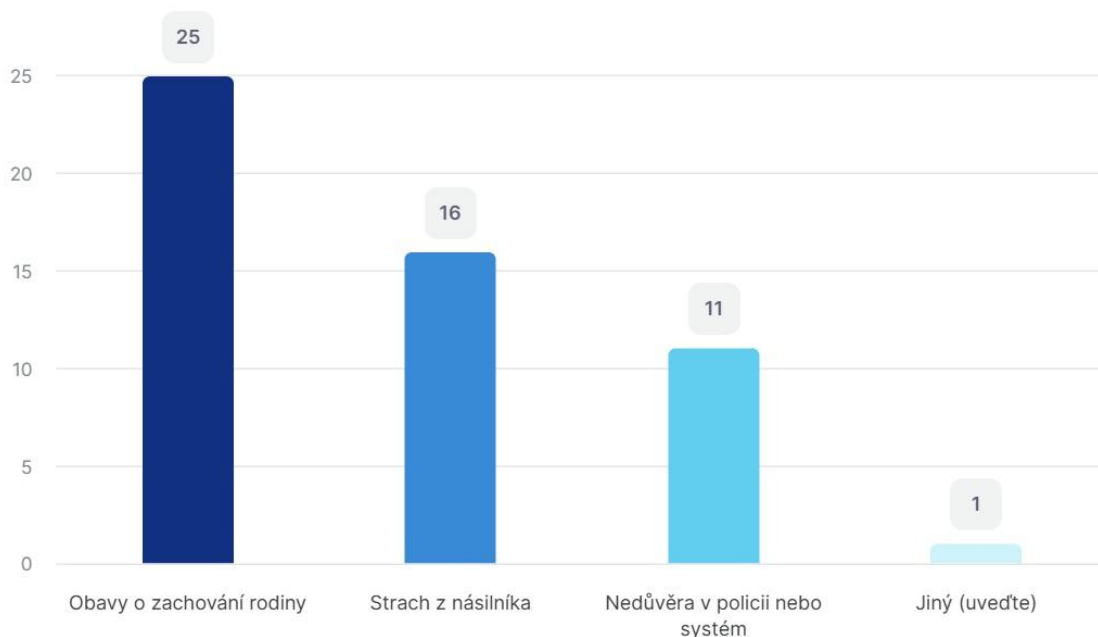
Otázka č. 18

Jaký je podle Vás nejčastější důvod nespolupráce oběti při aplikaci institutu vykázání?

Nejčastěji uváděným důvodem byly obavy oběti o zachování rodiny, které označilo 25 respondentů (47,2 %). Dalším častým důvodem byl strach z násilníka, který jako hlavní překážku spolupráce uvedlo 16 respondentů (30,2 %). Nedůvěru v policii nebo systém vnímalo jako problém 11 respondentů (20,8 %). Pouze 1 respondent (1,9 %) zvolil možnost „jiný důvod“ a ve volné odpovědi specifikoval ekonomickou závislost ohrožené osoby na vykázané osobě.

Odpovědi naznačují, že mezi hlavní příčiny nespolupráce patří obavy oběti o zachování rodiny, strach z násilníka a nedůvěra v policii nebo systém.

Graf č. 17: Nejčastější důvody nespolupráce oběti při aplikaci institutu vykázání (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

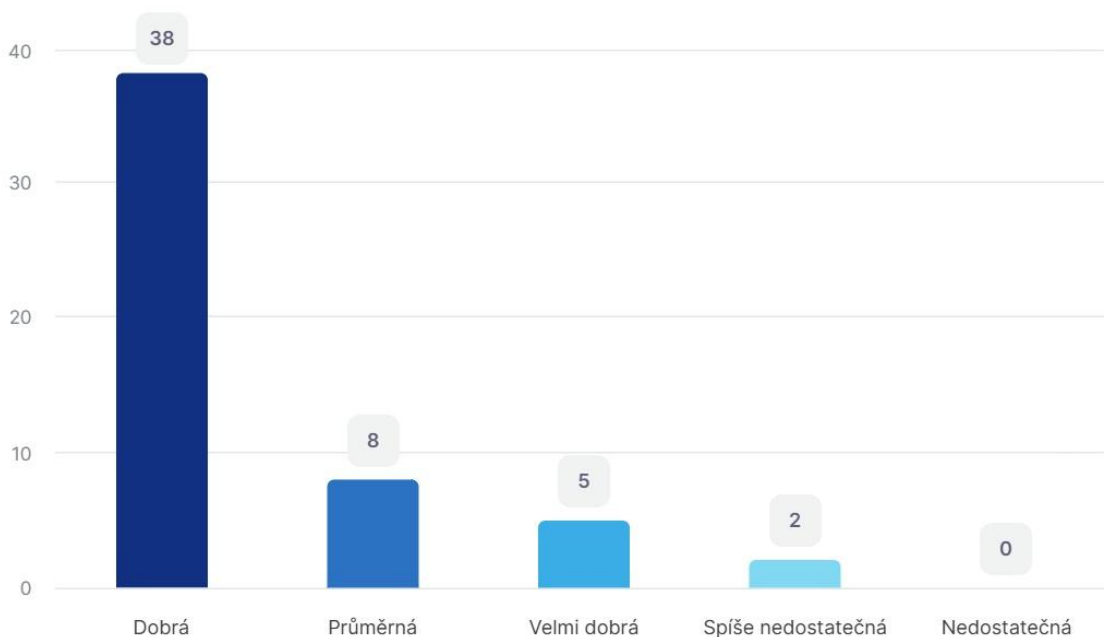
Otázka č. 19

Jak hodnotíte spolupráci s jinými institucemi (např. sociálními službami, intervenčními centry, soudy) při řešení případů domácího násilí?

Výsledky ukazují, že většina respondentů vnímá spolupráci s ostatními institucemi jako dobrou – tuto odpověď zvolilo 38 respondentů (71,7 %). Jako průměrnou ji označilo 8 respondentů (15,1 %) a velmi dobrou spolupráci uvedlo 5 respondentů (9,4 %). Spíše nedostatečnou spolupráci hodnotili 2 respondenti (3,8 %) a žádný respondent ji neoznačil jako zcela nedostatečnou.

Tyto výsledky naznačují, že spolupráce mezi policií a dalšími institucemi je obecně funkční, avšak s určitými dílčími problémy.

Graf č. 18: Hodnocení spolupráce s jinými institucemi při řešení případů domácího násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>)

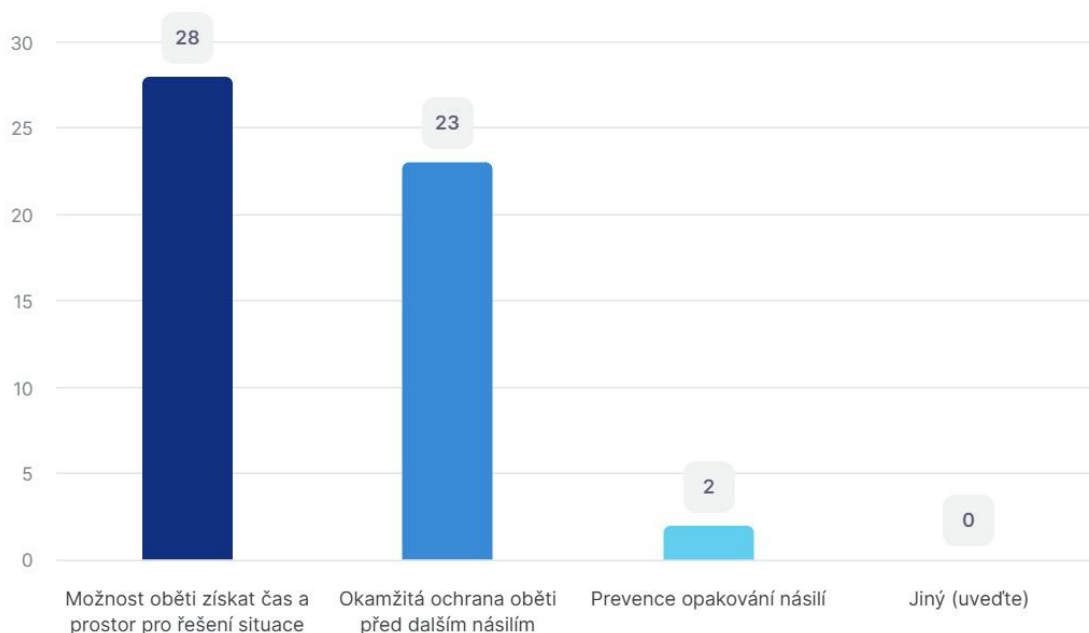
Otázka č. 20

Co považujete za největší přínos institutu vykázání při řešení případů domácího násilí?

Za největší přínos institutu vykázání považuje 28 respondentů (52,8 %) skutečnost, že oběť získá čas a prostor k řešení své situace. Dalších 23 respondentů (43,4 %) vnímá jako hlavní výhodu okamžitou ochranu před dalším násilím. Pouze 2 respondenti (3,8 %) označili prevenci opakování násilí za nejdůležitější přínos. Možnost uvést jinou odpověď nebyla využita žádným z respondentů.

Odpovědi naznačují, že institut vykázání je policisty chápán především jako nástroj krátkodobé ochrany oběti a podpory v bezprostřední krizové situaci.

Graf č. 19: Hlavní přínosy institutu vykázání z pohledu respondentů (Zdroj: <https://www.surveio.com>)

Otázka č. 21

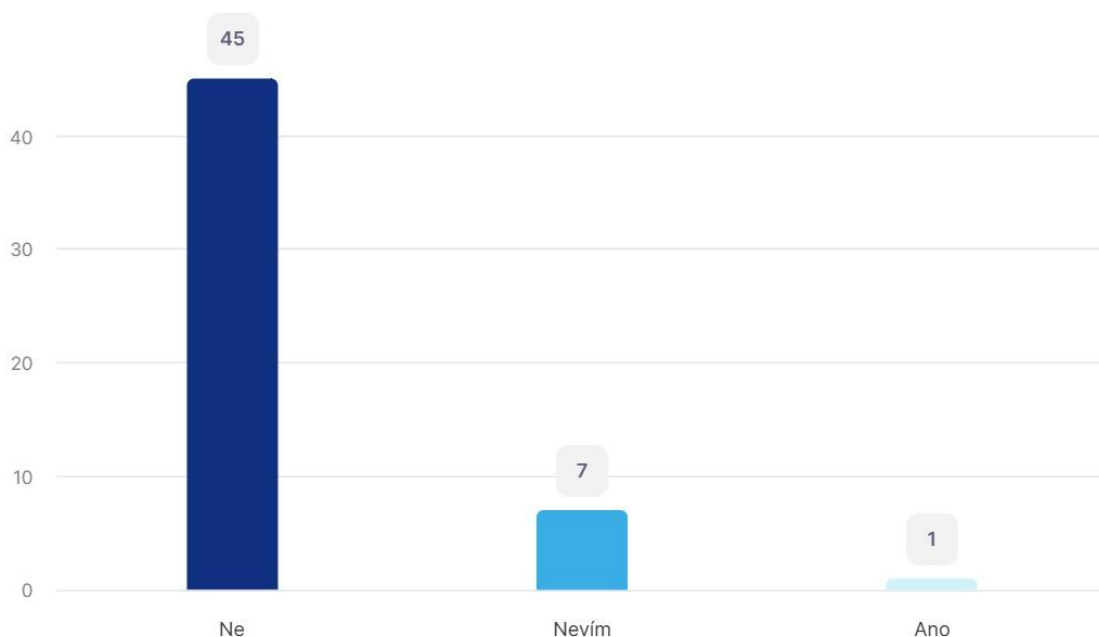
Setkal(a) jste se s legislativními překážkami při aplikaci institutu vykázání?

Na otázku, zda se respondenti setkali s legislativními překážkami při aplikaci institutu vykázání, odpověděla naprostá většina záporně. Celkem 45 respondentů (84,9 %) uvedlo, že se s žádnými legislativními problémy neselekali. Dalších 7 respondentů (13,2 %) si nebylo jistých a zvolilo možnost „Nevím“. Pouze 1 respondent (1,9 %) potvrdil zkušenost s legislativními překážkami.

Výsledky ukazují, že legislativní rámec institutu vykázání je z pohledu většiny respondentů dostatečně funkční, i když se mohou objevit ojedinělé nejasnosti.

Respondent, který uvedl, že se s legislativními překážkami setkal, byl automaticky přesměrován na otázku č. 22, kde měl možnost tyto překážky blíže specifikovat. Ostatní respondenti byli automaticky přesměrováni na otázku č. 23.

Graf č. 20: Výskyt legislativních překážek při aplikaci institutu vykázání (Zdroj: <https://www.surveio.com>)

Otázka č. 22

Specifikujte, s jakými legislativními překážkami jste se při aplikaci institutu vykazání setkal(a)?

Tato otázka byla otevřená, respondenti mohli volně specifikovat legislativní překážky, se kterými se při aplikaci institutu vykazání setkali. Na tuto otázku odpovídal však pouze jeden respondent, tedy ten, který v předchozí otázce č. 21 uvedl, že se s legislativními překážkami při aplikaci institutu vykazání setkal.

Odpověď respondenta:

- Nevím.

Tato odpověď nenabízí konkrétní informaci a může naznačovat nedostatečnou orientaci respondenta v legislativní problematice.

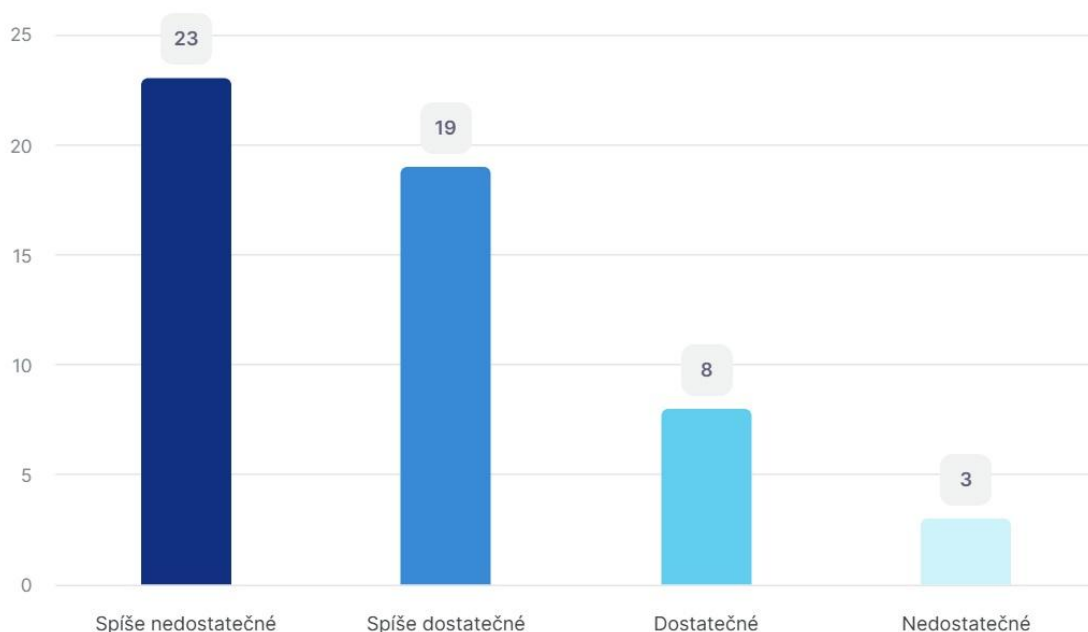
Otázka č. 23

Jak hodnotíte časové omezení institutu vykázání na 10 dní?

Na otázku odpovědělo 23 respondentů (43,4 %), že desetidenní lhůta je spíše nedostatečná. Dalších 19 respondentů (35,8 %) ji označilo za spíše dostatečnou. Možnost dostatečné vybralo 8 respondentů (15,1 %) a zcela nedostatečné uvedli 3 respondenti (5,7 %).

Výsledky ukazují, že velká část respondentů vnímá desetidenní lhůtu jako krátkou a preferovala by její prodloužení.

Graf č. 21: Hodnocení časového omezení institutu vykázání na 10 dní (Zdroj: <https://www.surveio.com>)

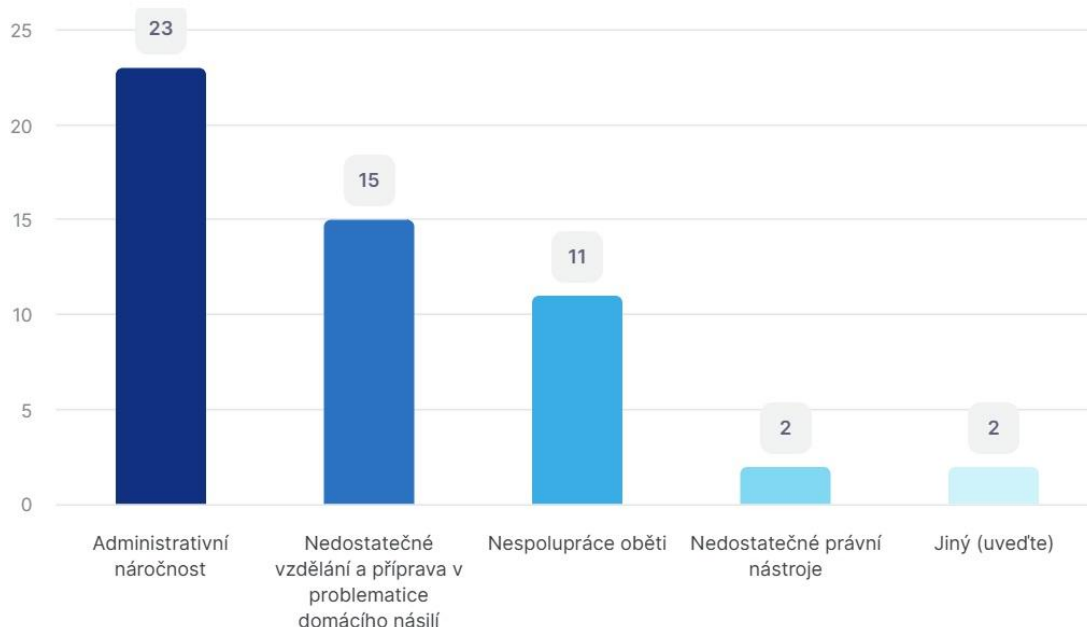
Otázka č. 24

Jaký je nejčastější problém, se kterým se setkáváte při aplikaci institutu vykázání?

Výsledky ukazují, že nejčastějším problémem při aplikaci institutu vykázání je administrativní náročnost, kterou označilo 23 respondentů (43,4 %). Dalších 15 respondentů (28,3 %) považuje za problém nedostatečné vzdělání a přípravu v problematice domácího násilí. Nespolupráce oběti byla jako překážka uvedena 11 respondenty (20,8 %). Menší část respondentů, konkrétně 2 osoby (3,8 %), považuje za problém nedostatečné právní nástroje. Možnost uvést jinou odpověď využili 2 respondenti (3,8 %), přičemž jeden uvedl, že oběť v průběhu vykázání sama vyhledává násilníka, a druhý poukázal na to, že policisté si musí celý postup nastudovat sami, protože školení nejsou dostatečná.

Odpovědi ukazují, že administrativní zátěž, nedostatečné vzdělání a příprava, a nespolupráce oběti jsou vnímány jako hlavní překážky při uplatňování institutu vykázání.

Graf č. 22: Nejčastější problémy při aplikaci institutu vykázání z pohledu respondentů (Zdroj: <https://www.surveio.com>)

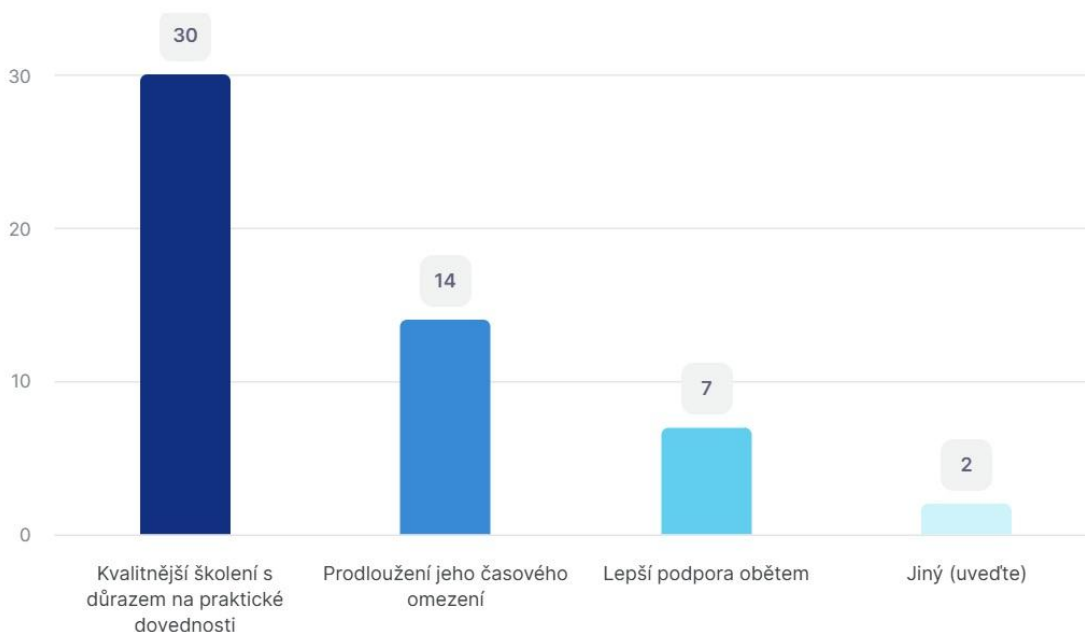
Otázka č. 25

Co by podle Vás nejvíce přispělo ke zlepšení efektivity institutu vykazání?

Nejvíce respondentů, konkrétně 30 (56,6 %), uvedlo jako nejdůležitější opatření pro zlepšení efektivity institutu vykazání kvalitnější školení s důrazem na praktické dovednosti. Prodloužení jeho časového omezení považuje za klíčové 14 respondentů (26,4 %), zatímco 7 respondentů (13,2 %) by upřednostnilo lepší podporu obětem. Možnost „jiné“ zvolili 2 respondenti (3,8 %), přičemž jeden doporučil zjednodušení administrativy snížením počtu formulářů a druhý navrhl klást větší důraz na práci s násilníkem.

Výsledky naznačují, že policisté vnímají potřebu kvalitnějšího praktického vzdělávání, prodloužení doby vykazání a intenzivnější podpory pro oběti jako zásadní kroky ke zvýšení efektivity institutu vykazání.

Graf č. 23: Navrhovaná opatření ke zvýšení efektivity institutu vykazání (Zdroj: <https://www.surveo.com>)

Otázka č. 26

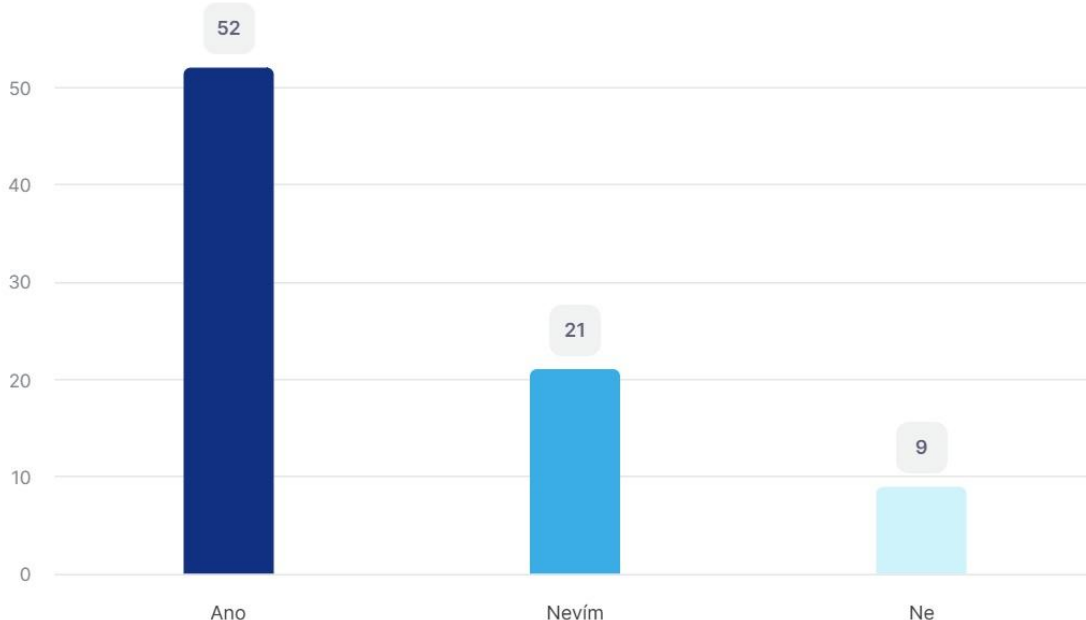
Zlepšil(a) byste současný systém vzdělávání policistů v problematice domácího násilí?

Na tuto otázku odpovědělo všech 82 respondentů. Většina z nich, 52 respondentů (63,4 %), vyjádřila názor, že by bylo vhodné současný systém vzdělávání policistů v oblasti domácího násilí zlepšit. Dalších 21 respondentů (25,6 %) si nebylo jistých, zda jsou změny potřebné. Zbýlých 9 respondentů (11,0 %) považuje stávající systém za dostatečný a žádné úpravy by nevyžadovali.

Výsledky ukazují, že většina policistů vnímá prostor ke zlepšení současného vzdělávacího systému v problematice domácího násilí.

Respondenti, kteří uvedli, že by současný systém vzdělávání policistů v oblasti domácího násilí zlepšili, pokračovali na otázku č. 27, kde mohli specifikovat své návrhy na zlepšení. Ti, kteří odpověděli „nevím“ nebo „ne“, byli automaticky přesměrováni na otázku č. 28.

Graf č. 24: Postoj respondentů k možnosti zlepšení vzdělávání policistů v problematice domácího násilí (Zdroj: <https://www.surveymonkey.com>)

Otázka č. 27

Jak byste zlepšil(a) současný systém vzdělávání policistů v oblasti domácího násilí?

Tato otázka byla otevřená, což znamená, že respondenti mohli volně uvést své odpovědi. Z celkového počtu 82 respondentů na tuto otázku odpovídalo 52 osob, tedy pouze ti, kteří v předchozí otázce č. 26 uvedli, že by současný systém vzdělávání policistů v problematice domácího násilí zlepšili.

Odpovědi respondentů:

- Ano zlepšil. Zavedl bych povinná školení pro každého policistu několikrát do roka. Optimálně dvakrát ročně s větším zaměřením na praktickou část.
- Častějším školením a větším zaměřením na praktické případy, aby si každý policista vyzkoušel modelovou situaci, a následně byl jeho postup vyhodnocen a bylo upozorněno na jeho chyby.
- Častější školení.
- Častější školení, minimálně jednou ročně povinně pro každého policistu.
- Častější školení, mít na oddělení policistu určeného na DN, který by byl častěji školen a vynikal by v tomto problému.
- Častější školení, nikoliv jednou za 5 let.
- Častější školení, povinně jednou až dvakrát ročně.
- Častější školení pro policisty, alespoň 1x ročně povinně pro každého policistu.
- Častější školení pro policisty, minimálně dvakrát ročně.
- Častější školení s důrazem na praktické činnosti s vykázaním.
- Častější školení s důrazem na praktické dovednosti.
- Častější školení této problematiky.
- Doplnit teoretické školení o praktickou část.
- Důkladnější přijímací řízení.
- Kvalitnější školení zaměřené více na praktickou část, aby si každý policista vyzkoušel určitou modelovou situaci a byl upozorněn školitelem na chyby.
- Lepší proškolení, psychologické vzdělání.
- Nevím.
- Policisty setkávající se s domácím násilím častěji školit na tuto problematiku, min. 1 do roka.
- Povinné školení pro policisty každý rok, aspoň jednou do roka.

- Povinné školení pro všechny policisty, alespoň jednou do roka.
- Praktická příprava.
- Praktické dovednosti.
- Pravidelně opakovaná školení včetně kompletní praktické modelové situace pro všechny policisty, kteří můžou situaci řešit. A to včetně jejich nadřízených.
- Pro policisty na OOP povinné školení co nejdříve po nástupu do výkonu.
- Školení by měla být častější, minimálně jednou ročně, a také více zaměřená na modelové situace.
- Školení typu tady je papír se jmenným seznamem k domácímu násilí, tak to podepište a to je všechno, tak myslím nestačí.
- Ukázat policistům krok za krokem, také vykazání cizinců a případně kde mohou policisté najít veškeré podklady v ETŘ.
- Větší počet školení a častěji za rok, alespoň 2x ročně.
- Větší počet školení za rok, alespoň jednou do roka povinně pro každého policistu.
- Větší počet školení za rok, nejméně jednou ročně.
- Více kurzů, aby všichni policisté mohli být vyškoleni plus obnovování znalostí.
- Více modelových situací při školení policistů.
- Více povinných školení pro každého policistu na OOP s větším důrazem na modelové situace domácího násilí.
- Více pravidelných a povinných školení pro každého policistu. Minimálně jednou ročně školit policisty na problematiku domácího násilí.
- Více školení.
- Více školení, možnost vzdělávání.
- Více školení na domácí násilí pro každého policistu povinně. Minimálně jednou ročně.
- Více školení pro policisty, minimálně jednou do roka povinně.
- Více školení ročně v této problematice pro každého policistu povinně.
- Více školení se zaměřením na praktické dovednosti.
- Více zaměřit na kazuistiky z praxe a jak přistupovat.
- Více školení.
- Zajistit pravidelná a častější školení pro policisty setkávající se s incidenty se znaky domácího násilí.

- Zajistit proškolení každého policisty z OOP a OOK v problematice domácího násilí minimálně 1x ročně s větším důrazem na praktické dovednosti.
- Zavedl bych povinné školení pro všechny policisty na obvodních odděleních jednou až dvakrát ročně.
- Zavést interaktivní modelové situace, nácvik komunikace s obětí i agresorem, spolupráce s psychology, pravidelné aktualizace školení.
- Zavést povinná školení pro policisty jednou do roka s větším důrazem na praktické dovednosti. Každý policista by si měl vyzkoušet modelovou situaci na domácí násilí.
- Zavést povinné školení policistů minimálně jednou až dvakrát ročně se zaměřením na praktické případy (modelové situace).
- Zde je asi nejlepší praxe s následným vyhodnocením.
- Zlepšil bych kvalitu školení tím, že by bylo častější, alespoň dvakrát ročně pro každého policistu povinně.
- Zlepšil bych kvalitu školení tím, že bych zavedl větší důraz na praktické dovednosti. Také bych zavedl povinnost těchto školení, aby je musel každý policista podstoupit minimálně jednou ročně.
- Zvýšit počet školení pro každého policistu, nejméně jednou za rok povinně, a s větším důrazem na modelové situace.

Nejčastějším požadavkem respondentů bylo zvýšení frekvence školení, protože současný systém je vnímán jako nedostatečný. Mnozí respondenti kritizovali, že školení probíhá příliš zřídka, a navrhovali, aby se konalo pravidelně. Někteří uvedli, že mezi jednotlivými školeními uplyne příliš dlouhá doba, přičemž jeden z respondentů konkrétně zmínil, že probíhá pouze jednou za pět let. Nejčastěji zaznívalo doporučení, že by školení mělo probíhat alespoň jednou až dvakrát ročně, což konkrétně uvedlo 22 respondentů. Celkem 29 respondentů volalo po častějším vzdělávání v oblasti domácího násilí.

Celkem 19 respondentů zdůraznilo, že školení by mělo být povinné pro všechny policisty, aby se zajistila jednotná úroveň znalostí. Jeden z respondentů konkrétně uvedl, že by školení mělo probíhat už při nástupu do služby, aby noví policisté byli na řešení případů domácího násilí připraveni hned od začátku své kariéry.

Celkem 20 respondentů se shodlo na tom, že je nutné školení více zaměřit na praktickou složku a modelové situace.

Některé odpovědi obsahovaly návrhy, které se zaměřovaly na změny v organizaci školení a přijímání policistů. Patřilo sem například zavedení specializovaných policistů na domácí násilí na každém oddělení, kteří by byli častěji školeni a vynikali by v této problematice. Dalším návrhem bylo důkladnější přijímací řízení, které by zajistilo, že do policie přicházejí lidé s vhodnými předpoklady pro zvládání případů domácího násilí. Jeden z respondentů také doporučoval lepší práci s informačními systémy, konkrétně podrobný nácvik administrativních postupů při vykázání pachatele, včetně vykázání cizinců.

Jeden z respondentů kritizoval, že současná školení jsou formální a neefektivní, protože se často omezují pouze na administrativní potvrzení účasti bez reálného výcviku. Další doporučoval, aby vzdělávání probíhalo především prostřednictvím praxe s následným vyhodnocením. Jeden z návrhů se zaměřoval na důkladnější proškolení v oblasti psychologie, které by policistům pomohlo lépe pracovat s oběťmi i pachateli domácího násilí.

Výsledky ukazují, že většina respondentů vnímá současné školení jako nedostatečné, zejména kvůli jeho nízké frekvenci a převaze teoretické výuky nad praktickou přípravou. Nejčastěji požadovali častější a povinná školení zaměřená na reálné modelové situace. Někteří navrhovali i systémové změny, například zavedení specializovaných policistů nebo důkladnější přijímací řízení. Celkové odpovědi tak potvrzují potřebu efektivnějšího a praktičtějšího vzdělávání, které by lépe připravovalo policisty na řešení případů domácího násilí.

Otázka č. 28

Máte další zkušenosti či postřehy k problematice domácího násilí, které byste chtěl(a) sdílet?

Jednalo se o otevřenou otázku, na kterou mělo možnost odpovědět všech 82 respondentů. Možnost vyjádřit své zkušenosti či postřehy k problematice domácího násilí však využilo pouze 15 respondentů, zatímco 67 respondentů uvedlo, že k otázce nemají co říct nebo neví, co odpovědět.

Odpovědi respondentů:

- Vykazovat kvůli statistice, že je nový rok a je třeba aspoň něco mít, aby vyšší vedení nešíkanovalo příslušné oddělení a tím pádem se řekne, že se něco vykáže i když to není domácí násilí, tak je něco špatně. Dokud bude existovat statistika a nekompetentní lidi ve vyšším vedení, kteří dělají policejní práci od stolu tím stylem, že se dívají pouze na statistiku a buzerují potom další podřízené, proč ještě nedošlo k vykazání nebo je málo pokut, případně proč se krade, tak se nic nezmění.
- Domácí násilí není jen fyzické, odchod z násilného vztahu je velmi složitý, násilníci nejsou vždy snadno rozpoznatelní.
- Měla by být zřízena pracovní skupina zaměřená na domácí násilí, které by byl případ DN předán k evidování a šetření.
- Na úrovni základního článku jako obvodního oddělení je školení dostatečné, avšak toto by vůbec základní články neměly provádět. Institut vykazání a problematiku domácího násilí by měla řešit speciální oddělení či nějaká jednotka vyhrazena přímo na tuto problematiku.
- Nebylo by od věci zavést výjezdovou skupinu, která by na případy se znaky domácího násilí, kde by policisté váhali s vykazáním, vyjela a pomohla by, případně si celý případ převzala k dořešení.
- Není vždy možnost vyhodnotit všechny části problematiky na místě. Když oběť přijde nahlásit věc na oddělení, s tím jak málo je policistu nedá se udělat dostatečné setření pro to, aby se dalo značně ustanovit že se jedná o čistou pravdu oběti a ne že to okolí vnímá jinak.
- Poměrně velké zatížení co se týče byrokracie, ale to je u PČR plošný problém.
- Problematika administrativy.

- Problematiku by měli provádět pouze policisté k tomu určení a ne všichni policisté, protože pak dochází k sekundární viktimizaci a necitlivý přístup k oběti, jelikož se policista, který neprovádí běžně vykazání, tak se zaměřuje pouze na to, aby vykazání provedl procesně, administrativně správně.
- Složitá problematika, je třeba čas a komplexní šetření, zkušenosti policistů na co se ptát, které informace zjistit.
- Stejně se oběť vrátí k násilníkovi, jelikož je to pro ni snazší, než se sama o sebe případně o děti postarat, najít si bydlení, práci. Pokud násilník pracuje, tak si oběť stejně uvědomí, že by o ni nikdo neměl zájem, pokud není krasavice, což v drtivé většině případů není a dále si uvědomí, že by dále živořila, takže raději strpí nějaké to násilí na sobě. Bohužel to má dopad na děti, když vyrostou, tak budou opakovat stejné vzorce chování svých rodičů, tedy budou přejímat role oběti a násilníka.
- Velká možnost zneužití institutu vykazání ze strany oběti.
- V okrese Karviná by bylo vhodné zřídit pracovní skupinu zaměřenou na problematiku domácího násilí. Této skupině by policista při zjištění domácího násilí případ předal k vykazání násilné osoby, a dále se zabýval pouze trestním nebo přestupovým řízením.
- Vykazání jako takové je účinnou prevencí, z praxe, vím, že většina obětí tento institut nevyužije. Setkal jsem se i z jeho zneužitím. Byl jsem na vykazání, kde ohrožena osoba si to tak trochu přibarvila a pak to vše vyšlo najevo. Vykazání je dobrý institut, ale může být i zneužit a s personální odměnou policistů, je to těžké.
- Zjednodušil bych administrativu, jelikož případ domácího násilí s vykazáním zabere policistovi při zpracování několik hodin, jelikož musí vyplnit zbytečně moc formulářů. Zmenšil bych počet těchto formulářů.

Z odpovědí respondentů je patrné, že jeden z nich kritizoval nadměrný důraz na statistiku a tlak vedení, které podle něj vedou k umělému vykazování případů domácího násilí pouze kvůli splnění číselných ukazatelů.

Tři respondenti upozornili na nadměrnou byrokracii a složitou administrativu, která podle nich policistům výrazně komplikuje práci. Jeden z nich uvedl, že zpracování případu s vykazáním trvá několik hodin kvůli nadměrnému množství formulářů. Další

respondent označil administrativní zátěž za problém, který se netýká pouze domácího násilí, ale je plošný v rámci Policie ČR.

Čtyři respondenti navrhovali zřízení specializované pracovní skupiny, která by přebírala případy domácího násilí od zasahujících policistů. Podle nich by institut vykazání měla řešit odborná jednotka s většími zkušenostmi v oblasti domácího násilí.

Další čtyři respondenti upozornili na složitost problematiky domácího násilí. Jeden z nich zdůraznil, že nedostatek policistů na oddělení komplikuje důkladné šetření případů domácího násilí. Další poukázal na riziko necitlivého přístupu k oběti, pokud vykazání provádějí policisté bez dostatečné odborné přípravy. Jeden respondent uvedl, že domácí násilí není jen fyzické a násilníci nejsou vždy snadno rozpoznatelní. Poslední zdůraznil, že jeho řešení vyžaduje čas, zkušenosti a znalost správných otázek k získání všech důležitých informací.

Dva respondenti upozornili na možnost zneužití institutu vykazání ze strany oběti. Jeden z nich sdílel zkušenost, kdy si oběť situaci přibarvila, a později vyšlo najevo, že okolnosti nebyly takové, jak původně uvedla.

Jeden respondent uvedl, že mnoho obětí se k násilníkovi vrací, protože je pro ně jednodušší zůstat ve vztahu, než se osamostatnit a zajistit si bydlení či práci. Podle něj si oběť často uvědomí svou finanční závislost a raději násilí snáší, než aby riskovala nejistou budoucnost. Dodal, že tato situace má negativní dopad na děti, které mohou v dospělosti přejímat vzorce chování svých rodičů a opakovat role oběti a násilníka.

Odpovědi respondentů poukazují na složitost problematiky domácího násilí, nadměrnou administrativu a potřebu specializovaných týmů. Objevila se také kritika statistického vykazování a upozornění na možné zneužití institutu vykazání. Dále bylo zdůrazněno, že odchod obětí z násilného vztahu je obtížný. Celkové odpovědi naznačují potřebu zefektivnění postupů, snížení byrokracie a větší specializace policistů.

6.2 Vyhodnocení stanovených hypotéz

Na základě vyhodnocení odpovědí z dotazníkového šetření slouží získaná data k posouzení stanovených hypotéz. Ke každé hypotéze byly přiřazeny relevantní otázky, jejichž výsledky poskytují podklady pro její ověření.

Na otázky k hypotéze č. 1 odpovědělo všech 82 respondentů, zatímco u hypotéz č. 2, 3, 4 a 5 pouze 53 respondentů. Tento rozdíl je způsoben tím, že u těchto hypotéz odpovídali pouze ti, kteří měli reálnou zkušenost s aplikací institutu vykazání.

Hypotéza č. 1: *Většina policistů služebně zařazených na obvodních odděleních policie a odděleních obecné kriminality v okrese Karviná považuje své vzdělání a přípravu v problematice domácího násilí za nedostatečné.*

Tato hypotéza byla ověřována na základě odpovědí na otázky č. 6 a č. 10:

- **Otázka č. 6:** Jak byste ohodnotil(a) své teoretické znalosti v problematice domácího násilí?
- **Otázka č. 10:** Jak byste ohodnotil(a) svou praktickou připravenost na řešení případů domácího násilí?

Výsledky otázky č. 6 ukázaly, že 28 % respondentů hodnotí své teoretické znalosti v problematice domácího násilí jako spíše nedostatečné nebo nedostatečné, zatímco 34,1 % je vnímá jako průměrné a 37,8 % jako dobré nebo velmi dobré.

Výsledky otázky č. 10 ukázaly, že 32,9 % respondentů hodnotí svou praktickou připravenost na řešení případů domácího násilí jako spíše nedostatečnou nebo nedostatečnou, zatímco 34,1 % ji považuje za průměrnou a 33 % ji hodnotí jako dobrou nebo velmi dobrou.

Z uvedených údajů vyplývá, že podíl respondentů, kteří hodnotí své teoretické znalosti a praktickou připravenost jako spíše nedostatečné nebo nedostatečné, nepřesáhl 50 %. **Hypotézu č. 1 proto nelze potvrdit.**

Hypotéza č. 2: *Policisté v okrese Karviná mají převážně pozitivní zkušenosti s aplikací institutu vykázání při řešení případů domácího násilí.*

Tato hypotéza byla ověřována na základě odpovědí na otázku č. 16:

- **Otázka č. 16:** Jak byste ohodnotil(a) účinnost institutu vykázání při řešení případů domácího násilí?

Výsledky otázky č. 16 ukázaly, že 86,8 % respondentů, kteří institut vykázání aplikovali, jej považuje za účinný nebo spíše účinný, zatímco 13,2 % jej hodnotí jako spíše neúčinný nebo neúčinný. **Hypotézu č. 2 lze na základě těchto výsledků potvrdit.**

Hypotéza č. 3: *Většina policistů považuje časové omezení institutu vykázání na 10 dnů za nedostatečné.*

Tato hypotéza byla ověřována na základě odpovědí na otázku č. 23:

- **Otázka č. 23:** Jak hodnotíte časové omezení institutu vykázání na 10 dní?

Výsledky otázky č. 23 ukázaly, že 43,4 % respondentů považuje desetidenní lhůtu za spíše nedostatečnou, zatímco 5,7 % ji hodnotí jako zcela nedostatečnou. Celkem tedy 49,1 % respondentů vnímá toto omezení jako nedostatečné. Naopak 35,8 % respondentů považuje lhůtu za spíše dostatečnou a 15,1 % ji hodnotí jako dostatečnou. Protože podíl respondentů, kteří ji považují za nedostatečnou, nepřesáhl 50 %, **nelze hypotézu č. 3 potvrdit.**

Hypotéza č. 4: *Policisté považují obavy oběti o zachování rodiny za nejčastější důvod její nespolupráce při aplikaci institutu vykázání.*

Tato hypotéza byla ověřována na základě odpovědí na otázku č. 18:

- **Otázka č. 18:** Jaký je podle Vás nejčastější důvod nespolupráce oběti při aplikaci institutu vykázání?

Výsledky ukázaly, že 47,2 % respondentů označilo jako hlavní důvod nespolupráce obavy oběti o zachování rodiny. Dalších 30,2 % respondentů uvedlo jako hlavní důvod strach z násilníka. 20,8 % respondentů považovalo za hlavní překážku nedůvěru v policii nebo systém. Pouze jeden respondent (1,9 %) uvedl jiný důvod,

konkrétně ekonomickou závislost oběti na vykázané osobě. **Hypotéza č. 4 je potvrzena**, protože nejčastěji uváděným důvodem byly právě obavy o zachování rodiny.

Hypotéza č. 5: *Policisté považují za klíčová zlepšení institutu vykázaní prodloužení jeho doby a zavedení kvalitnějšího školení s důrazem na praktické dovednosti při řešení případů domácího násilí.*

Tato hypotéza byla posuzována na základě odpovědí na otázku č. 25:

- **Otázka č. 25:** Co by podle Vás nejvíce přispělo ke zlepšení efektivity institutu vykázaní?

Výsledky ukázaly, že 56,6 % respondentů považuje za nejdůležitější opatření pro zlepšení efektivity institutu vykázaní kvalitnější školení s důrazem na praktické dovednosti. Dalších 26,4 % respondentů uvedlo jako klíčové prodloužení doby vykázaní. 13,2 % respondentů by preferovalo lepší podporu obětem, zatímco 3,8 % navrholo jiné úpravy, konkrétně snížení administrativní náročnosti a větší zaměření na práci s násilníkem.

Další podněty k možným zlepšením institutu vykázaní přinesla i otevřená otázka č. 28, ve které měli respondenti možnost sdílet své zkušenosti a názory k problematice domácího násilí. Přestože tato otázka nebyla přímo zaměřena na návrhy ke zlepšení institutu vykázaní, některé odpovědi tuto oblast reflektovaly. Opakovaly se například návrhy na zřízení specializovaných pracovních skupin, které by přebíraly případy domácího násilí od zasahujících policistů. Dále někteří respondenti kritizovali nadměrnou administrativní zátěž, která podle nich komplikuje efektivní využívání institutu vykázaní.

Z uvedených dat vyplývá, že nejčastěji zmiňovanými opatřeními ke zlepšení institutu vykázaní bylo zavedení kvalitnějšího školení s důrazem na praktické dovednosti a prodloužení doby vykázaní, přičemž další návrhy se týkaly zejména administrativních změn, větší specializace policistů a zřízení specializovaných týmů. Na základě těchto výsledků **lze hypotézu č. 5 potvrdit.**

6.2.1 Shrnutí ověřování hypotéz

Na základě výsledků dotazníkového šetření byly tři z pěti stanovených hypotéz potvrzeny, zatímco dvě nebylo možné potvrdit. Policisté vnímají institut vykázání jako účinný nástroj, přesto se ukázala potřeba jeho zlepšení, zejména v oblasti vzdělávání a v některých případech i prodloužení doby vykázání. Časové omezení na 10 dní nebylo většinově označeno za nedostatečné, ale část respondentů vnímá tuto lhůtu jako příliš krátkou. Vzdělání a příprava policistů nebyly většinově hodnoceny jako nedostatečné, avšak mnoho respondentů doporučilo zlepšit školení s důrazem na praktické dovednosti. Nejčastější překážkou při aplikaci vykázání je nespolupráce oběti, především kvůli obavám o zachování rodiny a strachu z násilníka. Mezi další problémy patří nadměrná administrativní zátěž a absence specializovaných týmů pro řešení domácího násilí. Tyto závěry slouží jako podklad pro identifikaci klíčových problémů a návrh opatření, kterým se práce věnuje v závěrečné části.

6.3 Kazuistiky

Kazuistiky byly zpracovány na základě analýzy interních dokumentů Policie ČR týkajících se případů domácího násilí v okrese Karviná. Veškeré údaje byly anonymizovány a upraveny tak, aby nebylo možné identifikovat konkrétní osoby či případy. Použité iniciály a některé detaily byly pozměněny, přičemž podstata a charakteristika situací zůstaly zachovány. Cílem kazuistik je ilustrovat praktické aspekty policejní činnosti v oblasti domácího násilí, poukázat na klíčové faktory ovlivňující řešení těchto případů, a zároveň zhodnotit postup Policie ČR při jejich řešení.

6.3.1 Kazuistika č. 1

Tato kazuistika popisuje případ domácího násilí z roku 2022 v okrese Karviná. Jednalo se o typickou eskalaci násilí v partnerském vztahu, kdy oběť útoky dlouhodobě neoznamovala ze strachu a obav z následků. Policie ČR zasáhla až na základě oznámení svědků, což vedlo k vykázání násilníka ze společného obydlí. Případ ilustruje nejen dynamiku domácího násilí, ale také limity právní ochrany obětí. Přestože Policie ČR využila všechny dostupné nástroje, další kroky závisely na oběti, která nepodala návrh na vydání předběžného opatření ani nesouhlasila s projednáním protiprávního jednání násilníka. Po uplynutí doby vykázání se tak násilník vrátil domů bez jakéhokoliv trestu.

Paní M. P. žila pět let se svým manželem L. P., který byl o generaci starší. Oba byli nezaměstnaní a bydleli v malém nájemním bytě. Jejich vztah se zpočátku jevil

jako běžný, avšak po narození dcery se manželovo chování změnilo. Začal být agresivní, nejprve paní M. P. neustále kritizoval a postupně ji začal ponižovat. Později ji začal i fyzicky napadat – nejprve fackami, později údery pěstí do obličeje. V jednom případě pan L. P. svou manželku zbil přímo před její kamarádkou. Přestože šlo o vážný incident, paní M. P. prosila kamarádku, aby nic nehlásila. Ze strachu nevyhledala lékařskou pomoc ani policii. K poslednímu incidentu došlo venku před domem. Manžel na paní M. P. křičel před sousedy, urážel ji a vyhrožoval jí i jejích dceři. Sousedé přivolali Policii ČR, která na místě provedla šetření. Paní M. P. situaci bagatelizovala, ale na základě svědeckých výpovědí policie rozhodla o vykázání pana L. P.

Vzhledem k tomu, že se pan L. P. na místě nenacházel, byl o vykázání informován při návštěvě policejní služebny, kde bez odporu odevzdal klíče od bytu. Kontrola dodržování vykázání potvrdila, že se do bytu nevrátil a paní M. P. nekontaktoval. Paní M. P. zpočátku spolupracovala s intervenčním centrem, ale návrh na vydání předběžného opatření k soudu nepodala. Po uplynutí vykázání se pan L. P. vrátil domů. Policie ČR jeho jednání kvalifikovala jako přestupek proti občanskému soužití, který mohl být projednán pouze na návrh paní M. P. Ten však nepodala, a proto byla věc odložena bez postihu pana L. P.

Policie ČR v tomto případě postupovala v souladu se zákonem a využila institut vykázání k ochraně paní M. P. a její nezletilé dcery. Na základě šetření a výpovědí svědků vyhodnotila situaci jako domácí násilí, avšak nedošla k závěru, že by jednání pana L. P. naplňovalo znaky trestného činu. Jelikož se jednalo o návrhový přestupek, bylo nutné, aby paní M. P. podala návrh na jeho projednání, což neučinila. To znamenalo, že po uplynutí doby vykázání se pan L. P. vrátil domů, aniž by byl za své násilné chování jakkoliv potrestán. Tento případ ukazuje omezení právní úpravy v oblasti domácího násilí, zejména v tom, že postih násilníka v určitých případech závisí na aktivním rozhodnutí oběti. Pokud se oběť rozhodne nepokračovat v právních krocích, stát nemůže zajistit dlouhodobou ochranu oběti ani účinně sankcionovat násilníka, což zvyšuje riziko opakování násilného chování.

6.3.2 Kazuistika č. 2

V roce 2024 v okrese Karviná řešila Policie ČR případ domácího násilí, který byl specifický tím, že ačkoliv po mnoho let docházelo „pouze“ k slovnímu vyhrožování, situace nakonec eskalovala do bodu, kdy násilník použil zbraň k vyhrožování oběti. Tento případ ukazuje, že i v situacích, kdy nedochází k fyzickému napadení, může být oběť

vystavena vážnému nebezpečí, a je proto důležité, aby orgány činné v trestním řízení zasáhly včas.

Paní R. R. žila dvacet let s partnerem M. K., s nímž měla tři děti. Po dlouhou dobu čelila slovnímu ponižování, které souviselo s partnerovou závislostí na alkoholu. Po období zlepšení a léčby se pan M. K. k nadměrné konzumaci alkoholu vrátil a začal paní R. R. opakovaně vyhrožovat smrtí. Přestože se jednalo „pouze“ o slovní útoky, atmosféra v domácnosti byla čím dál více napjatá a paní R. R. začala mít oprávněné obavy o svou bezpečnost.

Zlom nastal v den, kdy pan M. K. připravoval jídlo a paní R. R. jej upozornila, že postupuje nesprávně. Tato poznámka vyvolala jeho agresivní reakci, kdy vzal do ruky kuchyňský nůž a vyhrožoval paní R. R., že ji pobodá. Vzhledem k tomu, že se jednalo o první případ, kdy pan M. K. v rámci konfliktu použil zbraň, paní R. R. se rozhodla situaci neignorovat a zavolala na tísňovou linku. Policie ČR po příjezdu na místo provedla šetření a na základě výpovědi paní R. R. a jejich dětí, které byly incidentu přítomny, vyhodnotila situaci jako závažnou. Přestože v minulosti docházelo „jen“ k verbálním útokům, policisté vyhodnotili hrozbu eskalace násilí a rozhodli o vykázání pana M. K. ze společného obydlí. Pan M. K. při zadržení nekladl odpor, nepodal proti vykázání námitky a odevzdal klíče od domu. Ve své výpovědi uvedl, že své ženě vždy vyhrožoval jen proto, že jej provokovala, a neviděl ve svém chování zásadní problém.

Policie ČR kvalifikovala tento incident jako trestný čin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku a ve věci vedla zkrácené přípravné řízení. V rámci tohoto řízení bylo zjištěno, že pan M. K. po vykázání dodržoval všechny stanovené podmínky. Paní R. R. se následně nerozhodla podat návrh na vydání předběžného opatření k soudu. Státní zástupce namísto podání návrhu na potrestání rozhodl o jeho podmíněném odložení.

Celkově lze postup orgánů činných v trestním řízení hodnotit jako odpovídající situaci. Policie ČR správně vyhodnotila závažnost hrozby a včasným vykázáním násilníka předešla možné eskalaci násilí. Zároveň rozhodnutí státního zástupce o podmíněném odložení návrhu na potrestání bylo v tomto případě opodstatněné, neboť podezřelý splnil všechny podmínky. Přestože oběť nakonec nepodala návrh na vydání předběžného opatření, okamžité vykázání násilníka přispělo k její ochraně a dalo jí čas na zvážení dalších kroků. Tento případ dokazuje, že i při absenci fyzického

násilí může být domácí násilí velmi nebezpečné, a proto je důležité, aby byly podobné situace řešeny s náležitou vážností.

6.3.3 Kazuistika č. 3

V roce 2023 řešila Policie ČR v okrese Karviná případ domácího násilí, který se týkal rodiny cizích státních příslušníků, což si vyžádalo přítomnost tlumočnice a specifický postup při šetření. Policie zasáhla na základě oznámení městské policie, která byla přivolána k fyzickému napadení v bytě. Strážníci na místě správně rozpoznali, že se nejedná o ojedinělý incident, ale o případ domácího násilí, a proto jej neprodleně předali Policii ČR k dalšímu šetření. Případ zdůrazňuje nejen vážnost domácího násilí, ale také klíčovou roli bezpečnostních složek a intervenčních institucí při ochraně obětí. Zároveň ukazuje, že teprve přímé ohrožení dětí donutilo oběť k vyhledání pomoci.

Policisté po příjezdu na místo zjistili, že ve společné domácnosti paní S. K. a pana M. K., kde žily i jejich čtyři děti, došlo k fyzickému útoku na dvě z nich. Podnapilý pan M. K. uchopil svou mladistvou dceru pod krkem, čímž jí způsobil podlitiny v oblasti krku, a svého nezletilého syna opakovaně udeřil fackami a pěstmi do hlavy. Dalším šetřením, především na základě výpovědi paní S. K., bylo zjištěno, že domácí násilí v rodině probíhalo již delší dobu. Pan M. K. byl vůči své manželce vulgární už více než rok a půl, a to obvykle v době, kdy děti nebyly doma. Postupně začalo násilí eskalovat – nejprve ji slovně urážel a ponižoval, následně ji začal fyzicky napadat, pravidelně ji bil pěstmi do různých částí těla, a to nejméně jednou týdně, kdykoli byl pod vlivem alkoholu. Vůči dětem byl dlouho agresivní jen slovně, vyhrožoval jim fyzickým násilím, avšak neodhodlal se k přímému útoku. To se změnilo, když jednoho dne popadl svou dceru pod krkem a syna opakovaně udeřil do hlavy. Teprve tehdy se paní S. K. rozhodla jednat, protože se začala bát o životy svých dětí.

S ohledem na to, že šlo o cizí státní příslušníky, byla na místo přivolána tlumočnice, která umožnila policii získat detailní svědectví oběti i dětí. Po zadokumentování viditelných zranění a na základě výpovědí rozhodli zasahující policisté o vykázání pana M. K. Vzhledem k tomu, že byl pan M. K. podnapilý, byl policisty dodán do protialkoholní záchytné stanice. Po vystřízlivění byl poučen o podmínkách vykázání a odevzdal klíče od bytu.

Původně bylo jednání pana M. K. kvalifikováno jako přestupek proti občanskému soužití, avšak na základě dalších výpovědí paní S. K. a jejich dětí, které probíhaly

za přítomnosti pracovnice OSPOD, bylo rozhodnuto o překvalifikování na trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Paní S. K. v tomto případě aktivně spolupracovala s Policií ČR i dalšími institucemi, přičemž se obrátila na intervenční centrum a podala návrh na předběžné opatření. Soud návrhu vyhověl, čímž jí byla zajištěna delší ochrana. Pan M. K. podmínky vykázání ani předběžného opatření neporušil, byl pravomocně odsouzen za uvedený trestný čin a do domácnosti se již nevrátil. Následně došlo i k rozvodu manželství.

Tento případ ukazuje důležitost včasného zásahu bezpečnostních složek a spolupráce různých institucí při řešení domácího násilí. Městská policie odvedla svou práci správně, když rozpoznala znaky domácího násilí a neprodleně přivolala Policii ČR, která mohla situaci důkladně prošetřit a podniknout odpovídající kroky. Zároveň je nutné zdůraznit, že oběť měla požádat o pomoc již v době, kdy násilí směřovalo pouze vůči ní, a nečekat až do chvíle, kdy se staly terčem útoku i její děti. Bohužel se jedná o častý jev u obětí domácího násilí, které často doufají, že se situace sama zlepší. Tento případ ukazuje, jak důležité je, aby oběti využily dostupné právní prostředky co nejdříve a nebály se požádat o pomoc dříve, než dojde k ohrožení jejich dětí či závažnějším následkům.

6.3.4 Shrnutí kazuistik

Předložené kazuistiky ukazují rozdílné situace – od pasivity oběti a právních limitů v případě návrhových přestupků, přes vyhodnocení rizika při dlouhodobém verbálním násilí, které přerostlo ve vyhrožování se zbraní, až po koordinovaný zásah více institucí a efektivní následnou ochranu oběti i dětí.

Z kazuistik vyplývá, že klíčovými faktory ovlivňujícími průběh a výsledek zásahu jsou zejména pasivita oběti, přítomnost dětí, spolupráce mezi institucemi, role svědků, vliv alkoholu, nutnost souhlasu oběti pro další postup a schopnost policistů správně vyhodnotit míru rizika, a to i v případech, kdy nedochází k přímému fyzickému napadení. Případy zároveň potvrzují závěry výzkumné části, především potřebu posilovat praktické dovednosti policistů při práci s oběťmi i násilníky. Kazuistiky tak doplňují statistická zjištění a ukazují, jak se obecné poznatky promítají do konkrétních případů, a zároveň potvrzují potřebu opatření, která jsou podrobněji rozpracována v závěrečné části práce.

Závěr

Tato bakalářská práce se zabývala problematikou domácího násilí a rolí Policie ČR při jeho řešení, se zvláštním zaměřením na institut vykázání. Cílem bylo zhodnotit úroveň vzdělání a praktických zkušeností policistů služebně zařazených na obvodních odděleních a odděleních obecné kriminality v okrese Karviná, identifikovat socio-legislativní problémy ovlivňující efektivitu tohoto institutu a v závěru je analyzovat a doplnit o návrhy opatření ke zlepšení policejní praxe.

Z teoretické části vyplynulo, že domácí násilí představuje komplexní společenský problém, jehož řešení vyžaduje úzkou spolupráci Policie ČR, soudů, intervenčních center a dalších institucí. Institut vykázání je klíčovým nástrojem okamžité ochrany obětí a jeho správná aplikace zásadně ovlivňuje efektivitu policejního zásahu.

Výzkum ukázal, že teoretické znalosti policistů jsou nejčastěji hodnoceny jako dobré nebo velmi dobré, část respondentů je však vnímá jako průměrné a nedostatečné. Praktické zkušenosti a připravenost k řešení případů domácího násilí se pohybují od nedostatečné přes průměrnou až po dobrou úroveň, což svědčí o rozdílné míře praxe mezi jednotlivými policisty. Přesto většina respondentů vnímá potřebu dalšího vzdělávání, zejména formou praktických nácviků a simulací reálných situací. Zkušenosti s aplikací institutu vykázání jsou vnímány převážně pozitivně a většina policistů jej považuje za účinný nástroj při řešení případů domácího násilí.

Mezi klíčové socio-legislativní problémy, které byly v rámci výzkumu identifikovány, patří krátká doba vykázání, nadměrná administrativní zátěž a komplikovaná spolupráce s oběťmi. Významným nedostatkem je také absence specializovaných týmů, které by se touto problematikou soustavně zabývaly. Výzkumná část vycházela z pěti hypotéz, které se zaměřovaly na úroveň teoretických znalostí, praktických zkušeností, vnímání efektivitu vykázání a identifikaci problémových oblastí. Většina těchto hypotéz byla potvrzena, což podpořilo návrh opatření ke zlepšení policejní praxe v oblasti domácího násilí.

Na základě uvedených zjištění autor práce navrhuje konkrétní opatření, která by mohla přispět k efektivnějšímu fungování institutu vykázání v praxi. Prvním návrhem je rozšíření specializovaného vzdělávání policistů s důrazem na praktický výcvik, například prostřednictvím simulací zásahů a nácviku rozhovorů s oběťmi a násilníky.

Tato školení by měla probíhat pravidelně, s povinnou účastí nejen pro nováčky, ale i pro zkušenější policisty. Důraz by měl být kladen také na schopnost rozpoznat formy domácího násilí, které nezanechávají viditelné stopy – jako je dlouhodobé ponižování nebo vyhrožování. Právě kazuistika č. 2 ukazuje, že i při absenci fyzického násilí může být situace vysoce riziková a vyžaduje okamžitý zásah. Dobré vyhodnocení takové situace proto vyžaduje kvalitní odbornou přípravu. Dále je nutné snížit administrativní zátěž policistů, která byla označena za demotivující faktor. Digitalizace úředních záznamů a možnost vyplnění dokumentace přímo v terénu pomocí služebních mobilů či tabletů by policistům umožnila více se soustředit na přímou pomoc oběti a vyhodnocení situace na místě. Zjednodušení dokumentace a snížení počtu formulářů by rovněž mohlo přispět ke zefektivnění celého procesu. Velmi důležitým opatřením je i zlepšení informovanosti obětí. Autor navrhuje vytvoření srozumitelných letáků a informačních brožur, které budou policisté předávat obětem přímo na místě zásahu. Součástí těchto materiálů by měly být praktické rady, kontakty na intervenční centra a informace o právní ochraně. Dále autor doporučuje zavést okamžitou krizovou intervenci přímo na místě zásahu — tedy přítomnost odborníků ze sociálních služeb, kteří by oběti dokázali nabídnout psychologickou podporu a pomohli jí rozhodnout se pro další kroky.

Problematiku krátké délky vykázání částečně řeší novelizace zákona, která dobu vykázání prodlužuje na čtrnáct dnů. Autor považuje tuto změnu za pozitivní krok, avšak zároveň doporučuje zavést možnost individuálního posuzování délky vykázání podle míry ohrožení a situace konkrétní oběti. V případech zvýšeného rizika opakování násilí nebo potřeby delšího času na zajištění bezpečí oběti by bylo vhodné umožnit policistovi, který o vykázání rozhoduje, individuálně stanovit délku vykázání, a to i nad rámec zákonem stanovené lhůty. Takový postup by umožnil lépe reagovat na konkrétní okolnosti případu. Významnou roli by mohlo sehrát i zřízení specializovaných týmů policistů v okrese Karviná zaměřených výhradně na domácí násilí. Tyto týmy by měly na starosti rozhodování o vykázání a zajišťování následných kontrol, čímž by se odlehčilo policistům na obvodních odděleních a odděleních obecné kriminality. Členové těchto týmů by absolvovali intenzivní specializační školení a pravidelně by doplňovali své znalosti o nejnovější přístupy v oblasti práce s oběťmi a vyhodnocování rizika násilí.

Autor rovněž doporučuje zavedení následných kontrol i po skončení práce policie, zejména v případech, kdy oběť nepodá návrh na předběžné opatření a nadále žije ve společné domácnosti s násilníkem. Tato potřeba se zřetelně ukazuje například v kazuistice č. 1, kde se oběť rozhodla nevyužít dostupné právní prostředky a násilník

se po uplynutí vykázaní vrátil do společné domácnosti, aniž by byl za své chování jakkoliv sankcionován. Pravidelné následné kontroly, prováděné ve spolupráci s intervenčními centry a OSPOD, by v takových případech mohly včas odhalit opakovanou hrozbu a poskytnout obětem další podporu a pomoc.

Legislativní změny, které budou účinné od 1. července 2025, jako je prodloužení doby vykázaní na čtrnáct dní, zavedení jednotné definice domácího násilí a oběti či povinnost Policie ČR odebrat vykázané osobě zbraň, jsou krokem správným směrem, který autor této práce podporuje. Tyto novinky mohou výrazně přispět k vyšší ochraně obětí i ke zlepšení policejní praxe.

Závěrem lze shrnout, že práce nejen splnila vytyčené cíle a odpověděla na výzkumné otázky, ale rovněž otevřela prostor pro další diskusi nad budoucností institutu vykázaní. Z pohledu autora představovala práce významný přínos nejen z profesního, ale i osobního hlediska. Zpracování tématu domácího násilí umožnilo podívat se na tuto problematiku v širších souvislostech, prohloubit znalosti právních předpisů i policejních metodik a zároveň kriticky zhodnotit zkušenosti z praxe. Vzhledem k rozsahu dotazníku a množství získaných dat lze navíc tuto práci považovat za vhodný základ pro další analýzu problematiky domácího násilí, případně pro navazující výzkum v oblasti policejní praxe.

Doporučená opatření uvedená v práci vycházejí nejen z výzkumných poznatků, ale i z profesní praxe autora. Jejich realizace by mohla přispět nejen k účinnější ochraně obětí a větší důvěře veřejnosti v činnost Policie ČR, ale také ke zjednodušení a zkvalitnění práce samotných policistů. Do budoucna lze očekávat, že institut vykázaní bude dále posilován jak legislativně, tak prakticky. Nové změny ukazují snahu nejen o lepší ochranu obětí, ale i o lepší koordinaci s odborníky při poskytování další pomoci po vykázaní. Účinnost tohoto nástroje bude do značné míry záviset na spolupráci mezi institucemi a na dostupnosti potřebných kapacit pro školení, krizovou intervenci i následnou péči. Právě význam koordinované spolupráce různých subjektů dobře ilustruje kazuistika č. 3, kde se Policii ČR ve spolupráci s městskou policií, tlumočnicí, OSPOD a intervenčním centrem podařilo zajistit ochranu celé rodiny a efektivně vyhodnotit riziko opakovaného násilí. Pokud se podaří propojit různé odborné přístupy a více zohledňovat individuální potřeby obětí, může se institut vykázaní stát ještě účinnějším nástrojem v boji proti domácímu násilí.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BEDNÁŘOVÁ, Z. Z. et al. *Domácí násilí: zkušenosti z poskytování sociální a terapeutické pomoci ohroženým osobám*. Praha: Acorus, 2009. 92 s. ISBN 978-80-254-5422-0.
2. BUSKOTTE, A., VANÍČKOVÁ HORNÍKOVÁ, L., ed. *Z pekla ven: žena v domácím násilí*. Brno: Computer Press, 2008. 176 s. ISBN 978-80-251-1786-6.
3. ČÍRTKOVÁ, L. *Policejní psychologie*. 4. vydání, V nakladatelství Portál 2. rozšířené vydání. Praha: Portál, 2004. 266 s. ISBN 80-7178-931-3.
4. ČÍRTKOVÁ, L., VITOUŠOVÁ, P. et al. *Pomoc obětem (a svědkům) trestných činů: příručka pro pomáhající profese*. Praha: Grada, 2007. 191 s. ISBN 978-80-247-2014-2.
5. HRONOVÁ, M. *Tátové a mámy, chraňte své děti před násilím!*. Praha: Rosa, 2007. 48 s.
6. MATOUŠKOVÁ, I. *Aplikovaná forenzní psychologie*. Praha: Grada, 2013. 304 s. ISBN 978-80-247-4580-0.
7. PONĚŠICKÝ, J. *Agrese, násilí a psychologie moci*. Praha: Triton, 2005. 226 s. ISBN 80-7254-593-0.
8. SNYDER, R. L. *No Visible Bruises: What We Don't Know About Domestic Violence Can Kill Us*. USA: Scribe, 2020. 321 s. ISBN 978-1-912854-85-1.
9. STOČESOVÁ, V., ČÁP, D. *Psychoterapeutická práce s původci domácího násilí: zvládání vzteku, agrese a násilných projevů*. Praha: Portál, 2020. 200 s. ISBN 978-80-262-1655-1.
10. STŘÍLKOVÁ, P., FRYŠTÁK, M. *Vykázání jako prostředek ochrany před domácím násilím*. Ostrava: Key Publishing, 2009. 91 s. ISBN 978-80-7418-020-0.
11. ŠEVČÍK, D., ŠPATENKOVÁ, N. *Domácí násilí: kontext, dynamika a intervence*. Praha: Portál, 2011. 186 s. ISBN 978-80-7367-690-2.
12. TOPINKA, D., ed. *Domácí násilí z perspektivy aplikovaného výzkumu: základní fakta a výsledky*. Ostrava: SocioFactor, 2016. 162 s. ISBN 978-80-906615-0-9. Dostupné také z WWW: <<http://www.domaci-nasili.cz/wp-content/uploads/Dom%C3%A1c%C3%AD-n%C3%A1sil%C3%AD-z-perspektivy-aplikovan%C3%A9ho-v%C3%BDzkumu.-SocioFactor-2016..pdf>>.

13. VANÍČKOVÁ, E. *Interpersonální násilí na dětech*. Praha: Úřad vlády ČR, 2009. 37 s. ISBN 978-80-7440-001-8.
14. VOŇKOVÁ, J., HUŇKOVÁ, M. et al. *Domácí násilí v českém právu z pohledu žen*. Praha: ProFem, 2004. 194 s. ISBN 80-239-2106-1.
15. VOŇKOVÁ, J., SPOUSTOVÁ, I. *Domácí násilí z pohledu žen a dětí: právní stav k 1. 1. 2016*. 3. přepracované vydání. Praha: ProFem, 2016. 253 s. ISBN 978-80-904564-5-7.

Elektronické zdroje

1. ADVOKÁTNÍ ONLINE DENÍK. *S pachateli násilí je třeba pracovat, pouhý trest obětí bezpečí nezajistí* [online]. 8. 11. 2023 [cit. 2025-05-21]. Dostupné z WWW: <<https://advokatnidenik.cz/2023/11/08/s-pachateli-nasili-je-treba-pracovat-pouhy-trest-obetem-bezpeci-nezajisti/>>.
2. COPYRIGHT BÍLÝ KRUH BEZPEČÍ, Z. S. *Domácí násilí: Příručka pro všechny, kteří jsou ohroženi domácím násilím* [online]. 2014 [cit. 2024-12-03]. Dostupné z WWW: <https://www.domacinasili.cz/wp-content/uploads/archiv/files/files/ic_brozura.pdf>.
3. DORŇÁKOVÁ, T. „Žena partnera vyprovokuje.“ *Domácí násilí v Česku je skryté za stereotypy*. In: *Seznam Zprávy* [online]. Copyright © Seznam.cz, a.s., 15. 12. 2021 [cit. 2025-05-30]. Dostupné z WWW: <<https://www.seznamzpravy.cz/clanek/fakta-zena-partnera-vyprovokuje-domaci-nasili-v-cesku-je-skryte-za-stereotypy-183380>>.
4. KARTUSOVÁ, D. *Institut vykazání jako preventivní opatření* [online]. © EPRAVO.CZ – Sbíрка zákonů, judikatura, právo, 27. 10. 2023 [cit. 2025-03-16]. Dostupné z WWW: <<https://www.epravo.cz/top/clanky/institut-vykazani-jako-preventivni-opatreni-117036.html>>.
5. PETROVIČOVÁ, M. *Metodika identifikace obětí trestných činů*. Policie ČR, 2021. Dostupné z WWW: <<https://mv.gov.cz/soubor/priloha-k-bodu-3-metodika-identifikace-obeti-trestneho-cinu-rvppk-24-6-2021-pdf.aspx>>.
6. POLICIE ČR. *Nový preventivní projekt „Mluvme o domácím násilí“* [online]. 28. 11. 2023 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/novy-preventivni-projekt-mluvme-o-domacim-nasili.aspx>>.

7. POLICIE ČR. *Policie České republiky – KŘP Královéhradeckého kraje: Domácí násilí* [online]. © 2025 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/sprava-clanky-domaci-nasili.aspx>>.
8. POLICIE ČR. *Profesní vzdělávání příslušníků Policie České republiky* [online]. 30. 3. 2023 [cit. 2025-06-08]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/profesni-vzdelavani-prislusniku-policie-ceske-republiky.aspx>>.
9. POLICIE ČR. *Specifické programy prevence kriminality* [online]. © 2025 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://mv.gov.cz/clanek/specificke-programy-prevence-kriminality.aspx>>.
10. POLICIE ČR. *Zveřejněné informace 2024: Domácí násilí* [online]. 13. 02. 2024 [cit. 2025-03-15]. Dostupné z WWW: <<https://policie.gov.cz/clanek/domaci-nasili-871594.aspx>>.
11. PROCHÁZKOVÁ, L. *Domácí násilí* [online]. Praha: Asociace pro mezinárodní otázky, © AMO 2020. Dostupné z WWW: <<https://www.studentsummit.cz/wp-content/uploads/2020/11/Dom%C3%A1c%C3%AD-n%C3%A1sil%C3%AD.pdf>>.
12. SOUKUPOVÁ, T. *Slušný násilník vyprovokovaný slušnou ženou* [online]. Praha: Psychiatrie pro praxi, 2009. Dostupné z WWW: <<https://psychiatriepropraxi.cz/pdfs/psy/2009/01/09.pdf>>.
13. SUCHANOVÁ, P. *Domov by měl být bezpečným místem*. In: *ROSA centrum pro ženy* [online]. © 2025, 5. 5. 2020 [cit. 2025-05-28]. Dostupné z WWW: <<https://www.rosacentrum.cz/domov-by-mel-byt-bezpecnym-mistem/>>.
14. VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY. *Senát dnes schválil zákon o domácím násilí i zřízení ochránce práv dětí* [online]. Praha: Vláda České republiky, 26. 2. 2025 [cit. 2025-03-22]. Dostupné z WWW: <<https://vlada.gov.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/aktuality/senat-dnes-schvalil-zakon-o-domacim-nasili-i-zrizeni-ochrance-prav-deti--218496/>>.
15. VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY. *TZ: Vláda schválila návrh zákona o domácím násilí. Povede k větší ochraně obětí* [online]. Praha: Vláda České republiky, 29. 5. 2024 [cit. 2024-11-27]. Dostupné z WWW: <<https://vlada.gov.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/aktuality/tz-vlada-schvalila-navrh-zakona-o-domacim-nasili--povede-k-vetsi-ochrane-obeti--213733/>>.

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Důvodová zpráva ze dne 29. 5. 2024 k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další zákony v souvislosti s potíráním domácího násilí. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2025 [cit. 2025-05-14]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2025-78/souvislosti>>.
2. ČESKO. Zákon č. 40 ze dne 8. ledna 2009 trestní zákoník. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-29]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2009-40>>.
3. ČESKO. Zákon č. 141 ze dne 29. listopadu 1961 o trestním řízení soudním (trestní řád). In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-30]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1961-141>>.
4. ČESKO. Zákon č. 251 ze dne 15. června 2016 o některých přestupcích. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-30]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2016-251?text=251%2F2016>>.
5. ČESKO. Zákon č. 273 ze dne 17. července 2008 o Policii České republiky (zákon o Policii České republiky). In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2024 [cit. 2024-12-26]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2008-273>>.
6. ČESKO. Zákon č. 361 ze dne 23. září 2003 o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. In: *Zákony pro lidi* [online]. © Aion cs, 2010-2025 [cit. 2025-06-08]. Dostupné z WWW: <<https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2003-361>>.

Ostatní zdroje

1. POLICIE ČR. *Metodická příručka č. 1 ze dne 31. ledna 2022 ředitele ředitelství služby pořádkové policie Policejního prezidia České republiky k realizaci pokynu policejního prezidenta č. 181/2020 o postupu při řešení incidentů se znaky domácího násilí, a k provádění vykázání*. 2022. 9 s.

Seznam zkratek

ČR – Česká republika

DN – domácí násilí

E-POLIS – Edukační policejní on-line systém

KŘPT – Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje

MŘP – Městské ředitelství policie

OOK – Oddělení obecné kriminality

OOP – Obvodní oddělení policie

OSPOD – Orgán sociálně právní ochrany dětí

SARA – Spousal Assault Risk Assessment

Seznam tabulek a grafů

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Počet případů s vykááním na území jednotlivých krajů (Zdroj: Policejní prezidium České republiky), str. 31

Tabulka č. 2: Počet případů s vykááním za jednotlivé okresy Moravskoslezského kraje (Zdroj: Policejní prezidium České republiky), str. 32

Seznam grafů

Graf č. 1: Zastoupení respondentů podle pohlaví (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 35

Graf č. 2: Věkové rozložení respondentů (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 36

Graf č. 3: Nejvyšší dosažené vzdělání respondentů (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 37

Graf č. 4: Služební zařazení respondentů u Policie ČR (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 38

Graf č. 5: Délka služby respondentů u Policie ČR (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 39

Graf č. 6: Sebehodnocení teoretických znalostí respondentů v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 40

Graf č. 7: Časové rozložení absolvovaných školení o domácím násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 41

Graf č. 8: Hodnocení kvality absolvovaných školení v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 42

Graf č. 9: Hodnocení školení Policie ČR z hlediska praktické připravenosti respondentů (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 43

Graf č. 10: Sebehodnocení praktické připravenosti respondentů na řešení případů domácího násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 44

Graf č. 11: Samostatné vzdělávání respondentů v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 45

Graf č. 12: Zájem respondentů o větší počet školení v oblasti domácího násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 47

Graf č. 13: Počet případů domácího násilí, se kterými se policisté setkali
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 48

Graf č. 14: Počet případů domácího násilí, kdy policisté využili institut vykázání
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 49

Graf č. 15: Vnímání účinnosti institutu vykázání při řešení případů domácího násilí
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 50

Graf č. 16: Frekvence nespolupráce oběti při aplikaci institutu vykázání
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 51

Graf č. 17: Nejčastější důvody nespolupráce oběti při aplikaci institutu vykázání
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 52

Graf č. 18: Hodnocení spolupráce s jinými institucemi při řešení případů domácího násilí
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 53

Graf č. 19: Hlavní přínosy institutu vykázání z pohledu respondentů
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 54

Graf č. 20: Výskyt legislativních překážek při aplikaci institutu vykázání
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 55

Graf č. 21: Hodnocení časového omezení institutu vykázání na 10 dní
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 57

Graf č. 22: Nejčastější problémy při aplikaci institutu vykázání z pohledu respondentů
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 58

Graf č. 23: Navrhovaná opatření ke zvýšení efektivity institutu vykázání
(Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 59

Graf č. 24: Postoj respondentů k možnosti zlepšení vzdělávání policistů v problematice domácího násilí (Zdroj: <https://www.survio.com>), str. 60

Seznam příloh

- I. Úřední záznam o incidentu se znaky domácího násilí
- II. Otázky SARA DN

Úřední záznam o incidentu se znaky domácího násilí

Dne v hodin bylo přijato oznámení o incidentu se znaky domácího násilí (dále jen „incident“). Incident šetřili příslušníci Policie České republiky:

v místě (adresa incidentu):

Násilná osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození: Telefon:

Trvalý pobyt:

Ohrožená osoba:

Jméno a příjmení:

Datum narození: Telefon:

Trvalý pobyt:

Ohrožená osoba je vůči osobě násilné ve vztahu:

manžel/manželka druh/družka dítě/rodič

jiný (uveďte)

Svědci incidentu (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, telefon):

.....
.....
.....

Nezletilé osoby žijící ve společném obydlí

(jméno, příjmení, datum narození)

1.

2.

3.

4.

Násilná osoba obývá společné obydlí s ohroženou osobou: **ANO - NE^{*)}**

Incidenty řešené PČR (četnost):

Další zjištěné incidenty, neřešené PČR (četnost):

Zjištěné formy násilí: psychické, fyzické, ekonomické, sociální, sexuální,
jiné zjištěné násilí (doplň):

Ve vztahu jde o jasné rozdělení rolí (ohrožená x násilná osoba): **ANO - NE^{*)}**

Jedná se o domácí násilí: **ANO - NE^{*)}**

Pokud **ANO**, je nutno vyhodnotit riziko dalšího útoku dotazníkem SARA DN

Lze z jednání násilné osoby předpokládat riziko nebezpečného útoku vůči ohrožené osobě: **ANO - NE^{*)}**

Pokud **ANO**, je nutno vyhodnotit riziko dalšího útoku dotazníkem SARA DN

Pokud **NE**, pak stručně zdůvodni proč:

.....
.....
.....
.....
.....

Zpracoval:
(hodnostní označení, jméno, příjmení)

^{*)} Nehodící se škrtněte.

Otázky SARA DN:

U všech položek následujících v této části v případě odpovědi ANO upřesnit.

Oddíl 1: Násilí ve vztahu k blízké osobě

Dopouští se násilná osoba fyzického nebo sexuálního násilí:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾ (např. fyzické útoky a sexuální násilí, pokusy o ně, použití zbraní)

Vyhrožuje závažným násilím, sděluje své násilné úmysly:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾ (např. vyjadřuje vražedné nebo agresivní myšlenky, plány, ničí oblíbené věci ohrožené osoby)

Dochází ke stupňování fyzického nebo sexuálního násilí nebo výhrůžek a úmyslů ze strany násilné osoby: **ANO – NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾**

(např. zvyšuje se krutost, četnost nebo různorodost násilných činů, výhrůžek nebo úmyslů)

Porušuje násilná osoba příkazy soudu a jiná nařízení: **ANO – NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾**

(např. podmínky kauce, zkušební doby, podmíněčného propuštění, trestu zákazu pobytu, společenské záruky, probace apod.)

Má násilná osoba názory a postoje, které schvalují násilí: **ANO- NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾**

(vyznává a omlouvá zneužívání moci a různé formy násilí, trpí chorobnou žárlivostí, má potřebu ovládat blízké osoby, zlehčuje nebo popírá domácí násilí)

Oddíl 2: Obecné sklony násilné osoby k násilí

Dopouští se násilná osoba obecné kriminality: **ANO – NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾**

(jedná násilná osoba antisociálně na veřejnosti (tj. mimo domácí násilí), existují informace o takovém chování, je držitelem zbraně)

Jsou informace o problémech v předchozích vztazích: **ANO – NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾**

(měla násilná osoba problém vytvořit a udržet dlouhodobý důvěrný vztah (opakované opouštění partnera, násilí ve vztahu)

Má násilná osoba pracovní nebo finanční problémy: **ANO – NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾**

(např. je dlouhodobě bez zaměstnání, často mění zaměstnání, má výrazné finanční obtíže)

Má násilná osoba problémy s toxikomanií a jinými závislostmi:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO¹⁾ (např. problémy spojené s užíváním nelegálních drog, alkoholu nebo předepsaných léků, s hráčskou závislostí např. na automatech)

Má násilná osoba problémy v oblasti duševního zdraví: **ANO - NE - NEZJIŠTĚNO^{*)}**
(např. evidentní známky narušení kontaktu s realitou, extrémní chování vybočující mimo normu)

Oddíl 3 : Zranitelnost ohrožené osoby

Chová se ohrožená osoba rozporuplně ve vztahu k násilné osobě:

ANO - NE - NEZJIŠTĚNO^{*)} (přestože se chce od násilné osoby odpoutat, udržuje s ní pravidelné nebo nepravidelné kontakty, popírá a omlouvá akce násilníka, svaluje vinu na sebe)

Má z násilné osoby strach: **ANO - NE - NEZJIŠTĚNO^{*)}**
(tzn. hladina strachu výrazně ovlivňuje její sebeobranné chování, strach ohroženou osobu traumatizuje a ochromuje její jednání)

Má ohrožená osoba problém se zajištěním svého bezpečí: **ANO - NE - NEZJIŠTĚNO^{*)}**
(riziko je velké, pokud ohrožená osoba nemá znalost o tom, kde a jak hledat pomoc, není schopna zajistit své bezpečí, nezná svá práva, má malé nebo žádné kontakty s přáteli a s původní rodinou)

Existují objektivní překážky, které brání zajištění bezpečí pro ohroženou osobu (nejenom v místě bydliště, ale i v zaměstnání): **ANO - NE - NEZJIŠTĚNO^{*)}**
(tato místa nezaručují bezpečí, chybí podpora od jiných osob, zdroje pomoci nejsou rychle a lehce dosažitelné, existuje problém s dopravní obslužností)

Má ohrožená osoba závažné osobní problémy: **ANO - NE - NEZJIŠTĚNO^{*)}**
(např. problémy se zaměstnáním, s financemi, problémy právního rázu, mentální problémy, problémy s užíváním návykových látek)

Byly splněny podmínky pro vykazání násilné osoby? **ANO - NE^{*)}**

Pokud NE, pak stručně zdůvodni proč:

Zpracoval:
(hodnostní označení, jméno, příjmení)

^{*)} Nehodící se škrtně.